

Imre Margit

**Médiumi írásaim
Gyűjteménye**

1.

Imre Margit

**Médiumi írásaim
Gyűjteménye**

2006.06 – 2009.12.

I.kötet

2010.01.

Tartalomjegyzék

Médiumi írásaim (időrendi sorrendben: 2006.06 - 2009.12-ig)	
Bevezetés	4
01. Egy társ közösségi összejövetel után I.	5
02. Gyakorlás	7
03. Szellemi segítőim tanácsai a számítógépen való tanuláshoz	9
04. Tanácsok a mindennapi élet feladataihoz	11
05. Hagyjuk, hogy az Isten irányítson bennünket	13
06. Közösségi táborban	16
07. Egy társközösségi összejövetel után II.	17
08. Egy ezoterikus irányzatról	19
09. A gondviselésről	21
10. A hitről	23
11. Az Igazi szőlőtő	26
12. Az ítékezésről	28
13. A szívtelen szolgáról szóló példabeszéd	29
14. Megtörtént események	30
15. Következmény	34
16. Isteni élményeim	36
17. Az emberi gondolkodás	38
18. Álmaid	41
19. Az emberi szeretet a mindennapi életben	43
20. A meggondolatlanság	44
21. A szeretet érzése az emberi szívekben	47
22. Szellemi tanítóim tájékoztatása saját részemre	49
23. Gondolatok	55
24. A békesség	59
25. A megszállottság	61
26. A túlvilági élet	63
27. A tanulás fontossága	66
28. Harc az emberek között	68
29. A szeretet megélése a mindennapi életben	70
30. A békesség megteremtése az emberi lélekben	72
31. Várakozás és lélekben való felkészülés az ismeretlen előadásra	75
32. A tudatos Istenre való figyelés az életünkben	78
33. Küzdelem	80
34. A feladatom folytatása	81
35. Készülődés az elrontott hibák kijavítására	82
36. Az emberi gyengeség következménye	88
37. A lélek megtapasztalása a feladatai során	90

38. A közösségi összejövétel témájára	93
39. Tanulásunk a földi élet során	96
40. A szeretet megélése a családban	99
41. A tanulás fontossága a gyakorlatban	102
42. Békesség az emberek erénye	103
43. Békesség az emberi szívekben	105
44. Az Isten kegyelme a mindennapjainkban	106
45. Gondolatok a mindennapjaimban felvetődő eseményekről	107
46. A mindennapi élet munkái, amelyet az égiek irányítanak	109
47. Békesség	110
48. A figyelem	111
49. Jézus útját követve	112
50. A lélek birodalma	114
51. A tanítványok élete a mai időkben	116
52. Út, az Igazság és Élet	117
53. Lehetőség a változásra	119
54. Szent Karácsony napján	121
55. Békességben – felkészülni a változásokra --	124

Bevezető

Szeretettel ajánlom minden kedves látogatónak ezeket az írásokat, amit az elmúlt 3 évben kaptam az égi segítőtől, hogy továbbadjam a weboldalamon azoknak, akik nyitottak és tiszta szívvel olvassák a mások által kapott tanításokat.

Itt egyben olvasható, ami a weboldalamon részletenként megtalálható.

Ezeket az írásokat 2006.juniustól egészen 2009.decemberéig összegyűjtöttem és egyben tárom a kedves látogatók elé könyv formájában, egyben letölthetően.

Kívánok minden kedves látogatónak örömteli olvasást.

A második részt előreláthatólag az év végén tárom a kedves látogatók elé.

Szeretettel: Imre Margit

2010.01.12.

1. Egy társ közösségi összejövetel után 2006.06.30.

Nem az a lényeges az emberek között, hogy mennyire értenek egyet egymással, ha beszélgetnek, hanem az a fontos, hogy ilyenkor az emberi lelkek mennyire tudnak nyugalomban, békességben maradni.

Nem mindig az a jó ha valaki csöndben van és nem nyilvánít ki még véleményt sem, mert a lélekben az már eldőlt, hogy mit gondol. A továbbiakban már csak ki kell mondani és kész. Igen ám, csak sok földi ember abban a tévedésben él, hogy neki biztosan a legjobb a kapcsolata az Istennel, mert Ő nem nyilvánít ki olyan véleményt, amivel ellentétes gondolatokat indítana el.

Ez a legrosszabb felfogás, mert az emberi szívek vizsgálója az Isten, és Ő látja már előre a ti gondolataitokat is anélkül, hogy ti ezeket kimondjátok-e vagy sem. Sokan éppen ezért azt hiszik magukról, hogy az Ő véleményüket nem lehet megcáfolni, mert ők nem mondanak semmi olyat, ami másokban ellentétet szított volna.

Testvéreim: az Istent nem lehet becsapni Ő a szívekben olvas, Ő az aki még a ti elfelejtett hibáitokat is számon tartja. Igen számon, az hogy ti csak azt fogadjátok el magatokról, hogy az Isten nektek mindent megbocsátott. Igen csak az, az Isten kegyelméből történt, nem a ti jóságotok miatt.

Nem lehet testvéreim az Istenről úgy beszélni egy közösségben, hogy az Isten mindent eltörölő szellemiség. Lehet, hogy eltöröl, de nem a ti érdemeitek miatt, hanem az Isten kegyelméből. Jó lenne, ha az Istent úgy tartanátok számon a ti földi életetekben, mint aki nemcsak a tiétek, mert ha valaki más is elkezd az Istenről beszélni az Ő elképzelései és tapasztalatai szerint, akkor az már nem az Istenről beszél.

Testvéreim tudjátok jól, hogy az Isten közétek jött, ott élt közöttetek és nem egy emberhez, egy közösséghez jött, hanem az egész földi néphez. Nem lenne jó, ha ti is azt a farizeusi példát követnétek mint az akkori emberek. Vegyétek észre magatokon, hogy ti csak halovány másolatát látjátok a földön az Igazi Krisztusi tannak. Nem lenne jó, ha egyetlen közösségben képzelnétek el az Istent. Az Isten mindenkié. Nemcsak azoké akik kisajátítják maguknak, az ő közösségüknek.

Próbáljátok magatokat úgy látni, hogy nemrég még egy békés közösség voltatok együtt. Mi az oka annak, hogy ez az ellentétes viszony kialakult közöttetek? Próbáljátok mindannyian ezen elgondolkozni. Az Isten mindig ugyanaz

közöttetek, csak ti látjátok Őt másképpen mint eddig. Lazuljon meg bennetek az a törvényszerű erő, ami megkötözött benneteket, hogy ellentétet szítson egy közösségben.

Ti is láthatjátok magatokon, hogy az Isten mindig odaadja magát az emberért, de ti nem vagytok képesek magatokat úgy odaadni az Istennek, ahogyan azt Ő szeretné ha megtennétek.

Mindig arra gondoljatok kedves testvéreim, hogy az Isten miért nem osztotta szét az embereket abban az időben különböző közösségekre, illetve csoportokra, hogy úgy tanítsa őket.

Azért mert az Isten egybegyűjtötte azt, amit addig az ellentét szétszórt. Most is pontosan olyan időt éltek, ahol az ellentét szétrombolja a közösségeket, mondván hogy itt már nem lehet fejlődni. Az ellentétnek pontosan az a célja, hogy titeket szét zúzzon és úgy látszik sikerült is neki.

Mert az emberi lelkek telve vannak göggel, nagyot akarással és ez által elfeledik azt, amit az Isten elvár tőlük, illetve szeretne velük megcselekedni.

Tudjátok jól, hogy a régi időben is a farizeusok hirdették a legjobban Jézus eljövételét, de amikor megszületett mégsem ismerték fel, mert addigra már az Ő gondolkodásuk telve volt irigységgel, göggel, hatalomvágygal és nagyot akarással.

Látjátok ma sem más a helyzet közöttetek, mert ma is élnek közöttetek farizeusok, vámosok és egyszerű emberek.

Láthatjátok, hogy a tudás és a tudatlanság szépen megfér egymás mellett.

Míg az emberi lelkekben is előtört az a vágy, hogy különb vagyok a másiknál. Az Én lelkemben él az Isten, a többi az csak vegetál.

Testvéreim örülünk annak, hogy ti egy közösségé alakultatok, de a mi szándékunk nem egyezik meg a tiétekkel. Mi ugyanis egy egységet szeretnénk kialakítani közöttetek, nem széthúzást, ahogyan az a ti lelketekben van. Próbáljatok elgondolkozni azon, hogy az Isten csak viccből hozott össze benneteket? Nem. Neki célja van veletek. Igen célja, de egy egységes erőben bízva, nem széthúzva.

Gondolkozzatok el azon, hogy megtettetek-e mindent abban az értelemben, hogy ez a két közösség egy igazi erős összekapcsolódó közösséggé váljon? Ezt mindenki érzi a lelkében ha valóban az Istenre figyel. Nagyon szomorúak vagyunk mi égi testvéreitek, hogy nekünk ezt kell látnunk a mi kedves, békés testvéreink között, akik Jézus nevében jönnek össze, de csak kifelé látszik annak. Belül az emberi lelkek nagyon nagy lelki változáson mennek át, ami nem biztos, hogy a javukat fogja szolgálni a későbbiekben. Lehet, hogy most dicséretes, de ki kell várni a végét az eseményeknek.

Testvéreim örülünk nektek, hogy van aki által tudunk hozzátok szólni, hogy segíségekre tudjunk lenni.

Az Isten áldását kérve, kérünk benneteket, hogy maradjatok meg Krisztus szeretetében, egységben. Ámen.

2. Gyakorlás.

2006.07.14

A gyakorlás a földi ember életében a legfontosabb eszköz, mert az ember ha nem gyakorolja a földi feladatait azt akkor nagyon nehezen tudja elvégezni, mert nincs meg az a feltétel a számára ami elősegítené őt abban, hogy a feladatait mihamarabb el tudja végezni azáltal, hogy a lelke telve van olyan érzésekkel amik segítik őt a további feladataiban.

A lélek az mindig kész az újabb és újabb feladatok ellátására. Tanuljátok meg kedves földi testvéreim, hogy a földi élet során soha nem kaptok ingyen semmit mindenért keményen meg kell dolgoznotok ha sikeresen akartok valamit megcsinálni. Az élet az nagyon kemény iskola a földi élet során, mert nem lehet valamit úgy elvégezni, hogy közben arról fogalmad sincsen. A feladatok azok mindig tudatosan végzett feladatsorok következményei. Ti sohasem úgy látjátok az életeteket, hogy az egy feladat, hanem csak úgy megszokásból döntötök jól vagy rosszul.

Nem az a baj, hogy rosszul döntötök, hanem az a baj, ha nem tanultok a hibáitokból. A hibák azok azért vannak, hogy lehessen mit kijavítani, az egy lehetőség a számotokra. Az Isten kegyelméből sokszor elkövethetitek azt a hibát, amit nem ismertetek föl, mert az Isten addig ad a számotokra lehetőséget a javításra, amíg azt ti fel nem ismeritek a saját életetekben. Ha más mondja a számotokra, hogy helytelenül cselekedtetek azt ti nem veszitek komolyan, mert a bennetek levő ego nem engedi meg, hogy ti azt cselekedjétek amit más mond a számotokra.

Mindig csak a saját meggyőződés az ami az embert segíti az útján. Nem lehet a meggyőződést kieroszakolni csak megcselekedés által válik az olyan eszközzé a kezetekben, hogy azt bármikor feltudjátok használni a feladataitokban. Az lenne a legjobb a ti életetekben, hogy amikor valamilyen hibát elkövettek az életetek során, hogy azt rögtön kontroláljátok, hogy mi volt abban az élethelyzetben a helytelen, vagyis mi volt ami nem az Isteni szeretet hatáskörén belül történt az életetekben.

Mindig rá fogtok jönni, ha rögtön elemezitek a hibás döntéseiteket. Legyen bennetek az a bátorság, hogy amikor nem érzitek magatokat jól, akkor

gondolkozzatok el azon, hogy valóban helyesen cselekedtem-e, vagy csak azt hittem, hogy jól döntöttem. A lélek az mindig jelez a számotokra, hogy valóban helyes volt-e az amit annak hittem. Legyen mindig jó a kapcsolatot a te Jézusoddal, hogy felismerjed azt amit Ő küld a te számodra.

A lelked az mindig pontosan fogja a te számodra jelezni a te hibáidat, ha a figyelmedet az Istenre helyezed. Az lenne a legjobb ha minden alkalommal mielőtt egy döntést meghoztok a földi életek során azt a lelkedben előre érezned kellene, hogy az

valóban jó vagy csak annak hiszem. A lélek az pontosan küldi a jelzéseket a számotokra, hogy helyesen tudjatok dönteni, de ha nem vagytok figyelmesek akkor azt észre sem veszitek. Az amikor a lelketek inspirál valamire benneteket akkor azt már jobban észre veszitek, de ha csak halovány jelzéseket ad a számotokra, akkor arra fel sem figyeltek.

Mindig az legyen előtetek az elsődleges, hogy mi az ami annyira felbosszantott, vagy csak nem értettem jól az eseményeket. Mindig arra figyeljétek a legjobban, hogy ne mérgesedjen el közöttetek a viszony, mert akkor a lélek szavát már nem halljátok meg, csak a saját szavaitokon rágódtok folyamatosan ahelyett, hogy rendeznétek a kapcsolataitokat. A lélek az csak addig ad rá lehetőséget amíg lát arra esélyt, hogy tudjátok rendezni a kapcsolataitokat, ha már nem lát rá esélyt akkor lehetőséget sem ad arra, ami nincs.

A lehetőség az ismét egy élethelyzet, amit helyesen kellene megoldanotok, de ha nem figyeltek eléggé akkor ismét elszalasztátok azt a lehetőséget, ami tovább segíthetne a feladataitokban. Nem lehet egy feladatról úgy beszélni, hogy az csak volt, hanem az van, addig amíg az ember azt helyesen meg nem oldotta. Mindig arra kellene gondolnotok, hogy egy helyzet miért vált ilyenné amilyen. Nem lehet a szőnyeg alá söpörni azt amit meg kell oldanotok. A megoldás az mindkettőtökre vonatkozik.

A feladat az közös, a felelősség is közös. Így kellene látnotok a helyzeteteket, amikor valamiben nem tudtok olyan helyzetet teremteni ami mind a kettőtök számára előnyös lehet. Az ha csak azon rágódtok, hogy mit kellene tennetek, azzal még nem oldódik meg a helyzetetek.

Onnan kellene elmozdulnotok, hogy mi lenne a jó mindkettőtök részére. Az csak akkor teremthető meg a számotokra, ha ti mindketten arra az elhatározásra juttok, hogy az Isten miatt sem lehet ezt az állapotot hosszan fenntartani, mert nem egyeztethető össze azzal amit képviseltek. Ez a helyzet nagyon elfog mérgesedni közöttetek, ha időben nem rendezitek. Mindig arra gondoljatok, hogy mennyire más lenne a kapcsolat közöttetek, ha nem lenne bennetek az , az

erős elhatározás, hogy a másiktól várjátok azt, amit nektek kellene megtennetek.

3. Szellemi segítőim tanácsai a számítógépen való tanulásomhoz 2006.07.15.

Mindig az a legjobb ha a lelkedet előre elkészíted, hogy ne legyen a lelkedben olyan gondolat amely akadályozna a későbbiek folyamán. Mindig úgy próbálj leülni az íráshoz, hogy előtte rendezd el a feladataidat, hogy a későbbiekben ezek se akadályozzanak a munkádban. Legyél nagyon jó tanuló ebben az iskolában ahová teljesen önszántadból iratkoztál be mert nagyon fontosnak érzed az égi feladataidat is mert nem is próbáltuk remélni azt, hogy ilyen gyorsan elsajátítod ezt a feladatot, anélkül, hogy nagyon kellett volna téged erre ösztökélni, rábeszélni, mert te ezt érezted magadban, hogy ezt el kell sajátítanod ahhoz, hogy a feladatodat sikeresen tudjad elvégezni.

Mindig arra gondolj amikor leülsz a géphez, hogy most ott ül veled szemben az, aki elhívott a munkára és figyeli a te szorgalmadat, hogy hogyan készülsz a feladatodra. Legyél nagyon büszke magadra, hogy így sikerült felkészülnöd ilyen rövid idő alatt. Nem az a fontos, hogy tökéletesen tudjál írni a számítógépen, hanem a figyelmedet tudjad ránk irányítani. Az lenne a legjobb ha nem csak úgy írnál, hogy a képernyőt figyeled csak, hanem a lelked ott legbelül érezze azt, hogy neki most nagyon kell figyelnie és akkor a lelkedet teljes mértékben ránk tudod irányítani.

Próbáld meg, hogy hogyan fog sikerülni. Mindig arra gondolj csak amikor leülsz a gép elé, hogy most mit fogok ma tanulni a segítőim által. Nem szabad sohasem arra gondolnod, hogy mi az ami ma nem fog sikerülni, hanem azt, hogy ma ismét egy lehetőséget kaptál a tanulásra. El sem tudtad képzelni magadról azt, hogy most te így írsz, hogy most már nem kell annyira fárasztani magadat az írás által, mert nagyon szépen haladsz a tanulással.

Mindig arra kell folyamatosan gondolnod, hogy miért nem tanultál eddig meg a gépen dolgozni, mert láthatod, hogy egyáltalán nem olyan nehéz, hogy te ezt nem tudod megtanulni. Tanulás nélkül nem lehet előbbre haladni a feladatodban. Tudod, hogy a könyvnek az alapjait is el kell hamarosan kezdened, hogy legyen időd annak az írásnak is a javítására. Nagyon figyelmesen kell azt leírnod, hogy azt mindenki olvasni tudja mert nem lehet tudatlanságban hagyni az embereket, el kell kezdeni a tájékoztatást adni, azt amit a könyv alapjaiba leirtunk veled.

Egy kicsit át kell fogalmaznod bizonyos részeket amelyek változtak az idők folyamán. Mindig csak azt kell tenned amit szívesen teszel mert amit nem szeretsz, az nem lesz sikeres a számodra. A tanulás az mindig előbbre viszi az embert a lelki fejlődésében, mert a tanulás az fejleszti a benned lévő képességeket.

Neked ezt is egyedül kellett megtanulnod, mert te nagyon sok mindent egyedül végzel. Ez is olyan feladat, amit egyedül kellett elsajátítanod, mert ez is része a feladatodnak. Tanulni, tanulni és tanulni ez a lényege a földi életnek, mert e nélkül nagyon nehéz a sorsa annak, aki nem a tanulásra teszi a hangsúlyt, hanem egyéb célokat tűz ki maga elé.

Tudniillik az emberek nagyon kicsi hányada az, aki képes arra tenni a hangsúlyt, hogy a földi feladatait háttérbe helyezze az Istentől kapott személyes feladatok miatt. Te egyáltalán nem gondolkoztál azon, hogy most miért kell neked megtanulni számítógépen írni, mert a lelked az inspirált arra, hogy te ezt mielőbb cselekedd meg.

Nagyon örülünk annak hogy ez neked is örömet okoz, mert így sokkal könnyebb lesz a te számodra is a munka. A tanulás az mindig megkönnyíti a földi ember életét, ha ő ezt tiszta szívből csinálja. Legyetek egymással nagyon őszinte emberek, hogy a feladatodat azt betudjad fejezni. Az lenne a jó ha mindig csak akkor ülnél le a géphez, ha a lelkedben mindig csak jó érzések járnak át mert ez kihat a későbbiek folyamán az írás tisztaságára.

Nem lehet a lelkedet kétfelé szakítani, hogy most a Jézusé most pedig az enyém. A lélek az csak úgy tud tisztán élni az emberben ha az ember engedelmeskedik az Isten akaratának. Mindig a lélek érdekeit kell az embernek előtérbe helyezni, mert ha nem ezt cselekszi, akkor csak az emberi akarat fog győzedelmeskedni. A lélekben gazdag emberek nem azért gazdagok mert nagyon nagy a vagyonuk, hanem a lelkükben él az Isten és ők boldogok az életük pedig örömteli, mert az Isteni erő járja át az ő lelküket.

Nem azt kell előtérbe helyezni a földi embernek, ami az ő számára fontos, hanem azt, ami az Isten számára fontos. Az emberi lélek csak akkor képes erre a feladatra, ha nem a világi dolgok foglalkoztatják a lelkét, hanem az égi kincsek megszerzése a fő cél a számára. Legyél te is olyan szegény mint aki csak arra vár, hogy mikor fogja őt is valaki megszólítani, hogy az ő szőlőjében dolgozzon.

Az lenne a legjobb ha nem az írást figyelnéd, hanem a koncentráció a legfontosabb a te számodra. A gyakorlás a te számodra azért fontos, mert csak ezáltal leszel képes folyamatosan is írni a gépen. Az hogy most egy kicsit gyakorolsz az még nem jelenti azt, hogy most már kész gépíró váljék belőled. A lélek csak folyamatos gyakorlás által lesz képes arra amit neki el kell

végeznie. Ne csak arra figyeljél, hogy mennyire tudsz helyesen írni, hanem a koncentráció a legfontosabb, hogy az legyen a számodra a cél.

Sokkal nehezebben leszel képes a koncentrációra a gépen való írással, mint a kézi írás által. Ott csak ránk kellett figyelned, míg itt az írás az, ami elveszi a figyelmedet. Ne essél kétségbe emiatt, hogy nem tudsz folyamatosan figyelni de ez még ilyenkor természetes, mert a figyelem megoszlik. Csak akkor veszed igazán hasznát ennek a gyakorlásnak, amikor már gördülékenyen fogod csinálni, nem lesznek annyi hibáid és a figyelmedet valóban az írás tisztaságára tudod fordítani.

Mindig csak arra gondolj, hogy miért csinálod ezt a munkát. Nem azért, hogy szórakozzál az írásod által, hanem az emberek segítségére tudjál lenni. A segítség az nem abból fog állni, hogy elolvassák a könyvet, hanem az abban leírtak az emberi lelkeket fogja elgondolkozásra serkenteni. Ez mind csak feltételezés gondoljátok ti földi emberek, mert nem látjátok az összefüggéseket. A lelkek az csak akkor észleli az ő javára az eseményeket ha már látja a gyümölcsét annak amit elvetett. Az nem ilyen gyorsan működik, mert az nagyon lassú folyamat amikorra a gyümölcs beérik.

4. Tanácsok a mindennapi élet feladataihoz **2006.07.29.**

A tanulás az a legjobb eszköz arra, hogy a lelkedet fejlődni engeddd, mert minden alkalom amit arra szánsz, hogy tanulsz akkor a lélek a legnagyobb lendületet kapja mert nem lehet folyamatosan csak úgy tanulni, hogy a kezdedbe veszel egy könyvet és tanulsz, hanem a lélek számára az a legfontosabb, hogy legyen olyan képessége, amivel tovább tud lépni az ő feladatában is. Mindig arra gondolj amikor tanulni akarsz, hogy a lelked az most mennyire örül, mert lehet azt tenni ami fontos lesz az ő feladatához.

Tanulni, tanulni és tanulni ez a legfontosabb mert ennek fogod a gyümölcsét megtapasztalni akkor, amikor annak eljön az ideje. Mindig minden körülmények között próbálj arra törekedni, hogy a lelked az ne sérüljön amiatt, hogy nem vagy olyan nyugalmi helyzetben amiben éppen kellene, hogy legyél. Mindig csak arra figyelj a legjobban, hogy a kapcsolatot velünk fenn tudd tartani anélkül, hogy az írásod szennyeződné a folytonos kapkodásod miatt, amit a külvilág felé produkálsz.

Vigyázz a feladatodra, mert nem lenne jó ha a tartalom szenvedne amiatt, hogy a külvilág felé tekingetsz az írásod közben. Mindig arra gondolj, hogy most ki

van veled és mit akar veled és általad, akkor amikor írsz. Te csak egy eszköze vagy az égi kezeknek, mert a feladat tartalma az nem sérülhet, amiatt hogy figyelmetlen vagy, vagy leszel. Mindig arra kell gondolnod, hogy csak akkor lesz tiszta az írásod, ha nagyon figyelmes leszel és nagyon koncentrálsz ránk.

Legyél nyugodt amiatt, hogy a hibáidat javítgatod, mert most még csak gyakorlásként írsz, de ha eljön az ideje annak amikor már sokat kell leírnod, akkor már hibátlanul kellene írnod. Nagyon szépen haladsz a gyakorlással és szépen alakul az írásformád is. Sokat kellene gyakorolnod, hogy folyamatos legyen az írásod. Csak tanulással érhető el a szép és tiszta írás. Mindig csak arra gondolj, hogy nem régen még alig tudtál írni, ma pedig már képes vagy a folyamatos írásra is.

Tanulásod gyümölcse hamarosan be fog érni azáltal, hogy az írást háttérbe kell szorítanod és a koncentrálásra kell a hangsúlyt helyezned azáltal, hogy a velünk való szorosabb kapcsolattartásra kell figyelned jobban, mert a kettőt együtt kell megtanulnod. Nem kell mást tenned, csak írni és írni, nem javítani hanem csak leírni azt amit akarunk általad és veled. Ne félj csak figyeljél és akkor nagyon kevés lesz a hiba amit majd utólag fogod kijavítani. Hidd el sikerülni fog, mert nagyon nagy az akarat benned, hogy ez sikerüljön. Mindig az a fontos a számodra, hogy legyél figyelmes és akkor minden sikerülni fog. Nem arra kell koncentrálnod, hogy mennyi a betű hiba abban amit leírsz, hanem a tartalomra kell a nagyobb hangsúlyt helyezned. Hidd el magadról, hogy sikerülni fog és nagyon nagy öröm fog érni azáltal, hogy a feladatodat sikerül helyesen megoldanod. Mindig minden feladat addig tart ameddig az, az ember számára örömet és békeséget hoz. Nem kell kétségbe esned akkor sem amikor már nem örülsz annyira mint az elején, mert tudni fogja a lelked azt, hogy neki mit kell tennie ahhoz, hogy azt az állapotot elérje és fenntartsa.

Legyél nagyon nyugodt az írásod alatt, mert számodra az a legfontosabb, neked az a kincs amit leírsz helyesen. Ne legyél lehangolt akkor sem amikor valami nem úgy sikerül, ahogyan azt szeretnéd, mert az is te vagy ha valami nem sikeres. Tanulással fogod azt a szintet elérni amire szükséged van, illetve lesz, mert a gyakorlásod igazi eredménye majd akkor fog meglátszani a feladatodban. Nagyon örülünk annak, hogy ennyire komolyan veszed az írás feladatodat, hogy minden szabad idődet felhasználd arra, hogy képezd magadat, hogy fejlődj az írás által.

A te számodra nem az a lényeges, hogy a betűket leírd, hanem, hogy a figyelmed legyen a folyamatos. A leírás az akár lehetne kézi is csak előnyösebb a gépi írás és gyorsabb is, áttekinthetőbb is.

A te számodra azért vált szükségessé a gépi írás, hogy a folyamatos írás következtében legyen lehetőséged arra is, hogy tovább add azt, amire nagyon

nagy szükség van illetve lesz az elkövetkező időben, mert az események azok nagyon változnak és a segítségünket szeretnénk eljuttatni a ti számotokra, hogy felismerjétek azt ami az Isten szándéka veletek.

Mindig minden korban szükség van az égi kezek segítségére, hogy az emberek megtalálják az igazi utat, hogy el ne tévedjenek a földi élet sűrűjében. A te szereped ebben az, hogy leírod azt amit mi szeretnénk eljuttatni az emberekhez azáltal, hogy leírod és továbbadod azt amit szükségesnek látunk a ti számotokra.

Mindig minden időben kell lennie olyan földi embernek aki áttudja venni tőlünk az égi kezek által adott tanítást, hogy mihamarabb el tudják választani a földi emberek a jót a rossztól, vagyis szükségessé vált, hogy ezt te föl vállald és közvetítsd a többi ember számára is azt ami szükséges a számukra. Mi is azt szeretnénk veled és általad elérni, hogy azok, akik valamit tévesen értelmeztek, azok megkapják a gyógyírt a számukra, mert az idő rövid és ha nem találnak vissza a számukra kijelölt útra, akkor később már egyre nehezebbé fog válni a számukra.

Legyél nyugodt, a lelked az nem fél, az csak örül a feladatának. Legyél békességes és örömteli ember mert nem lehet szomorúan járni a Jézusi Utat, mert ott mindig ott van aki megvigasztal.

5. Hagyjuk, hogy az Isten irányítson bennünket 2006.08.04.

Tanulás által válsz olyan emberré, aki a lelkében mindig csak az Istenre figyel és nem hagyja, hogy mások irányítsák őt az ő feladatában. Ne legyen benned az, az érzés, hogy mindenáron meg akarsz felelni azoknak, akik veled együtt vannak akár a család, akár pedig a közösség ahová jártok. Nem lehet minden embernek az elvárásai szerint élni, mert akkor a saját magad életét nem éled csak a másokét utánzod, mert nem a te lelki életedet éled, hanem a mások által jónak ítélt jót éled meg, ami nem biztos, hogy hasonlít a tiédre. Mindig arra próbálj törekedni, hogy ne a mások elvárásai szerint éljél, hanem a lelkedben élő Jézus legyen a vezetőd, mert ha ráfigyelsz, akkor Ő irányítani fog téged és azokat, akik ráfigyelnek. Ne arra gondoldj folyton, hogy valami hogyan lenne a jó, hanem olyankor arra figyelj, hogy a lelked mit küld a te számodra. Mindig rá lehet jönni a helyes válaszra, ha az Istenre figyelve éled az életedet. Az a legjobb, ha nem arra gondolsz folyton, hogy most mit csináljak, hogyan döntsek, hanem a lelkedben az Istenre figyelve megfogod érezni a helyes irányt. Mindig a lelked az, aki vezet téged, ha ráfigyelsz, mert kívülről soha nem

fogod a választ megkapni csak különböző irányokat kapsz ami eltávolít az igazságtól.

Mindig legyen a lelkedben olyan érzés, ami elvezet tégedet a legjobb irányba és, ezáltal pedig az Istenre figyelve a feladatodat helyesen fogod mindig megoldani, mert nem is lehet másképpen, ha a földi ember az Istenre figyel a feladatában.

Tanuld meg kedves testvérem, hogy a lélek az nem a szerint cselekszik, ahogyan azt te jónak látod, mert neki más a célja más a meglátása és mások az eszközei is, mint nektek földi testben élő lelkeknek. Mindig az lebegjen a szemeitek előtt, hogy mi az, ami engem a feladatomban engem segít a továbblépésben.

A lélek az nem arra törekszik, hogy nektek kedves testvéreim a kedvetekbe járjon és mindig csak jó történjen veletek, hanem neki azokat a feladatokat is szívesen el kell végeznie amire nektek testvéreim nincs kedvetekre, sőt még ha lehetne messziről el is kerülnétek azt. Pedig a lélek a feladatai közben nem rest arra sem, hogy nektek egy kicsit enyhítsen a fájdalmaitokon, hogy nagyobb kedvvel és lendülettel tudjátok elvégezni azt ami a számotokra nehéznek tűnik, mert neki az a célja, hogy szeretetben, békében és örömmel végezd el minden földi feladatodat, akár tetszik az neked akár nem. Nem lenne jó ha minden alkalommal csak szép és jó történne veletek, mert akkor nem lenne a számotokra örömteli az életek, mert nem lehetne örülni semminek sem, olyan egyhangú és eseménytelen lenne a földi élet.

Legyetek testvéreim, olyan lelketű emberek, akik nem csak a saját maguk alkotta törvényeiket élik meg, hanem az Isten lelketében élve élik az életüket.

Tanulj meg testvérem úgy élni a földi élet viharában, hogy ne kelljen a lelkednek az utolsó napon úgy állni a Jézus előtt, hogy ne legyen benne olyan esemény, ami megzavarhatná a te lelki nyugalmadat, mert nem lehet a földi embernek olyan sok az ideje a javításra, mert a lélek az csak arra törekszik, ami előtte van és nem a megtett utat elemezi hanem mindig a következőre készül.

A lélek életében nem lehet olyan idő, ami nem tetszik az Úrnak, mert neki a legjobb tudása szerint kell cselekednie, és ehhez kapja az eszközöket és a lehetőségeket is. A lélek életében nem lehet üresjárat, neki kell a legjobban

tudnia azt, hogy mikor mit kell cselekednie. A baj akkor kezdődik, amikor a földi ember beleavatkozik a saját maga alkotta akaratával az Isten által adott életbe és akkor már a valódi érték elveszett, mert nem tud a lélek a szerint cselekedni ahogyan az, neki a legjobb lenne az ő feladatához. Mindig mások azok, akik ezt irányítják, mert ha az ember a bensőjében kutakodik, és az Istenre figyel akkor ilyen nem fordulhat elő vele. Mindig csak az emberi akarat, az ami a lelket elirányítsa a saját feladatától. Vegyétek észre önmagatokon, hogy ha valami nem úgy sikerül, ahogyan azt ti gondoljátok, akkor nem az Istenre figyelve oldottátok meg a feladataitokat, mert máskülönben az, az örömtökre szolgált volna. Az Isten mindig azt szeretné, ha ti örülnétek és boldogok lennétek, mert Ő maga a boldogság, a szeretet, és a saját képmására teremtett benneteket.

Az nem baj, ha nem mindig sikerül a feladat megoldása, de ha elgondolkozva a saját hibáitokon és abból tanulva éleitek a további életetek, akkor a feladat sikeres lesz, ami ebből táplálkozik. A baj csak akkor van, ha érdektelenül hagyjátok a hibáitokat, és nem tanultok belőle, sőt ha nem is akartok az elvakultságotok következtében, akkor bizony a legrosszabb eset következik be, hogy a lélek nem tudta az életfeladatát befejezni, azért amiért leszületett.

Mindig tartsátok szem előtt a saját hibáitokat és forduljatok azáltal az Istenhez, hogy segítsen nektek annak megoldásában. Nem marad el a segítség, ha szívből kéritek és elszánt törekvésetek az, hogy ki is javítsátok azt. Nem elegendő, ha csak elgondolkodtok rajta, hanem erős akaráttal, elszántsággal kell ezt Isten Szent színe előtt megvallanotok és elszántsággal küzdeni azért, hogy az meg is valósuljon az életetekben.

Mindig minden esetben, amikor ti a hibáitokat elemeztétek, akkor az Isten fényében nézzétek azt, ne a saját szemszögeitekből, mert akkor soha nem fogjátok tisztán látni azt. Minden alkalommal lesz benne olyan esemény, ami nem engedi, hogy azt tisztán meglássátok, mert az emberi rendellenesség, vagyis a nemtörődömség következtében bizony nagyon szennyezetté válik.

Mindig arra törekedj, hogy a lelked az ne arra figyeljen ami nem arra való amire neki szüksége van. Vannak olyan események, élethelyzetek, amelyek arra engednek következtetni, hogy a földi ember élete abból áll, hogy a reggeli imájában elmondja, mit szeretne és este pedig elmondja, hogy mi történt vele egész nap és ezzel el van intézve az ő számára a Jézussal való törődés. Nem az a

baj, hogy ez így van, hanem az a baj, hogy a lelkében megkeményedett és nem akar egyebet tenni az életében, mint élni és jól élni. Mondván ő Isten hívó és neki bizony nem lehet olyan élete, mint akinek nincs egyáltalán hite. Mindig az a baj, hogy az emberek összekeverik az Istent a hittel. Ugyanis a hit az, az emberi lélekből ered, míg az Isten egy Teremtő, aki számára nincs lehetetlen. Tanuljátok meg kedves testvéreim, hogy a lelketekben élő Jézus nem azonos a ti hitetekkel, mert nem lehet az ember olyan, hogy az ő számára nincs lehetetlen, mert az Isten vele van és neki bizony minden sikerül. Igen lehet, hogy sikerül, de nem biztos, hogy a lelki fejlődését az elősegíti, mert a lélek telve van göggel és nagyot akarással azáltal, hogy neki a legjobb a kapcsolata az ő Istenével.

Testvéreim ne legyen bennetek olyan gondolat, hogy nektek jobb a kapcsolatotok az Istennel mint bárkinek, mert az lehetetlen és igazságtalan lenne az Isten részéről, mert Ő mindenkit egyformán szeret és egyformán segít, azért hogy ne legyen senki sem olyan helyzetbe, hogy neki most mit és hogyan kell cselekednie. Az, hogy van aki csak annak hisz aki neki szimpatikus az egy dolog, de nem lehet az embert úgy kezelni, hogy neki nincs is kapcsolata az Istennel, mert neki egészen más a véleménye arról az adott feladatról. Igen lehetséges, hogy más de az nem azt jelenti, hogy Isten neki nem segít, mert másképpen látja az eseményeket, mint mások.

A lélek az minden esetben csak azt veszi komolyan amit ő akar látni, amit más akar az már lényegtelen. Mindig arra gondoljatok minden esetben, amikor szóvitáitok vannak, hogy mi az oka annak, hogy ez bekövetkezett.

Ha rögtön odafigyeltek, akkor rá is jöttök azonnal, hogy mi az, ami elindította bennetek ezt a gondolatot.

Testvéreim a lélek az nagyon sokat tesz azért, hogy ti megtaláljátok az igazi utatokat és azon járjatok, de nem mindig eredményes a kísérletezés, mert nem jár eredménnyel amiatt, hogy a lélekben feltörő ellenérzések elirányítják az ember gondolatait és hiába a kísérletezés a kapcsolat az nem jön létre.

6. Közösségi táborban

2006.08.10.

A lélek az nem azt akarja, hogy te jobb legyél vagy megváltozzál, hanem a lélek benned és veled akarja, hogy boldognak éld meg a földi életed napjait, amelyek nem arra valók, hogy elvesd őket, hanem a lelked teljesen átítatva szeretettel tegye a hétköznapi élet dolgait. A lelkedben a változást az által éred el, hogy

nem a kívülről jövő gondolatokat teszed a magadévá, hanem az Istenre figyelve éled meg a feladataidat.

Mindig csak annyiban képes a lélek a változásra, amennyiben a benned élő Jézusnak helyt adsz a szívedben azáltal, hogy minden rossznak tartott tulajdonságaidtól igyekszel megszabadulni. A megszabadulás az nem szavakban lemérhető esemény, hanem a szívben lezajló mély megbánás által a szívedből kell kiirtani, minden nem odatartozó tulajdonságot.

A lélek ebben segít minden földi embernek ha felfigyel arra, amit az Isten akar vele és általa megcselekedni.

Mindig csak annyiban képes a lélek a tulajdonságoktól való megszabadulásra, amennyiben az már nem élteti benne azt az erőt, amit képviselt. Mindig van kiút, nem kell ezekről komolyabb vitákat folytatni senkinek, senkivel mert a lélek benső képessége az, ami ezeket elvégzi a földi ember életében.

Legyetek testvéreim a lelketeknek pártfogoltjai, vagyis ne engedjétek magatokat eltéríteni attól a tanítástól, amit eddig a lelketekben megéltetek, mert mindig jön újabb és újabb irányzat, ami az embereket elkápráztatja, de a lélek életében nagyon fontos esemény a feladat végrehajtása, elvégzése.

Az nem mindig egyezik meg a földi ember gondolkodásával, de a végén mindenki rá fog döbbeni a saját maga által elrontott feladataira . Mindig kapnak az emberek lehetőséget a végső javításra.

A veled és érted szindróma a döntő.

Az Isten csak veled és érted képes megcselekedni a jót a te életedben. Mindig arra gondoljatok, hogy miért nem javít az ember az Isten nélkül helyesen, mert az nem áll módjában hogy mindent elvégezzen helyettetek, veletek, értetek és bennetek. Az örömben felismerhetitek, hogy miért akartok az Istenhez jutni. Azért mert az ember az Isten nélkül boldogtalan és nem emberi az ember mert csak vele képes a helyes döntéshozatalra, nélküle ellehetetlenül.

7. Egy társközösségi összejövétel után II. 2006.09.23.

Az összejövétel után nagyon fontos lenne minden közösségi tagnak elgondolkozni azon, hogy valóban akarnak- e egy közösségé alakulni azok, akik a lelkükben nem mindig azt teszik amit kifelé mutatnak. A jelenség az nem más, mint képmutatás és így az ember nem tudja a másiktól, hogy mit gondol, vagyis mi a véleménye arról, hogy most érdemes - e azt tovább erőltetni aminek a jövője megpecsételődött, azáltal, hogy nem lehet azt a feladatot reátok bízni, amit mi égi testvéreitek szerettünk volna veletek és általatok megcselekedni.

A megcselekedés az nem abból áll csupán, hogy elvégeztek valami munkát együtt, hanem abból, hogy minden formában a lelketek közös és nem csak fizikai szinten értendő ez, hanem a lelketek szorosan összekapcsolódik és együtt és egymásért élve éltek a további életeteket. Mi nagyon nagy reményeket láttunk ezekben a közösségekben az elmúlt időkben, amikor még az emberek nem kerültek felül azon a kérdésem, hogy ki is az, aki elindítja velük és bennük az Isteni kegyelem által a feladataikat. De ezek a gondolatok szertefoszlottak az emberi szívekben, mert mindenki nagyon hamar talált magának valamilyen támaszt vagy csak annak látszó embert, aki nem veszi el tőle azt a reményt, hogy ő a saját útját járja.

Gondolkodjatok el ezeken kedves földi testvéreim, hogy mikor tartottatok magatokban olyan lelkiismeretre utaló vizsgálatokat, amit nem a saját tükrötökben néztetek meg, hanem az Isteni szeretet által mutatott igazság tükrében szemléltetek meg. Ez lenne a mérföldkő bennetek, ha igazán az Isteni utat akarjátok járni. Minden egyéb, amit elvégeztek magatokban abban a hitben, hogy most ti nagyon jó cselekedetet végeztetek el, az nem azt jelenti, hogy ezzel már nyitott ajtó vár benneteket az üdvözülés útján.

Mindenki csak arra képes a lelkében, ami őbenne a legjobb, de ne gondolja senki sem magáról azt, hogy neki már nincs semmi tennivalója ebben a földi világban. Mindenki addig marad ebben a földi világban, ameddig neki esélye és reménye van a kiutat megtalálni a saját maga állította útvesztőjében.

Mindenkinek ad az Isten a földi feladataiban olyan lehetőségeket amelyben ha éber és figyel az Istenre, akkor felismeri benne a saját maga eltorzult viselkedését. Igaz ehhez a léleknek nagyon nagy belső felismerésre kell jutni ahhoz, hogy ezt meg tudja cselekedni, legyen hozzá ereje és kitartása.

Mindig csak azon múlik, hogy az embernek milyen a viszonya az Istennel, vagyis mennyire nyitott, mennyire tudja elfogadni azt a segítséget amit az Isten küld a számára különböző formákban. Ez lehet egy levél vagy álom, de még az Isteni belső hang is működhet, ha engedi az ember. Tudjátok jól, hogy soha nincs semmi sem véletlenül, minden az Isten irányítása az ami elvezet benneteket a további utatokon . Ne reménykedjen senki sem abban, hogy neki jobban fog az Isteni kegyelem segíteni, mert ő kiválasztott vagy bármi funkciót találhat ki magának, vagy a lelki vezetői által adott információk által, hogy neki kedvezményei vannak a földi életében. A kedvezmények azok nem mások, mint azok a nem mindennapi feladatok, amit minden ember megkap a földi élete során a feladataihoz.

Mint már mondtuk nektek, hogy a földi feladatok mindenkinek más és más és ehhez kapjátok a lehetőségeiteket is, hogy abban nyilvánítsátok ki azt a jót ami bennetek van.

Nem lehet egyetlen embernek sem más az élete a földön, csak az, amit ő a feladataiban lehozott, mint karmikus adósságait. Ebben kell mindenkinek a legjobbat kihozni magából, hogy az amit egykor elrontott, azt most feladatként kapva ismét elébe tárul, hogy a szeretetben növekedve azt letudja küzdeni önmagában. Ehhez adja az Isten a lehetőségeket olyan formában, hogy azok a lehetőségek tárulnak ismét elébetek, amelyekről már régen lemondottatok, vagyis elfelejtettetek.

Ez mindazért van így, hogy a lélek fejlődni tudjon. A fejlődés az nem abból áll, hogy mindent bevesz az ember válogatás nélkül, hanem a léleknek annak a képességének kell kifejlődnie, hogy felismerje azt, amit az ő feladatához fel tud használni abból a tanításból amit kívülről hallott. Ehhez adja az Isten az embernek azt a képességet, amellyel felismerheti, hogy számára mi a jó és mi a rossz. Vagyis a rossz az nem rossz, hanem az nem az ő feladatához szabott minta. Ehhez szükséges még a józan ész használata is, amivel az Isten felruházta az embert, mielőtt útjára indította a földi életének megélésére.

Testvéreim legyetek nagyon éberek, mert a földi életek során nagyon sok csapdába beletudtok sétálni anélkül, hogy azt felismernétek, mert azt kívülről egyáltalán nem ismeritek fel, mert szinte azonos a ti hitetek által felállított mintával. Ezért nagyon sűrűn gondolkodjatok, elmélkedjete el arról, hogy amit csináltok, ahogyan élitek az életeket, azt az Isten is ugyan olyan jónak ítéli-e meg mint ti? Bizony, bizony nagyon sokszor egyáltalán nem megegyező az amit ti megítéltek magatokról. Ehhez mindenkinek el kell jutnia egyszer, hogy megítélje önmagát, úgy ahogyan azt az Isten elvárja a földi életre küldött lélektől. Ennek az a buktatója a ti földi életekben, hogy nem néztek magatokba és nem veszitek észre elvakultságotok következtében a saját hibáitokat sem.

Bezzeg a másik emberben rögtön észreveszitek a legkisebb eltérést is, mert az nem fáj a saját lelketeknek, hogy ha azzal foglalkoztok. A saját hibáitok kijavítása az bizony nagy fájdalommal jár, ha igazán komolyan veszitek azt. Nem kell senkinek sem mást tennie, mint hinni az Isten megbocsátó kegyelmében, hogy kitudja az ember javítani azt amit elrontott és a lelke legmélyén pedig reménykedjen az örök boldogságban.

8. Egy ezoterikus irányzatról 2006.09.25.

Mindig abból indulj ki minden alkalommal amikor valakivel nézeteltérésed alakul ki, hogy a lelkedben a békességet és a nyugalmat meg tud őrizni. Minden eszme és egyéb irányzatok amik a földön elterjedtek, azok addig jók, amíg azok az emberi lélekben nyugalmat békességet tudnak előidézni. Ezek

csak arra jók, az emberek csak arra használják, hogy a figyelmüket eltereljék az Istenről az igazságról.

Mindig minden addig jó ameddig az ember nem kezd el kombinálni mindenféle zavaros dolgokat, amivel a mások nyugalma megzavarhatja. Nálatok is pontosan az a helyzet állott elő, hogy neked zavart okozott a mások meggyőződése, vagy csak a másoktól hallott idegen információ. Az nem baj a te részedről, hogy ezt elmondad, sőt inspiráltunk is arra, hogy ezt meg tedd, mert neked ezt el kellett mondanod, mert ez nem egyeztethető össze azzal a Jézusi tanítással, amit te képviselsz.

Mások ezt nem mindig veszik jó néven, mert ez sérti az ő téves meggyőződéseiket. Ti akik az igazi tanítást akarjátok a környezetekben elhinteni, az ellentét rögtön talál olyan témát, amivel megakadályozhatja azok lelkében az elvetett Jézusi tanításnak a magját növekedni, akik még elég gyengék ahhoz, hogy ők maguk felismerjék az igaznak mutatott tanítást, eszmét ami megzavarhatja az emberek életét, gondolkodását és az emberekhez való jó viszonyukat is.

Mert az ellentétnek pontosan az a célja, hogy aki elindult a Jézusi úton azt ő megállítsa különböző hétköznapi praktikákkal, amelyek a számokra igaznak, hihetőnek látszanak, azért mert a környezetükben mások is ezt cselekszik. Jó, jó de akkor hol van az embereknek az Istenük, amikor nekik maguknak kell megoldani a feladataikat, hogy az otthonukban jól érezzék magukat. Hát ezen gondolkozatok el, mert az Isten a ti gondviselőtök, aki még a ti hajszálaitokat is számon tartja, és mindent tud rólatok.

Gondoljátok ti azt, hogy az Isten nem tudja, hogy ti miért akarjátok a lakásokat átrendezni, hogy jól tudjatok aludni?

Nem azért, hogy fáradságot vegyetek azért, hogy a lelketekben keressétek meg az okát a veletek megtörténő külső eseményeknek. Mindenki, aki elhessegeti magától az Igazságot az Istent, az folyamatosan csak kifelé keres, mindent megmozgat maga körül, hogy helyreálljon a lelki békéje és a testi egészsége.

De sohasem fog hosszútávra helyreállni a lelki békéje és az egészsége, mert mindig kifelé keres, nem befelé a szívébe és a lelkébe. Pontosán azért veszélyesek azok az eszmék, amelyek nem befelé irányítják a figyelmet, hanem éppen kifelé a tárgyak felé.

Testvéreim gondolkodjatok el azokon az eseményeken, amelyek ezeket a felfordulásokat idézték elő bennetek, hogy az a ti számotokra végleges boldogságot fog-e okozni az életetekben hosszútávra.

Bizony nem, mert az Istent kifelejtettétek a terveitekből, azt hiszitek ha ma elpakoljátok a lakás berendezéseit, akkor már minden megoldódik az életetekben és nektek nincs semmi dolgotok tovább. Igaz könnyebb a bútorokat ide –oda pakolgatni, mint az életeteket az Isten tanításához igazítani. Ezért válasszák az emberek a könnyebbik oldalát az életnek, mert akkor nem kell a saját hibáikkal foglalkozni, csak amikor újabb probléma jön elő, akkor ismét át

kell rendezni a lakást és kész. Lehet, hogy kész, de csak a fizikai világ dolgaiban a rendezkedés, nem a szívetekben. Higgyétek el hiába a rendcsinálás a fizikai szinten, ha a lelketekben nem tesztek rendet, ugyanúgy marad minden probléma, sőt még rosszabb, megfertőzött a tudatotok olyan téves információkkal, amelyek a későbbiekben még nehezebbé teszik a helyes útra való visszatalálást.

Mindig arra gondoljatok, hogy az Isten miért adta az embereknek a gondolkodás tudományát ? Azért, hogy mindenben felismerjék a jót, az Istent. Ha nem ezt teszik, akkor nem az Istenre figyelve élik az életüket, kívülről lehet, hogy annak látszik, de a lelket azt nem lehet becsapni. Ő szenved, amikor nem az Istenre figyelve élitek az életeteket. Minden ember gondolkodjon el azon, hogy az Istenre figyelő és Isten tanítása szerint élő embereknek szüksége van-e ” külső segítségre, ” amit az Istentől nem kap meg és neki kell máshol pótolni.

Igen lehet pótolni valamit, valamivel de nem az Istent, csak sokan azt hiszik, hogy ez az Istentől jövő dolgok, de nem azok, csak annak látszanak.

Mindig lesznek a földön ilyen és ehhez hasonló irányzatok, amik kívülről dicséretesnek látszanak, de az Isten szemében szomorúak és kissé nevetségesek. A földön az emberek ezer és ezer irányzatot kitaláltak, hogy elkápráztassák vele az embereket, hogy nehogy az Istenre figyeljenek, ez az ördög praktikája, a figyelem elterelés.

Testvéreim legyetek éberek és ne engedjétek magatokhoz közel azokat az irányzatokat, amelyek elkápráztatnak benneteket, de közben a lelketekben a belső békét felborítja, így eltávolítjátok magatokat a jótól, az Istentől, és ezáltal nem örültök egymásnak, hanem folyton egymásban keresitek a hibát, ami nem a békességet idézi elő benneteket, hanem az ellentétet.

Óvjátok meg magatokat attól, hogy a lelketekben békétlenség teremjen, vessétek el a szeretet magvait a szívetekben és öntözzétek a békesség jelével, így fog növekedni benneteket a Jézusi szeretet.

9. A gondviselésről

2006.11.14.

A gondviselés az emberi életnek során nem azt tartja fontosnak, ami a földi ember javát szolgálja, hanem azt tartja elsődlegesen fontosnak, hogy az emberi lélek tudjon fejlődni. Meg tudjon szabadulni attól a megkötöttségeitől, amit évtizedeken keresztül magáévá tett, vagyis fontosnak tartotta az életében. Ezek

lehetnek jó tulajdonságok is de legtöbbször az ember saját maga alkotta rossz berögződéseiből adódik az emberek megkötözöttsége.

Mindig arra kell elsődlegesen gondolnotok, hogy bármit akartok azt ne magatok akarjátok, hanem a lelketekben élő Jézus legyen az, aki irányít benneteket. Az irányítás leginkább abból áll a részletekről, hogy elhiszitek, hogy van gondviselőtök, de már a valóságban nem mindig tudtok úgy élni és cselekedni mintha lenne gondviselőtök. Arra kellene a hangsúlyt helyeznetek, hogy mindig arra figyeljete, amit a lelketekben megéreztek és a szerint is cselekedjete. Van amikor nem tudjátok felismerni a tiszta égi tanítást, amit küldünk a számotokra, mert mással vagytok elfoglalva, a lelketek nem hangolódik a Jézus adta lehetőségek irányába.

Mindig nagyon nehéz az amikor a lelketek elidőzik valami mellett, ami akadályozza a felismerését a jónak a tisztának. Ehelyett mindig a másik akadályozó feladatot válasszátok, ami szerint nem tudtok mást tenni csak idegeskedni vagy éppen feszültségben élni. Próbáljátok elgondolkozni azon, hogy valóban érdemes –e a nehezebb feladatokat vállalni a helyes és a könnyebben élhető feladat helyett.

Mindig az Isten gondviselő szeretete az, ami elvezet benneteket arra az útra, ahol nem kell mást tennetek csak az Istenre figyelve élni az életeteket és az Isten megad hozzá mindazt amire csak szükségetek van. Mindig rá figyeljete és akkor nem kell aggódnotok a mindennapjaitokért, hogy hogyan fogtok megélni és egyéb dolgokat elrendezni. Mindig az Isten az, aki elrendezi az Ő gyermekei sorsát, csak figyeljete rá és hagyjátok a lelketeket szabadnak, hogy Ő mindig el tudja érni a ti szíveteket és meglágyítja, ha egy kicsit megkeményedett, vagy elkeseredett.

Ő mindenben a ti javatokat akarja, de nem tudja megtenni, ha hiányzik belőletek az a meggyőződés, hogy van Istenetek és Ő az, aki elrendezi a mindennapjaitokat és annak gondjait is, ha valóban reá figyeltek.

Mindig van kiút és nem kell elkeseredni még a legnehezebb esetekben sem, mert Isten mindenható és mindent tudó. Tudja, hogy nektek mire van szükségetek a lelketek fejlődése érdekében. Van, hogy ez nem egyezik meg a ti akaratotokkal, mert ti másként szeretnétek élni, de Ő látja, hogy a többi feladat megoldásához mit kell elvégeznetek, hogy sikeres legyen a földi életetek.

Ez mindig attól függ, hogy mennyire vagytok elkeseredve, mert a vigasztalás az állandó, csak nem tudjátok észre venni sem, mert az elkeseredés erősebb a lelketekben mint az élő hit, ami elvezet benneteket arra az útra, ahol megtaláljátok a ti gondviselőtöket.

Mindig az legyen az elsődleges a számotokra, hogy tudjátok magatokat az Istenre bízni, ez olyan értelemben nagyon fontos, hogy ne legyen bennetek olyan akadály, ami miatt megakad bennetek az a jó érzés, hogy van Istenünk, aki a mi gondviselőnk és még a hajunk szálait is számon tartja.

Mindig gondoljatok arra az ígéreszre amikor az erdők és a mezők liliomairól beszél Jézus, hogy mennyire igaz, mert azokat senki sem táplálja és gondozza és mégis milyen szépen fejlődnek és virágoznak. Őket is az Isten az ő gondviselőjük tartja életben, illetve gondoskodik róluk bőséges esővel és napfényel. És mindenük megvan amire szüksége van egy növénynek, hogy éljen és fejlődni tudjon. Hát akkor az Ő gyermekeiről miért ne gondoskodna, örömmel teszi azt, mert Ő veletek együtt örül, ha lássa, hogy ti elégedettek és kiegyensúlyozottak vagytok.

A gondviselésről szóló példabeszéd az egyik alapja az evangéliumoknak, mert ebben ténylegesen kell az embereknek megtenni azt, ami abban le van írva, ahhoz hogy az Isten valóban a segítségükre tudjon lenni, mert a hit az alapja a gondviselésnek. Ez olyan mint az ház építkezése, ahol az alapokat kell nagyon megerősíteni ahhoz, hogy a többi rárakott terhet el tudja viselni, illetve megtartani azt.

Testvéreim a hit olyan mint a kőkemény fa, amit nem lehet egykönnyen elválni sem, mert a keménysége miatt az ember néha akadályba ütközik szerszámaival. De a megkeményedett hit is meglágyulhat, meglazulhat, ha az ember nem fordít rá kellő időt annak ápolására. Az ápolás az abból áll, hogy mindig az Istenre figyelve élitek az életeteket. Az élet az nagyon fontos eseménye a mindennapjaitoknak, mert az élet egyenlő az Isteni szeretet adta lehetőséggel. Ámen.

10. A hitről

2006.12.01.

A hit az emberi élet legfontosabb eszköze. Nem lehet hitről beszélni abban az esetben, amikor az ember csak beszél valamiről, de cselekedeteiben az nem tükröződik vissza. Jézus az evangéliumban amiről beszélt Ő azt meg is cselekedte. Mindazt azért cselekedte meg, hogy igazolja azt, hogy a beszéd az elszáll, de a cselekedet az bevésődik az emberi szívekbe és ezáltal képesek lesznek ők is hasonlóan cselekedni.

Mindig csak arra képes az ember az életében, amire a lelke éppen fel van készülve. A lelket nem lehet erőszakos módon fejleszteni, csak túlerőltetni, aminek az lesz a következménye, hogy a lélek nem képes a továbbiakban felismerni azt sem, amire neki szüksége lesz a feladatához.

A lélekben zajló események nagyban befolyásolják az emberei tudatot, ami a későbbiekben egyáltalán nem hasznos az ember javára, mert akkor már nem az Isten akarata szerinti életet éli, hanem a saját maga alkotta feladat vált a számára fontossá.

A hit alapja az emberi szívekben rejlő nagyon fontos esemény, ami nem engedi meglazulni az Istennel való szoros kapcsolatot. Ennek következtében a lélek képes olyan cselekedetekre, mint amit Jézus cselekedett az Ő tanítási időszakában. A betegeket gyógyította, a leprásokat megtisztította, a vaknak vissza adta a látó képességét és még lehetne sorolni azokat a cselekedeteket, amelyeknek az alapja a hit. A ti életetekben is azokat a cselekedeteket megtudjátok valósítani, amennyiben a hitetek sziklaszilárdá fog válni, és nem lesz olyan akadály, hogy megrögzít benneteket a félelem és a hitetlenség.

Mindig arra gondoljatok, hogy a hit az alapja annak, hogy eltudtatok indulni a Jézusi Úton. A következő lépcső már egy kicsit nehezebb, hogy megtudtok-e maradni azon az úton, amelyen különböző akadályokba ütköztök ? A még magasabb lépcső az már azt várja el az úton haladó emberektől, hogy a reánehezető teher alatt megtudja-e valósítani azt, amit előzőleg szeretett volna elvégezni, de a terhek súlya alatt elveszítette az erejét és összeroskad. Van-e kitartása és támasza, hogy mindezt megvalósítsa ? Tud-e kapaszkodni az Isteni erőbe, a szeretetbe ami átsegíti minden nehézségen ? A hit az nagyon fontos alapja az emberi életnek, mert nélküle csak külsőségben tud élni.

A hitben gazdag ember élete vidám, nagyon magabiztos, mert tudja, hogy nincs egyedül. Bármilyen nehézségbe ütközik, van aki őt onnan kíséri. Így egyáltalán nem teher a számára a nélkülözés sem, mert a gondviselője segít neki abban, amire neki a megélhetéséhez szüksége van. Nagyon fontos a kitartás, hogy a hit elszáll, ha csak olyan könnyű eseményként kezeli az ember.

Nem lehet hitről beszélni az emberek életében addig, amíg azt ő meg nem élte a hétköznapi életében, valamilyen formában, valamilyen eseményben. De ez a hit is csak addig marad az emberi szívekben, ameddig azt az ellentét ki nem tépi onnan. Soha nem lehet az ember biztos a dolgában, hogy neki minden olyan jól sikerül, mert az ellentét rögtön közbelép és elveszi azt a kincset az emberektől, amit ők nagyon nehezen szereztek meg. És hopp, máris eltűnt a hit az emberi szívekből, de az ellentét ravaszsága következtében az embert továbbra is abban hitegeti, hogy ő neki mekkora a hite, különböző praktikái által, az ember ezt el is

hiszi magáról. Innentől kezdve az ember már nem az Istenben és az ő tanításában hisz, hanem valamilyen más nagyon is hasonló eszmékben, ami az embert nagyon magabiztossá teszi az élete során.

A hitnek nagyon sok megnyilvánulási formái vannak a földön, amit az Isten nagyon nagy szeretettel ad azoknak, akik arra felkészültek és megértik az evangéliumban leírtakat, és azt a szívükkel meg is cselekszik a földi életükben.

Így kerülhetett sor arra is, hogy Jézus tanítványai abban az időben ugyanúgy képesek voltak a betegek gyógyítására, a szellemektől való megtisztításra, néhány kivételes esetben, amire az ő hitük és a képességük sem volt elegendő, ott csak Jézus volt képes abban a helyzetben az ördögöt kiűzni az emberekből. De általában a tanítványai voltak azok, akiknek a hitük alapján az Isteni erő képes volt olyan csodákat tenni, mint Jézus tett a gyógyításaival.

Testvéreim a hit az Istennek az ereje, ti is részesülhettek ebből az adományból, ha képesek lesztek megcselekedni a jót az életetekben, ne arra gondoljatok, hogy „én „, nem vagyok képes semmire, hanem arra, hogy az Isten velem van és én vele, akkor már minden sikerülhet a számomra. Csak a fonalat ne engedjétek el, mindig fogjátok jó szoroson, és higgyétek el, hogy az Isten a ti életetekben is ugyanúgy működik, mint régen a tanítványok idejében. Higgyetek az Isten gondviselő, szerető erejében és megtapasztaljátok annak gyümölcseit is.

Bízzatok magatokban, és a bennetek élő Jézusban.

Ámen.

11. Az Igazi szőlőtő **2006.12.03.**

Minden igerész az evangéliumban nagyon fontos, de ennek a jelentősége nagyon nagy mélységig hatol az emberi szívekben. Mert nem arról beszél Jézus ebben az igerészben, hogy mennyire nem lehet az életben megélni a jót a Krisztusi Élet által adott életet, hanem éppen abban mutat példát, hogy az ember szeretet által tudja elérni a legnagyobb sikereket az életében.

Az emberi szív nagyon nagy eseményeket képes létrehozni, még ott is ahol néha lehetetlennek látszik. Az Isten kegyelmével az emberek hegyeket tudnak megmozgatni, azért mert nem lehet egyetlen embernek sem azt tenni, hogy nem foglalkozik az Isten adta lehetőségekkel. Mert abban az esetben elzárja magát attól a kegyelemtől, segítségtől amit az Isten felkínál az embereknek.

A felkínált életben bizony nem mindig azok az események történnek meg az emberekkel, amelyeknek mindig örülni tudnak, mert azok a lehetőségek, feladatok is az ő lelki fejlődését segítik elő, csak éppen nagyon nehezen tudja megélni azokat.

Így történnek meg azok az események, amikor az emberek már nem a legjobbat akarják tenni, mert bennük eltorzult az igazi jóra való törekvés, ahhoz viszonyítva, amiben a kegyelem őket újakra indította.

Ekkor történnek meg az a bizonyos „metszegetések”, amikor az emberi okoskodás miatt az emberekben eltorzult az, az érzés ami őket a jóra irányította.

Az embereket az Isteni kegyelem úgy próbálja metszegetni, hogy előbb csak figyelmeztetgeti őket a jobb irányba, de ha erről nem vesznek tudomást, mivel akkor a gőgjük már nagyobb az Isteni szeretetnél. Akkor bizony megtörténik az a bizonyos metszés. Lemetszegeti az emberekről azokat a részeket a kegyelem, ami akadályozza őket abban, hogy termést hozzanak. Ezek a metszegetések bizony nagyon fájdalmasok is szoktak lenni az emberek életében.

Jézus így mondta : „**Én vagyok a szőlőtő és ti vagytok a szőlővessző.**”

A „metszegetések” az egész földi élet során történnek, mert az emberi gyengeség következtében az emberek nagyon nehezen képesek arra, hogy valóban az Isteni akarat szerint tudják élni a földi életüket.

Az embereknél a metszés szó hallatára egyeseknél elindul a gyűlöletig való hajlandóság, hogy mindenkiről letudják metszeni az általuk vélt felesleges tulajdonságokat. Ezek azok az események amikor az Isteni kegyelem segítségére siet az embereknek, hogy valóban megtalálják a helyüket az életük során.

Ebben az esetben segítséget kap a földi ember, ha ő figyelmes arra, akkor fel is tudja ismerni, és ezáltal ő képes a hibáitól megszabadulni. Jézus folyamatosan arra figyelmeztette a tanítványait, és ezáltal minden földi embert, hogy „úgy szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket.”

Ezzel a beszédével elmondta a lényegét az embereknek, hogy mindenki, mindenkit szeressen, és ne legyen ember a másik embertársa ellensége. És ne legyen gyűlölet ellenségeskedés az Ő bárányai között.

A mindennapi élet nehézségei közepette az emberek nem képesek arra, hogy meglátják az életükben az Istent, az Ő általa küldött segítséget. Mindig csak másban látják meg a hibákat, holott a legnagyobb hiba mindig abban az emberben található, aki nem a saját magában található hibáit keresgeti, hanem a testvéreiben.

És ezáltal nem is törekszik annak a kijavítására, mert nem is ismeri fel a saját magában meglelhető torz tulajdonságait.

„Aki bennem marad és Én benne, az bő termést hoz.”

Testvéreim törekedjete arra, hogy az Isteni kegyelem által kapott földi életetekben az legyen a számotokra az elsődleges, hogy a kapcsolatokat az Istennel ne szakítsátok meg, mert akkor nem tud bennetek a lélek olyan formában élni és dolgozni, hogy valóban maradandó gyümölcsöt teremjete.

A lelketekben éljete meg a Jézusi szeretet által felkínált lehetőségeket és szeretetben, békében, és egyetértésben tudjatek élni egymás mellett. Jézus azt mondta, hogy azt a parancsot adom nektek, **„szeressétek egymást.**

12. Az ítélkezés 2006.12.04.

Minden emberi gondolkodás abban merül ki leginkább, hogy egymástól az emberek igyekeznek mindenképpen olyan területet kivívni, hogy nekik ne kelljen a másik emberrel olyan kapcsolatba kerülni, hogy az, az ő számukra valamilyen lemondással járna. Ezzel szemben pedig elvárják az emberek egymástól, hogy nekik nagyobb tiszteletet adjanak, mint másoknak.

Mindig az, az oka ezeknek a jelenségeknek, hogy az emberi lelkek telve vannak göggel és nagyot akarással. Ennek következtében az emberi szívekben elindul az a gondolat, hogy a másik embert mindenképpen olyan színben akarja feltüntetni, mintha ő más lenne, mint az aki ebben ítéletet mond fölötte. Ez azért történik így, mert nem lehetséges az ő lelkükben az olyan érzésnek megerősödnie, ami a lelkeket egyforma színben tüntetné fel.

Sőt nagyon sok esetben amikor már az emberi lelkek nagyon eltávolodtak az Istentől, akkor már észre sem veszik azt, ha ők ítélkeznek embertársaik felett. Pedig az ítélkezés mindenkor az Isten kezében van. Ember embert nem ítélhet el, mert minden földi ember bűnben szenved, csak egyesek ezt nem veszik tudomásul, hogy ők is ugyanolyan tévedésben élő emberek, mint azok akiket elítéltek.

Ahogy Jézus mondta, „ **hogy ne ítélkezzetek senki fölött, hogy fölöttetek se ítélkezzenek.**

Amilyen mértékkel mérték másoknak, nektek is olyan mértékkel fognak mérni.”

Testvéreim az emberek hajlamosak arra, hogy a mások szemében a szálkát is észrevegyék és a sajátjukban még a gerendát sem. Vagyis az emberek a saját hibáikat azt nem veszik észre, de embertársaikban rendszerint felnagyítva hivatkoznak a felfedezett hibákra.

Ezért mondta Jézus, „**hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van.”**

Előbb a magad szeméből vedd ki a gerendát, vagyis először a saját hibáidat javítsd ki és azután láss hozzá embertársad szeméből kivenni a szálkát. Ha ugyanis a magad hibáidat már kijavítottad, akkor már nem is látod meg testvéred szemében a szálkát sem.

13. A szívtelen szolgáról szóló példabeszéd 2006.12.05.

Ez a példabeszéd is a többihez hasonlóan nem azt akarja az embereknek elmondani, hogy hogyan éljenek, hanem csak útmutatóként szánjuk ezeket az írásokat azoknak, akik ezeket el tudják fogadni és meg is tudják érteni ezeknek a lényegét.

Mindig arra gondoljatok amikor ezeket az írásokat olvassátok, hogy mennyire vagytok képesek ezeket az írásokat úgy olvasni, hogy azok a ti lelketeket építeni tudják.

A szívtelen szolgáról szóló példabeszéd a legfontosabb része a tanításoknak, hogy az emberek békességben tudjanak élni egymás között. Minden alkalommal amikor az emberek békétlenségben élnek egymás között, akkor eszükbe kellene, hogy jusson ez a példabeszéd, melynek az alapja a megbocsátás. Nem a hétszer, hanem a hetvenhétszer való megbocsátás.

Az emberi lélek nem képes arra, hogy tudja követni azt, amit naponta elront, de nem ártana időnként leltározni a gondolatai és a cselekedetei között. Azért, hogy rátaláljon arra a hibáira, amire naponta teszi rá a „jó cselekedeteit”, olyan formában, hogy meggyőződésből azt hiszi, hogy állandóan csak jót cselekszik.

Testvéreim gondolkodjatok el azokon a cselekedeteiteken, amelyekben ti is hasonlóan viselkedtetek az életek során, mint a példabeszédben, ahol nektek az embertestvéreitek elnézik a ti tévedéseiteket és sértéseiteket. És ti hányszor estek bele abba a hibába, amikor másoknak nem tudtok megbocsátani, azt hiszitek, hogy ti már megbocsátottatok, de a lelketek mélyén még mindig ott van az a szálka, amely időnként megszúrja a szemeteket, és ezáltal ti a szavaitokkal ismét megszúrjátok testvéreiteket.

Ez az a véget nem érő sértegetés ami, ha nem az Isten fényében nézitek örökké megmarad, mert nem tudjátok elengedni a testvéreitek adósságát, mint a példabeszédben, ti mindig követeltek a saját igazaitokat. Pedig ha az Isten fényében néznétek meg magatokat, akkor a „**hetvenhétszer**” való megbocsátásba bizony beleférne a ti megbocsátásaitok is.

Ha ti tiszta szívből megbocsátjátok felebarátaitoknak az ellenetek elkövetett vétkeiket, akkor Jézus Krisztus is megbocsátja a ti bűneiteket. Csak a szeretet által lehet ezt a példabeszédet megélni ahhoz, hogy a lelketekben igazi békesség és öröm teremjen. És ne soroljanak benneteket a szívtelen szolgák sorai közé.

14. Megtörtént események 2007.01.02.

2006. december 10-én befejeztem azt a kéziratból készült könyvet, „**A lélek öröme és szomorúsága**”, amely az égi segítők által készült, még 2005.márciusában. 2006.szeptember 20-án elkezdtem gépelni este és éjszaka, volt idő amikor az édesanyám betegsége miatt napokig képtelen voltam vele foglalkozni. Mindig csak a szabad időmben gépeltem, amikor már más családi teendőim nem voltak.

Nagyon nagy örömmel csináltam mert égi segítők csak arra biztattak, hogy nagyon fontos lenne mihamarabb az emberi kezekbe kerülni ennek a könyvnek. Én nagyon siettem vele, hogy elkészüljön mielőbb, de édesanyám halála és az azzal járó intézkedések ismét elvettek tőlem időt, és a lelki állapotom, sem mindig volt tökéletes, néha nyugtalan voltam, olyankor le sem ültem a géphez írni, mert amikor nincs bennem lelki béke, akkor az Istennel kapcsolatos írásokat mellőzöm, mert számomra nagyon fontos egy írásnak a tisztasága. Mindig is erre törekedtem az életem során, hogy az égi tanításból csak a tisztát tudjam átvenni és átadni.

December elejére elkészültem a 80 oldalas írással de voltak, még szerkeszteni valók, amit a fiaim segítettek, gondolok itt a könyv borítójára és a képeslapra.

Meg kell, hogy említsem a könyv címét sem én találtam ki, ugyanúgy mint a kézírást sem. A kézírás az teljes médiumi írással történt, én is néha meglepődtem azon, hogy a kezem elindult a papíron és csak ír, de nem is úgy, ahogyan azt én szoktam, nem az én betűformáimmal, hanem egészen új betűkkel, és olyan gyorsan haladt az írás a papíron, hogy én magam is csak csodálkoztam, valósággal fogták az égiek a kezemet és írtak a kezemmel. Eleinte megijedtem, hogy mi történt velem, de az írásban tájékoztattak, engem, hogy nekem csak a kezemet használják, az amit leírok, azt nem én írom, mert földi ember nem is lenne képes olyan gyorsan és sokat leírni egyszerre, csak azt láttam, hogy a kezem halad a papíron és a sorok, pedig nagyon gyorsan szaporodnak, ami olyan írásokat tartalmazott, amit én nem lettem volna képes emberi gondolkodásból leírni.

Hát így született meg a „Lélek öröme és szomorúsága „ c. első könyvem, kézírásban. Tudom, hogy sokan ezt nem hiszik el, mert nem tartják ezt

hitelesnek, mert, hogy szerintük, ilyen nincs, azt én írtam le. Igen de csak a kezem fogta a tollat, de én nem mozgattam, és a tartalmát is csak utólag,

amikor elolvastam, akkor láttam igazán. Teljesen meditációs, ellazult állapotban voltam, mint amikor hosszan imádkozom és beszélgetek az én Jézusomhoz.

Emberi gondolkodásból ez hihetetlennek tűnik azok számára, akik még nem tapasztalták meg Jézus Krisztus munkálkodását saját magukon. Én nagyon örülök annak, hogy ezeket Jézus Krisztus nekem megmutatta, és megélhettem azokat az eseményeket, az életemben amelyeket az evangéliumban leírva olvasunk. Ha igazán hiszünk benne, akkor az velünk és általunk is megtörténhet. Ha hagyjuk magunkat az Isten által vezetni, akkor a Szent Lélek ugyan úgy tud működni, mint Jézus Krisztus idejében a tanítványoknál.

Én megtapasztaltam, ugyanúgy mint Feri bácsi mesélte és a Hang könyvekben is olvasható, a csodálatos testi gyógyulás.

Aki ezeket nem tapasztalta meg olyan formában, hogy orvosilag is kimutatható betegségek szűntek meg rajtam, amit a mai orvostudomány nem is tud hová tenni, csak éppen azon csodálkozom, hogy azok az emberek, akik évek óta tanulják az evangéliumot, azok csak mesének tartják és nem hisznek abban, hogy most is ugyan az a Jézus él, és tanít és gyógyít közöttünk, mint 2000 évvel ezelőtt.

Feri bácsi sokat beszélt, erről, csak ezt a kedves testvérek már régen elfeledték, ugyanúgy, mint azt, amit tanított, mert különben, ami ebben a könyvben került leírásra, az a Feri bácsi által adott tanításon alapszik, csak már sokan a nagy tudástól megszédültek és teljesen új alapokra helyezték az életük útját, és azért nem ismerik fel benne a reájuk vonatkozó részeket. Mindent ki lehet magyarázni, mindent meg lehet másítani, de az emberi gyengeséget és gyalogságot nem lehet olyan színben feltüntetni, mintha az véletlen volna.

Az emberek elkezdték azt az életüket, amit nem az Isten irányít, hanem ők saját maguk, és ha olyan írással találkoznak, ami eltér az ő gondolkodásuktól, akkor az már nem az Istentől való, sajnálják azt a szegény embert, aki ennyire eltévedt, mert az már nem arról beszél, ami az ő lelkükben van. Pedig valamikor még ők is azt tanulták mint te, csak ők azóta már sokat „fejlődtek” a tudásukban és elfelejtették a lényegét, az egyszerűséget, kicsinységet.

Csak a szavaikban forgatják állandóan, de a cselekedetükben másként élnek. Ezért ítélik el olyan keményen azokat, akik megmaradtak az egyszerű, Feri bácsi által tanított eszménél, mert az a számukra már a múlt. Mindig fog az ember találkozni olyan emberekkel, akik nem a nagy szavakat keresik, hanem az Istent, aki az egyszerűségben található.

Az egyszerűségnél még az a legfontosabb erény, hogy ne legyenek az emberek a másik testvérük ellensége, mert az csak fokozza, az amúgy is nehéz helyzetet a Hang közösségben. Mindig csak arra gondoljatok, hogy az aki csak az Isten akaratát akarja az életében megélni, az sohasem kerül olyan helyzetbe, hogy őt dicsérjék, vagy pedig elismerjék azok, akik az életüket más pályára helyezték.

Régen, amikor még az egység megvolt a közösségben akkor is voltak olyan emberek, akik, nem értettek egyet a Feri bácsi tanításával, de akkor az nem volt olyan nagymértékű, mint jelenleg, de akkor is voltak olyanok, akik lázadoztak az ő tanítása ellen.

Jelenleg, amikor már ő nincs közöttetek, az emberekben elvadult a szeretet, mert most mindenki a másik ember által nagyon jónak tartott tanítást tudja csak elfogadni. Ott, ahol sok ember tömörül össze, ott biztosan jó a tanítás, mert a Feri bácsi idejében is ez volt.

Csak azon éppen nem gondolkoznak el sokan, hogy miért van akkor az a nagyon is észrevehető széthúzás az emberek között? Hol van akkor az a nagy szeretet, amiről egyesek beszélnek?

Mindig az a mérvadó egy közösségen belül, hogy mi az amiről fel lehet ismerni egy igazi Jézusi közösséget? Nem belülről kell azt fitogtatni, hanem a külső embereknek kellene azt észre venni és vonzóvá is kellene azt tenni, amiről csak beszélnek az emberek.

Az emberek csak abban hisznek igazán, ami a mi kezünkben nem igazán értékes, vagyis nem lehet belőle értékes kincseket összegyűjteni. Számotokra csak az lehet a legnagyobb érték kedves testvérem, aki írod ezeket sorokat, hogy észrevettétek és felismertétek az igazi Krisztusi tanítást, és az abban rejlő kincseket, itt lehetne tovább erről beszélni, de a mai emberek hitetlenek, még azt sem hiszik már el, ami velük megtörtént, azt is kimagyarázzák. Számukra nincs gyógyítás, és nem hisznek a szellemvilággal való kapcsolat tartásban, a médiumi képességekkel

rendelkező emberekben, és semmi olyanban, ami az ő gondolkodásukban nem létezik.

Mindig csak abban legyél a legnagyobb szeretettel és tisztelettel embertársaid iránt, amiben nem akarnak téged befolyásolni. Abban az esetben, amikor a rágalmazások tömkelege ér benneteket, ne vegyetek róla tudomást, mert ezzel akarnak benneteket elbizonytalanítani, hogy ne folytassátok azt, amit elkezdtetek, a könyvek írását.

Mindig lesznek a környezetetekben olyan emberek, akik soha nem fognak veletek egyetérteni, mármint ezzel a könyvekben leírtakkal. Mindig fognak benneteket támadni, mert most már nem az, egyszerű tudatlan kis emberkének tartanak téged, hanem az okoskodó, kioktató, nagyravágyó, és nagyot mutató emberek közé tartozol, de ez még nem elég, mert nekik nem kell továbbra az, aki ilyen képmutató mint te, mert nem tudtad velük azt, amit te csináltál, vagyis könyvet írtál.

Alattomoságra utaló jeleket vettek észre rajtad, hogy nem adtad ki azt, amit nekik kellett volna legelőször tudtukra adni, hogy legyen idejük, abból olyan írást összekovácsolni, ami az ő szájizük szerint való. Szennyes, aljas írásnak tartják, ami szóra sem érdemes, mert egy olyan embertől származik, aki nem megbízható, nem tudnak róla semmit, csak annyit, hogy soha nem látták sehol beszélni, nem nyilvánított ki soha semmiféle véleményt, tudatlan, ismeretlen.

Az emberi lelkek, csak addig viselik nehezen ezeket a nehéz felejthetetlen bírálatokat, amelyek bemocskolják az emberi szeretet által elvégzett feladatokat, ameddig el nem jön annak az ideje, amikor mindenkinek szembesülnie kell a saját hibáival. Ti mind a ketten legyetek kitartóak és ne tántorodjatok meg mások hibás véleményétől, hanem ugyanolyan lendülettel végezzétek a rátok bízott feladatokat.

Mindig lesznek rossz akaróitok, akik nem nézik jó szemmel azokat az írásokat, amiket ti elkészítetek, mert sérti az ő hiuságukat, hogy az Isten nem azoknak adta, ezt a feladatot, aki erre érdemes lett volna, mármint az ő elgondolásuk szerint. Ezért tartanak benneteket rosszhiszemű embereknek, akik eddig nagyon aranyosak voltak, de most megszállta őket a démon, a

rossz erők vettek rajtuk erőt és így hiteltelenné váltatok ez eddig ismert emberek körében is, azok pedig, akik nem ismertek, nem is törük magukat azon, hogy kapcsolatba kerüljenek veletek egyenlőre.

De ne keseredjete el emiatt, mert az Isten még nagyobb gondossággal van irántatok mert, látja a ti nehéz helyzeteteket. Isten mindig gondoskodik az övéiről.

15. Következmény **2007.01.05.**

A lélek nagyon fontos eszköze az embernek, mert nem lehet semmiféle olyan hatást kiváltani az emberből, ami a lelkében előzőleg meg ne született volna. Így vagy ezzel te is, hogy ma csak azzal foglalkoztál, hogy a könyvedben leírtak mennyire viszik előbbre az embereket a fejlődésükben.

Arra egyáltalán nem is gondoltál, hogy az amiről te töprengesz, az nem az a vonal, amelyen el kell indulnod, mert nem lehet azt a lépést kihagyni az emberi élet során, amit meg kell cselekednie. Mindig tovább akartok látni, mint amire szükségetek van, csak a lehetőségeitek azok nem adottak ehhez a munkához.

Nektek, akik a feladataitokat felvállaltátok és jelenleg végzitek is azt, csak azt tudjuk nektek ajánlani, hogy legyetek nagyon figyelmesek és ne dőljete be semmiféle olyan mondásnak, ami benneteket eltántorítana a későbbi nagyobb feladataitoktól sem. Mindig arra gondoljatok a napjaitokban, hogy az Isten abban benne legyen, ne legyetek elkeseredettek és ne hagyjátok magatokat mások által befolyásolni, mert abból csak nektek származik nehézségeitek.

Arra gondoljatok folyamatosan, hogy nem lehet az Isten akaratát embernek megakadályozni, akár mennyire is azt akarja, mert ember képtelen megváltoztatni azt, amit az Isten véghez akar vinni. Vegyétek észre magatokon, hogy az elmúlt napokban mennyi segítséget küldött az Isten a számotokra azért, hogy el ne gyengüljete, hanem újult erővel folytassátok azt, amit elkezdtetek. Azért írjuk, hogy ketten, mert ti ketten ezt úgy végzitek, mintha egyek lennéte, mert egyformán gondoljátok ezeket az eseményeket, és az Isten előtt egyek vagytok, csak két testben.

Tanuljátok, meg kedves földi testvéreim, hogy mennyire nehéz azt elérni a földi életben, amit ti már elértetek, vagyis egyek vagytok az Istenben és egyként dolgoztok az Isten szőlőjében is. Együtt sírtok és együtt nevettek. Minden egy bennetek, egy az Isten.

Az lenne a legfontosabb közlendőnk a mai napra a számotokra, hogy ne legyetek nagyon elkeseredettek, mert nem annyira lesz ez a helyzet szomorú, ahogyan az most látszik, ugyanis az Isten angyalai állandóan azon dolgoznak, hogy ennek a gyümölcse beérjen az emberek szívében.

A beérés nem azonnal történik meg, hanem lassan fokról fokra lehet csak az emberi szívet olyan mértékben megérinteni, hogy annak gyümölcsöző legyen az eredménye.

Ti nagyon jól tudjátok, hogy nem abban van a legnagyobb eredmény, ha valaki elolvassa az írásaidat, hanem abban van a legnagyobb eredmény ha azt az emberek magukénak is tekintik. Vagyis nem állítanak róla olyan hihetlenséget, hogy ez csak egy semmit mondó írás, hanem ez valójában egy nagyon fontos eseményeket közlő könyvecske, aminek fel kell keltenie azt az érzést az emberekben, amit az a könyv tartalmaz, vagyis el kell, hogy kezdődjön az emberi szívekben az elhatározás, hogy eldöntsék a hovatartozásukat.

Az elköteleződés az nagyon fontos esemény az emberek életében, mert azzal mutatják meg magukat igazán, hogy mi az ami bennük az Istené, vagyis mennyi bennük a szeretet, mert ha elköteleződik egy ember az Isten mellett, akkor annak a gyümölcseinek is meg kell, hogy mutakozzon az emberi szívekben.

A lehetőség, az már nagyon régen mindenki előtt készen áll, csak nem hajlandóak az emberek elfogadni azt, amit nekik csinálniuk kellene. Nagyon nehéz egy embert rávenni arra, hogy felismerje a feladatát. Sokáig ott köröz mellette, de nem ismeri fel, hogy mit kellene neki csinálnia.

Te is nagyon sokáig töprengtél a feladatodnál, mire végre megszületett benned az elhatározás az írásra. Először csak kézzel, majd diktálással, és majd később pedig fontosabb eszközökkel kell a feladatodat végezni. Mindig csak a mának kell élni, és mindig csak abban kell megtalálni a kincset, ami éppen a kezében van.

A lélek részére folyamatosan vannak új és új lehetőségek csak fel kell, hogy ismerje benne a saját feladatához szükségeseket. Nem kell semmitől sem félned, a feladatod az egymás után következik az egyik nem előzi meg a másikat. Mindig csak egymás után lehet elvégezni azt, ami az emberek feladatai közé tartozik.

Soha nem az a fontos, hogy mi miért történik, hanem az a lényeges, hogy ne legyen benne olyan tanítás, ami nem egyezik meg azzal, amit az Isteni szeretet küld a számotokra.

16. Isteni élményeim

2006.dec.20. (Feri bácsi)

Reggel felébredésem után elkezdtem imádkozni és abban az időben egy kicsit elkeseredett, vagyis inkább feszültebb voltam a kelleténél, mert az előtt néhány nappal adtam postára azokat az írásokat, amelyeket az égi segítők által kaptam és könyv formájában az Ő kéréseikre tovább adtam, (35db-ot) azoknak, akiknek Ők ezt akarták. (A lélek öröme és szomorúsága c. könyv.)

A lelkemben egy kis nyugtalanság, várakozás és egyéb érzések sorakoztak, amelyek egy kicsit elkeserítettek. Imám közben, melyben kértem Jézus Krisztust, hogy segítsen nekem ennek a tehernek az elviselésében, akkor egy hangot hallottam tisztán felismerhetően, a Feri bácsi volt az, (egy nagyon szeretetteljes földi tanítónk, aki 2004-ben átköltözött égi otthonába.) aki viccesen, örömmel azt mondta nekem, hogy **„gyermekem ha te tudnád, hogy te mekkora buta vagy, hogy ahol örülni kellene te ott szomorkodsz.”** Hát onnantól kezdve számomra a kánaán következett, továbbra semmiféle rossz érzéseim, nem voltak az azt követő napokban, csak örültem mindennek, akkora lelki erőt adott nekem az a mondata, hogy a későbbiekben ez segített tovább az utamon.

Hálát adok az Istennek, hogy ezt meg adta nekem.

Lejegyezve:2007.01.07.

2006.12.30. (tyúk és a tojás)

Ez az élményem is hatalmas erőt adott a számomra, mert ebben is Isten a segítségemre sietett, hogy megvigasztaljon és erőt adjon a további munkáimhoz. Itt nem személy szerinti hangot hallottam, hanem, csak sugallat formájában. Ez is a könyvvel kapcsolatos eseményekre utalt. Bátorított a további munkáimhoz, a könyvek írásához.

„Az a gondolat jött, szó szerint, hogy a tyúk, amikor mindennap megtojja a tojást, nem foglalkozik azzal, hogy annak mi lesz a további sorsa,

összetörik-e, vagy éppen süteményt sütnek belőle. Az ő feladata csak az, hogy mindennap megtegye azt, ami az ő feladata, mármint a tojja a tojást minden nap, ha értékeli azt neki, ha nem. Őneki ez a dolga és feladata. Nem vár sikereket és egyéb dicséreteket, csak végzi azt, amire az Isten teremtette őt.”

Ez a segítség a számomra nagyon örömteli volt, rámutatott arra, hogy nekem sem kell azokkal foglalkoznom, hogy bármiféle kritika ér ne azzal törődjem, hanem végezzem a munkámat, írjam a könyveket.

Ne foglalkoztasson az, hogy érdekli-e az embereket az, amit a könyvben leírtam. Nekem csak addig tartott a feladatom, ameddig azt tovább nem adtam a kezemből. Azután már mindenki azt tesz vele, amit akar, mert az már az ő felelőssége a későbbiekben.

Lejegyezve:2007.01.07.

2007.01.02. (kakas kukorékolás)

Ez az élményem azután történt, hogy előző este egyik kedves közösségi testvérrel beszéltem telefonon, aki a könyvemmel kapcsolatosan fejtette ki a nem tetsző véleményét, valósággal, szinte számon kérve azt, hogy ezt én hogyan csináltam, mármint hogyan voltam én képes ilyenre, (és hogyan mertem ezt megtenni ?)

Mármint felelősségre vonással, hogy ezt a könyvet én írtam. Valóban a kezem fogta azt a tollat, amikor az kézírással történt, de nem én írtam, hanem az égi segítőim. Vannak akik, ezt egyáltalán nem hiszik el, hogy van ilyen, és erőszakosan csak engem vádolnak az írás tartalmával kapcsolatosan. Valószínű, hogy az ami benne leírva talált az ő részére, sértő volt, bizonyosan pontosan abban, amiben az emberi gyengeség az akarat amely nem engedte, hogy a lelke épüljön abból az írásból.

„Azt a gondolatot kaptam az én Istenemtől, hogy az amikor valami nem tetszik az embernek, mint például a szomszédomban lévő baromfiudvar lakói. A kakasok kukorékolása, ha engem felháborít és nyugtalanságot idéz elő bennem, akkor az nem az én jó tulajdonságomat mutatja, hanem a bennem lévő rossz tulajdonságokat hozza felszínre bennem, mert az hogy kívül mi történik, az nem zavarhatja az én lelki békémet, csupán irányt mutatott a számomra, vagyis, az emberek részére, hogy semmilyen körülmények között nem felelős egy külső esemény az emberek lelki nyugalmaért és a lelki békéjükért. Itt ebben az esetben egyáltalán nem a körülmény az, amin el kell gondolkozni az embereknek, hanem a helyzethez való hozzáállás, az ami elszomorít bennünket és az égi tanítókat, aki végig veletek volt a földi életében. „,

Ez, az amikor az emberek nem a saját lelkükkel foglalkoznak, hanem állandóan a másik emberben keresik a hibát. Pontosan az történt ebben az esetben, mintha nem te lettél volna, az aki ezt neki elküldte, hanem az Istenre mondaná mindazt, amit neked mond, akár ő, akár más.

Ebben a helyzetben az emberek nagyon keményen tudnak fellépni egymás ellen pontosan azért, hogy ne tudják őket megkérdőjelezni sem. Mindig nagyon fontos az emberi magatartás megfigyelése, mert az mutatja meg az embert valóban.

Sokszor csak nagyon nehezen lehet az emberi lelket elérni abban a reménységben, hogy neki tudjon egy másik embertestvére segíteni.

Ebben az esetben az Isten megmutatta a számodra, hogy neked nem kell ezekkel az eseményekkel törődni, itt már zajlik a szétválasztás, mindenki maga dönti el, hogy akar-e változtatni az életén, vagy sem. Le kell előbb vagy utóbb tenni mindenkinek a voksát, hogy hova is tartozik.

Az Isten mindig a segítségedre lesz a feladataidban, bízzál benne.

Lejegyezve: 2007.01.08.

17. Az emberi gondolkodás 2007.02.18.

Az emberi gondolkodás az mindig is csak addig érhető el az emberek szerint, ameddig annak az értéke nem haladja meg az ő mindennapi élet nehézségeiben azt a minimumot, hogy tudjanak tanulni. Tanulni abból, ami nem lehet más, csak az amit az Isten küld az embereknek.

Az a küldés az lehet bármilyen, nem feltétlenül írásban, vagy szóban, de lehet embereken keresztül is küldeni olyan tanítást az embereknek, ami az ő feladataikhoz szükséges lehet. Ezért nagyon fontos, hogy az emberek, mármint legfőképpen azok, akik Jézust képviselik az életükben, legyenek egymásnak nagyon jó barátai, testvérei azért, hogy bármikor rajtuk keresztül kaphat segítséget a feladatához.

A testvériség alapjai az emberek szerint, csak addig él, ameddig abban nekik érdekeltségük van. Ha már nekik nincs mit tanulni, akkor következik be az, az esemény mint a jelen esetben történik meg veletek és a közösségeitekben, úgy a nagy közösségben, mint a kis közösségekben.

Sajnos nagyon szomorú az, az eset, hogy egyáltalán szóra sem méltatnak abban az értelemben, hogy mekkora erőfeszítések árán készítetted el az

első könyvedet, és ugyanolyan nehezen tudtad azokat az embereknek el is juttatni. Nem csak abban az értelemben, hogy hogyan kerülnek azok az emberi kezekbe, hanem annak az előkészületei is nagyon sok időt, energiát és pénzt emésztett fel a te részedről. De te tetted ezt, mert a lelkedben érezted, hogy ezt kell tenned. Igen, ezek azok a nagyon is nehéz emberi pillanatok, amelyek ha nem sikerülnek az Isten akarata szerint, akkor hiábavaló volt az egész addigi munkánk, mármint az égi sereg segítsége.

Minden feladat csak addig él, ameddig annak a döntési lehetősége a te kezében van. Ha már eldöntöttél valamit és azután meggondolod magadat, az csak egy későbbi időpontban lehetséges annak a feladatnak a kijavítása. Ezért is nem győzzük hangsúlyozni, hogy mindig legyetek készen és törekedjete felismerni minden helyzetben a rátok vonatkozó részeket, mert akkor ezzel a ti feladataitokat segítitek elő.

Nem lehet azt cselekedni az embereknek, hogy legyen bármi, az őket most nem érdekli, majd ha lesz hozzá kedve akkor azt elvégzi. Ilyen nincs a szellemvilágban. Minden csak addig végezhető el, ameddig annak az ideje éppen a kezetekben van, mármint el kell döntenetek, hogy milyen irányban haladtok.

Ebben az esetben is nagyon sok ember, akinek a könyvedet elküldted nem foglalkozik vele, mert egyelőre nem látja értelmét annak, hogy érdemlegesen törődjön azzal, ami abban az ő részére van leírva.

Mindig ad az Isten újabb lehetőséget az embereknek, de azzal mindig csak késleltetik a feladataik befejezését, és így addig nem tudnak újabb feladatokba belekezdeni, mármint olyan feladatba amit az Isten küld a számukra. Fabrikálnak az emberek maguknak feladatot, amiben nagyon szépen el is töltik az idejüket és meg is vannak arról győződve, hogy azt az Isten küldte a számukra.

Ebben az esetben nem is tudja már a földi ember, hogy mi is az ő feladata eredetileg amiben elcsúszott, mert már azóta annyi minden történt vele, hogy arra egyáltalán fel sem figyel, mert a figyelmét teljesen más irányba terelte.

Így vannak azzal azon kedves testvéreid is, akik egyáltalán nem is reagálnak a könyvben leírtakra, nehogy a lelkük elkezdjen más irányba terelődni amiatt, hogy nekik nincs már ilyenkor olyan, hogy lelkiismeret-furdalás, mert a sok elkendőzött téves tanítások következtében ezek az érzések teljesen kialudtak az ő szívükben.

Testvéreim legyetek nagyon éberek és cselekedjétek meg azokat a feladataitokat, amelyeket az Isten küld a ti számotokra. Neked kedves testvérem, aki írod ezeket a sorokat csak azt szeretnénk elmondani, hogy egyáltalán ne csüggedj el, mert nem kell neked ezekkel az eseményekkel már foglalkoznod. Neked már az Isten folyamatosan küldi a feladatot, amit le kell írnod és elküldened azoknak, akik arra alkalmasnak találják, hogy ebből is tanuljanak.

Nagyon kevesen vannak azok, akik igazán megértik a lényegét, de legalább foglalkoznak azzal, amire a lelkük igényt tart. Azért kell folyamatosan írnod, hogy ezzel tudjál a számukra olyan táplálékot küldeni, ami az ő lelkük fejlődését segíti elő. Mindig lesznek olyanok, akik nagyon örülnek ezeknek az írásoknak, csak nem a te környezettedben.

Ők azok, akik csak azt nézik, hogy mi van benne, mi a tartalma nem azzal törődnek, hogy kitől kapták azt.

A saját kis közösséged is csak közömbösen veszi ezeket az írásokat, nem tulajdonítanak neki nagyobb jelentőséget. De várj, majd eljön az idő, amikor az emberek már nem kapnak semmiféle tanítást kívülről, mármint segítséget a feladataikhoz, akkor fognak igazán azok az emberek elkeseredni, mert akkor már sokkal nehezebben fogják tudni megoldani azokat a feladataikat, amelyekben éppen benne lesznek.

Mert az Isten mindig küld segítséget azok számára, akik felismerik benne az ő gondoskodó szeretetét.

De ha az emberi gőg nem engedi meg azt, hogy tanuljon abból, amit a testvére nagyon nagy szeretettel továbbít a számára, akkor bizony ezeknek az embereknek nagyon nehéz lesz az a feladat, ami a másiknak nem okoz semmiféle nehézséget sem.

Gondoljatok arra, hogy mennyire nehéz egy embernek a feladata, ha azt egyedül akarja megoldani, hát akkor gondoljatok el, hogy mennyire lesz nehéz akkor, amikor semmiféle segítséget sem kap az ember. Mert amikor a segítség a kezében volt akkor ő azt elutasította olyan formában, hogy nem érdekelte az abban leírtak, mert te nem vagy egy észkombájn az ő elgondolásuk szerint, hogy te adjál nekik útmutatót. A Feri bácsit tisztelték és szerették az emberek és hittek is neki, de nincs ma már senki, aki tudna rájuk hatni emberi eszközökkel.

Itt fog bekövetkezni a változás, hogy nem emberi eszköznek kell nekik megfelelni, hanem az Isten akarata teljesül be az embereken, ha azt ők nem hagyják figyelmen kívül.

Mindig küld az Isten segítséget, de itt már a segítség szó nem elegendő, itt már az igazi Krisztusi tanítás fog rájuk hatni, olyan értelemben, hogy nem ők fognak alakulni az Isten akaratahoz, hanem az Isten lesz az, aki lehajol hozzájuk olyan formában, hogy azt nem tudják elkerülni és kikerülni. Semmiféle olyan eszközzel nem lehet ezekre az emberekre hatni, ha nincs a lelkükben az Igazság érzete.

A testvéri szeretet az csak addig tart, ameddig annak az értéke a földi mércével mérhető, mert nem lehet egyetlen embernek sem úgy élni a földi életét, hogy csak a maga akarata szerint. Itt nem egyedüli akarat van, itt az Isten az akinek az akaratát kell az embereknek a földi életükben megélni.

18. Álmaim

2007.03.02. Álomban egyik közösségi testvérünknel voltam, ahol többen is voltunk ott egymástól függetlenül. Nem ismertem mindenkit. Náluk kint az udvaron játszódtott az álmom.

„A betonos udvaron egy nagy szőnyeget láttam kb.2x3es nagyságút, ami csúnya sötét színű és nagyon piszkos volt. Én ott mentem el mellette és a szőnyeg egy kicsit meggyűrődve, volt, így alá lehetett látni és onnan, hogy fel volt hajtva érezhető volt a rendkívüli büdös szag, ami onnan áramlott ki.

Én egyedül elkezdtem azt a nagy szőnyeget cipelni, leszedni onnan, arról a helyről, hogy az alatta lévő kb. 2-3 cm vastagságú büdös, homokos, nyálkás anyag kitudjon száradni a napsütéstől. A leszedett szőnyeget meg is fordítottam, hogy ami alul volt vizes és büdös, hogy a nap azt is megtudja sütni, hogy az is meg tudjon száradni attól a szennyes létől. ,,

Az emberi gyengeséget ábrázolja a fenti esemény, mert mindenki csak addig képes a feladatát megoldani, ameddig arra neki ereje van és képessége. A fenti helyzetben bizony a kedves földi testvérednek nagyon nagy szüksége van mások segítségére, hogy valaki rendbe tegye nála azokat a fel nem tisztított eszméket, ami megzavarja a gondolkodását, és az ebből adódó életszemléletét is. Biztosan fogsz majd találkozni másokkal is, akik nem ennyire, de fejlődésükben nagyon

sok olyan anyagot, vagyis gondolatot begyűjtöttek, mint ő és nekik is ki kell tisztítani azt a területet, amit a téves gondolkodásukkal beszennyeztek.

2007.06.03.

Reggel az óracsörgés ébresztett fel éppen ebből a kellemes álmomból :

„ Valami versenyszerűben vettünk részt, ahol sok ember tartózkodott és versenyzett egymással. Valamilyen járműben voltunk, de azt nem tudom, hogy milyenben.

Azt láttam a versenyzés közben, amíg a köröket róttuk, hogy ki voltak pakolva sok-sok apró ajándékok, amik a versenyzők között kerül majd kiosztásra.

Amikor mi a kiszabott versenyköreinket befejeztük, akkor a mi számunkra nem is voltak értékesek az ott felsorakoztatott díjjaknak kirakott tárgyak. Azt kérdeztem a páromtól, hogy visszamenjünk-e a díjakért.

Azt hiszem ebben az álomban az volt az értékes, hogy nem azért versenyeztünk, hogy mit kapunk érte, hanem egyszerűen csak szép volt együtt lenni a többiekkel. „

A fenti álomban csupán az emberi feladatok sora látszik az életetekben, hogy folyamatosan csak élitek a hétköznapi élet nehéz feladatait, de nem azt nézitek benne, hogy ez mennyire hasznos a ti számotokra, csupán mint tevékenység a számotokra. Nem kell az embernek mást tenni az élete folyamán, csak a lelkében kell, hogy éljen az Isteni eszme és akkor a feladatai a számára egyáltalán nem jelentenek semmiféle nehézséget, csak mint eseményt élitek meg az életetekben.

A fenti álom is azt jelenti a számotokra, hogy semmiféle jutalmat nem vártok azért, amit cselekedtetek, csak a részvétel volt a fontos a számotokra. A jutalom, vagyis az elismerés az már nem volt lényeges a ti versenyetekben, vagyis a földi életetekben, hanem csak az öröm volt a számotokra a legfontosabb, hogy együtt lehettetek a többiekkel, akik versenyeztek, a valóságban pedig csak a földi életeteket élitek.

2007.06.03.

A vasárnapi ebéd után lefeküdtem pihenni és akkor kaptam ezt az álmot.

„ Nagyon sokan lehettünk együtt nem emlékszem rá, hogy mennyien voltunk ott. A lényeges az volt, hogy egyik közösségi testvéremmel álmodtam, és láttam hogy vakmerően futott bele egy zavarosnak látszó mély vízbe, hiába kiabáltak neki, hogy vigyázzon, mert a víz mély és az ő

lába pedig nem hajlik a balesetből kifolyólag. Így veszélybe sodorta magát, mivel nem hallgatott senkire. Továbbra is csak futott neki a mély víznek és én ott abban a pillanatban nem tudom, hogy hogyan kerültem oda, de felülről elkaptam a kabátját és kiemeltem a mély vízből. Már éppen a feje búbjáig ért a víz, így nem fulladt bele a vízbe.

Ugyancsak ebben az álomban volt a következő képem is, hogy valamiért nekem bele kellett mennem abba a zavaros vízbe amibe ő beleszaladt, de nekem csak térd alattig ért a víz. Én csak azért mérgeződtem, hogy a zoknim vizes lett. ,,

Ebben az álomban nem az a legfontosabb, hogy mi történt, hanem az a lényeges, hogy miért történt meg az, ami megtörtént. Mindig csak a töredékét látjátok a földi élet során annak, amit álmokképekben láttok. Az a legfontosabb, hogy soha ne az legyen számotokra a fontos, hogy ott éppen mit is láttatok, hanem az, hogy abból a számotokra éppen mi az, amiből tanulni tudtok.

Mindig csak az lebegjen a szemeitek előtt, hogy az amit álmodtok, az mennyire szükséges éppen az adott időben lévő feladataitok megoldásához. Mit tudtok belőle leszűrni, ami segít abban, hogy sikeresen tudjátok megoldani az éppen aktuális feladataitokat. A jelen esetetekben pedig nem az a lényeges, hogy mi és hogyan történt meg, hanem ti ezt, hogyan vagytok képesek feldolgozni, hogy mennyire fontos a ti számotokra az, hogy nekik is legyen erejük elérni azt, amit már ti könnyebben megtudtok tenni, gondolunk itt az álomban, hogy a vízbe beleérve neked csak térd alattig ért a víz, míg másoknak lehet, hogy olyan mély, hogy elmerülnek benne.

19. Az emberi szeretet a mindennapi életben 2007.03.03.

Az emberek azokkal az eseményekkel találják magukat szembe, amiben éppen a legnagyobbat hibázták, mert folyamatosan ad az Isten a számukra újabb és újabb lehetőségeket a javításra. Mindig csak az embereken múlik annak a lehetőségnek a kijavítása amiben hibáztak, hogy mennyire figyelmes, és mennyire ismeri fel benne a saját maga részére adott feladatot.

Az emberek hajlamosak arra, hogy mindenképpen magukat tüntessék fel olyan színben, hogy ők a legjobbat cselekszik, mert nekik ez már megadatott. Itt történik a legnagyobb tévedés, mert itt nem az embereknek kell megfelelni, nem az ő elvárásaiknak kell a legjobbat mutatni, hanem az

Isten az, akinek meg kell, hogy feleljen az ember az életében elvégzett feladatai által.

Úgy, hogy azokat a legjobb tudása szerint tudja elvégezni, mert az Isten nem fél munkát vár el az emberektől, hanem a teljes egészében szeretné, ha a reábízott feladatokat sikeresen végezné el. Ehhez az Isten az embernek megadja a leszületésével a lehetőséget és a képességet ahhoz feladathoz, amelyben az embernek élnie és cselekednie kell.

Ehelyett az emberek nagy része egyáltalán nem azzal foglalkozik, hogy ő azt végezze el amit éppen a lelke diktál a számára. Lazán, nemtörődöm módon éli az életét azt hiszi, hogy az Isteni kegyelem állandóan elfogja őt halmozni az életében minden jóval és neki ehhez nem kell semmit sem tennie.

Így alakulnak ki az emberek között azok a nézet különbségek, amelyek ezeket idézik elő azokban, akik erről másként vélekednek. Minden földi ember, aki másként él és cselekszik mint embertestvére, az már nem úgy teszi ahogyan azt ő elvárná tőle. Így alakul ki az emberekben az ellentét. Nem egymásnak akarnak ők rosszat, csak éppen a bennük lévő rossz tulajdonságok következtében nem képesek úgy cselekedni, ahogyan azt abban a szituációban éppen kellene nekik.

Mindig arra törekedjétek az életetek során, hogy soha ne legyen bennetek ellentétes érzés embertársaitok iránt, hanem csak szeretettel legyetek egymással.

20. A meggondolatlanság

2007.03.04.

Mindig az lebegjen a szemeitek előtt, amikor az életetek során olyan helyzettel találkoztok, amiben nem igazán tudjátok a jó megoldást felismerni, hogy legyetek akkor nagyon figyelmesek, mert az Isten folyton a segítségetekre siet, ha ti felismeritek az Ő halk szavát a ti szívetekben.

Nem mindig olyan könnyen felismerhető ez a tulajdonság az ember előtt, de ha egy kicsit is elgondolkozik az adott szituációban akkor könnyebben rátalál arra az ösvényre amin neki haladnia kell. Mindig az emberek gyengeségén és nemtörődömségén múlik az, hogy neki mennyire sikerül egy feladat sikeres megoldása.

Az Isten az folyamatosan csak a jóra inti gyermekeit, de ők nem hajlandóak azt felvállalni, mert az nagyon nehéznek és nem tetszőnek látszik a számukra. Mindig találnak kibúvót, mármint emberi gondolkodás által, hogy miért nem cselekszik azt amit éppen nekik el kellene végezniük. Csak ott toporognak a feladatuk mellett, de nem akarják felismerni sem. Néha dereng a számukra valami, de elhessegetik maguktól, nehogy észre kelljen nekik venni azt az élethelyzetet, amiben éppen benne kellene, hogy tevékenykedjen az élete során.

Ez a tudatos megkerülése a feladatnak vezet el oda, hogy emberek egymásnak adnak tanácsokat, hogy mit kellene nekik tenni, hogyan kellene az életüket élni. Néha ez a feladat megkerülése olyan helyzetet teremt az emberek életében, hogy azzal ők már nem tudnak mit tenni. Fogalmuk sincs arról, amit nekik cselekedni kellene, mert akkor amikor annak a döntéséről kellett volna neki érdemleges választ adni, akkor ő elhessegette magától.

Vagyis esze ágában sem volt azzal foglalkozni, mert az, az ő számára esetleg kellemetlen lett volna. Lehet, hogy a szabadidejéről, a szórakozásáról kellett volna neki lemondania ahhoz, hogy azt a feladatot sikeresen el tudta volna végezni az adott időben.

Így kerülnek az emberek olyan helyzetbe, hogy nem nekik kell ezután a döntést meghozni, hanem az Isteni kegyelem által kap olyan élethelyzetet, ami elől nem tud kitérni sem. Akkor kezd el gondolkozni, hogy mennyire nehezen tudja megoldani azt, amit elmulasztott. Mert akkor az sokkal könnyebb lett volna a számára, ha akkor foglalkozik ezzel a feladattal.

Addigra már a lehetőségei is csökkentek olyan mértékben, hogy nem tud olyan eszközöket igénybe venni, amit ha idejében végzett volna el, akkor az, az ő számára sokkal gyümölcsözőbb lehetett volna. Ilyenkor a lélek már belefáradt abba a sok várakozásba és reménytelennek is látja az ember fejlődését ebben a feladatban.

Pedig a feladatok egymásra épülnek, nem lehet kihagyni belőle egyetlen téglát sem, hogy átlépelem és megyek tovább. Addig a lélek csak vár, amíg azt a feladatát nem tudja befejezni, és csak azután kezdhet bele egy másikba, ami ezután következik. Ez az Isten akarata szerinti élet.

Ha az emberek mégis átlépik a feladatukat, mondván ez nekik nem tetszik, akkor az a feladat addig várja őt, amíg újra neki nem kezd. Lehet, hogy egész földi életében sem lesz rá ideje, hogy befejezze azt a feladatot, mert másfelé indult el, vagy egyáltalán figyelembe sem vette azt, vagy pedig az emberi okoskodás és nemtörődömség következtében nem is érdekelte az a feladat, amiért leszületett a földi életbe és hozta magával, hogy ebben fejlődjön, ebben tudja javítani, az elrontott hibáit.

Mindig arra gondoljatok kedves földi testvéreink, hogy nektek mi az, amiben nagyon nehezen tudtok fejlődni, mi az ami nem sikerül a számotokra ? Mindig arra gondoljatok ilyenkor, hogy nem vagytok egyedül, mi égi testvéreitek állandóan veletek vagyunk és törekszünk nektek segíteni a feladataitokban.

De a döntéseket azt nektek kell meghoznotok minden esetben, mert mi a ti szabad akaratotokat tiszteletben tartjuk, és csak abban tudunk nektek segíteni, amiben ti helyes döntést hoztok meg, mármint az Isten akaratával megegyezőt. Ha azzal ellentétes a döntésetek, akkor abban mi nem segítünk, mert mi az Isten szolgálatában állunk és az Ő akarata szerint cselekszünk.

Mindig arra gondoljatok minden élethelyzetetekben, hogy mindig az Isten akaratával megegyezően hozzátok meg a döntéseiteket.

Tudjátok jól, hogy a gyümölcsseiről ismeritek meg a fát, hogy milyen a termése, hogy az a ti számotokra mennyire hozott örömet, békességet és minden egyéb jó eredményeket. Ha nem nyomjátok el a lelketekben élő gőgös érzéseitekkel, akkor megfogjátok tapasztalni az életetekben az Isten jóságát, gondoskodását.

21. A szeretet érzése az emberi szívekben 2007.03.11.

A gyengeség az nem abban nyilvánul meg leginkább, hogy mennyire nem képes az ember uralkodni a saját maga akaratán, hanem abban, hogy folyamatosan törekszik arra, hogy az Isten akaratát élje meg az életében.

Az emberi szeretet az olyan tulajdonság, amit földi ésszel nem úgy lehet értelmezni, mint ahogyan az valóban az értelmét is jelenti. A földi gondolkodás az mindig másként él az ember életében, mint ahogyan azt neki kellene élnie a mindennapi életében.

Mindez azért történik így, mert az ember gyenge és nem ismeri fel azt a tulajdonságot, amit neki meg is kellene, hogy éljen a feladatai közben. A lélek a szeretetet abban éli meg igazán, amiben a feladatát sikeresen tudja megoldani. Nem kell neki egyéb, csak azt kell neki tenni, ami az emberi lélekben benne is van, mert az Isten minden földi ember szívébe a szeretet törvényét beleírta, csak az emberek azok nem vesznek erről tudomást.

Nem képesek felismerni az emberek a bennük lévő jó érzéseket, mert elnyomják azt, a saját maguk alkotta törvényeikkel. Mindig arra figyeljétek kedves földi testvéreink, hogy a lelketeket hagyjátok szabadon. Ne arra törekedjétek, hogy hogyan lehet kibeszélni az Isten adta lehetőségeket, hanem azokat a legjobb tudásotok által legyetek képesek megoldani, az Isten akarata szerint.

Ha így cselekedtek az életetek során, akkor nagyon sok jó gyümölcsöt fogtok teremni az Isten örömére. Az emberek mindig csak a másik emberben látják meg a hibát, vagyis azt, amit ők másként cselekednének meg. Itt van a földi életben a legnagyobb hiba lehetőség, mert ez olyan mintha a szakács a maga receptje alapján akarná elkészíttetni mindenkivel azt, amit ő szeret, ahogyan azt ő készíti el.

Itt nem az emberi akaratot kell figyelembe venni, hanem az Istent, hogy Ő mit akar veletek és általatok megcselekedni. Ha ezt figyelmen kívül hagyjátok akkor nagyon sok hibalehetőséget hagytok magatoknak a feladataitokban. Mindig arra kellene a legjobban figyelnetek, hogy mennyire vagytok képesek azt a lehetőséget megragadni, ami előttetek van és azt hogyan kamatoztatjátok az életetek során.

Mindig csak addig képes az ember a feladatában jót cselekedni, ameddig hagyja, hogy az Isten irányítsa őt. Amikor kilép a szeretet hatásköréből, mármint nem az Isten akarata szerint cselekszik, onnantól kezdve az életét nem az Isten irányítja, hanem a saját maga akarata szerint cselekszik. Csak azt hiszi, hogy még mindig az Isten irányítja őt, és határozottan ezt is érezteti másokkal.

Az emberi gőg határtalan nagy károkat tud okozni az emberi szívekben és lelkekben, mert nem hajlandóak elismerni azokat a hibáikat, amelyeket mások szeretetből, csupán rávilágítanak, hogy segítsenek nekik a lelkük fejlődésében.

Ekkor szoktak megtörténni azok az események, amelyek ha nem figyelmesek az emberek akkor végleges emberi kapcsolatok szakadásához vezetnek. Mindig mérlegeljétek mielőtt meghozzátok a döntéseiteket.

Az emberi szív nagyon érzékeny és könnyen sérül, ha nem tapintatosan kezelik az emberek egymást, vagyis a lelkükben lévő különbségeket. Mindig küld az Isten segítséget a számotokra csak nagyon figyelmesek legyetek, mert nem mindig könnyen felismerhető módon kapjátok meg a segítséget, néha egészen burkoltan, nektek kell ebből a magatok részére kihámozni azt, ami a ti feladataitokhoz szükséges lehet.

Ezért nagyon fontos, hogy mindig figyeljétek egymásra, embertársaitokra mert sokszor rajtuk keresztül kapjátok meg a segítséget egy adott feladatban.

A szeretet csak akkor működik igazán a ti szívetekben, ha nem elutasítjátok embertársaitokat, hanem meghallgatjátok őket, és ha abban találtok magatoknak segítséget azt köszönjétek meg neki. Lehet, hogy ő nem is tudott erről, csak éppen neki ezt kellett kimondania.

Nagyon sokszor olyan is előfordul az emberek körében, hogy tudatosan akarják az emberek egymást befolyásolni olyan tanításokkal, amelyek nem az ő feladatához szükségesek. Itt van az Isteni gondviselés, mert ha folyamatosan az Istenre figyeltek, akkor észreveszitek azt, hogy ez nektek nem jó, vagyis a lelketek ez ellen tiltakozik olyan formában, hogy nem tetszik neki az a tanítás, nem érzi sajátjának.

Testvéreim törekedjétek arra, hogy a lelketekben érezzétek meg mindig az igazi tiszta Jézusi tanítást, ami a feladatotok sikeres befejezéséhez elengedhetetlen.

22. Szellemi tanítóim tájékoztatása saját részemre 2007.03.24.

Nem mindig azért kell leülnöd a géphez írni, hogy valami újat tanuljál, hanem a gyakorlás által fejleszteni tudjad a képességeidet ahhoz, hogy ne legyen benned semmiféle hátrányos érzés amiatt, hogy elfelejtetted az írás fontosságát és gyakorlatát.

Mindig csak addig vagy képes a folyamatos tanulásra, ameddig benned a vágy él arra nézve, hogy tanulni tudjál, vagyis ne hagyd magadat ellustulni, olyan értelemben, hogy hanyagoljad a gépen való tanulásodat. Az hogy most nincs folyamatos munka a számodra az nem azt jelenti, hogy az meg is szűnt és nincs tovább. Most más feladatokban kell fontos dolgokat elvégezned, és majd ha a feladatod ismét az írásokba fog merülni, akkor azt te fogod érezni. Tudod mindig, hogy mit kell cselekedned, ha az Istenre figyelve éled a mindennapjaidat.

Figyelj jobban magadra, hogy fel tudd ismerni mindig a feladataidat. Az nem mindig lesz olyan, hogy tisztán érthető formában, hanem burkoltan is lehetséges. És ha nem vagy figyelmes, akkor az a feladat nem kerül megoldásra, és akkor a többi is várat addig magára, mert egymás után lehetséges a feladatok elvégzése.

Soha ne legyen benned kétség amiatt, hogy a feladataidat nem jól oldottad meg, mert az hátráltat a többi feladat elvégzésében. Mindig előre nézz, ne legyen benned semmiféle olyan érzés, hogy most valamit nem jól csináltál meg és emiatt nem tudsz tovább lépni abban a feladatban. A figyelmedet állandóan az Istenre emeld és akkor esélyed sincs arra, hogy nem figyelsz rá, mert elkerülhetetlenül az a feladat kerül a „kezedbe” amit éppen végezned kell.

Tarts ki a jóban és ne engeddd, hogy a rossz érzések kerítsenek a hatalmukba, mert az a te számodra nem előnyös. Mindig az Istenre figyelj és bízzál is benne, hogy semmi olyan nem történik meg veled, amit Ő nem enged meg a te számodra. Soha ne keseredj el semmilyen feladat miatt sem, mert az a te részedre nagyon fontos elem lehet a későbbiek folyamán.

Mindig végezd a mindennapi életed feladatait úgy, hogy egyáltalán ne arra gondolj sohasem, hogy ez jó-e , hanem a benső megérzéseidre próbálkozz hagytatkozni.

Az emberi gondolkodás leginkább abban merül ki, hogy mindenképpen elakarja végezni azt a feladatot, amit maga akarja, hogy meg legyen oldva, mármint megcsinálni azt, amit a lelke belülről diktál neki. Nagyon résen kell lenni az embereknek ahhoz, hogy ez biztosan tökéletesen sikerüljön, mert az ellentét is

pontosan abban akarja az embereket a „jóra” inteni, amiben ők is nagyon akarják azt. Így azt kívülről soha nem lehet megállapítani, hogy az valóban helyes cselekedet-e vagy csak annak látszik.

Te is legyél nagyon éber a feladataidban, mert állandóan annak vagy kitéve, hogy az ellentét hogyan tud téged bizonyos feladatokban eltéríteni attól, amit valóban csinálnod kell. Ez a feladatok sora, ami segít a továbblépésben, mert állandóan figyelmesnek kell lenned ahhoz, hogy ne legyen belőled olyan préda, mármint eltévelyedett ember, aki csak azzal van elfoglalva, hogy ő mennyire jó, mennyire jók az esélyei az Isteni úton.

Te maradj mindig egyszerű ember, aki nem a nagyot akarás által akar előbbre jutni a göröngyös úton, hanem ha az alázat és a szelídség tükrében nézve teszed a mindennapjaidat.

Az emberi leleményesség az, ami nem cserélhető fel semmiféle tudománnyal sem, mert az, az ember, aki nem a másik ember fölé akarja helyezni önmagát, az csak azt teszi, amit az Isten az ő szívébe diktál. A leleményességen nem valami erőszakosságot értünk, hanem az emberi figyelmességet, éberséget ami segít az úton való haladásban.

Legyél mindig nagyon figyelmes és ne hallgass olyan értelemben senkire, aki nem a te gondolataid szerint él és cselekszik, hogy ne legyen a szívedben békétlenség és ellenségeskedés, mert ha elkezdesz valakivel a te gondolatmenetteddel vitázni, az a lelkedben békétlenséget idéz elő.

Mindig csak azt tedd, amit a lelkedben érzed, hogy meg kell tenned. Hidd el ha mindig az Istenre figyelsz, akkor nem lesz olyan vita az életedben, amiből nem tudsz győztesen kikerülni.

Mindig csak addig érdemes valakivel a „vita”, ameddig annak látod értelmét, vagyis hajlandóságot, hogy másként is lehet élni, mint ahogyan ő teszi azt. Ha az emberi gőg addig nem terjeszkedik, hogy egyáltalán esélyed sincs arra, hogy a szavakból tudjon következtetni önmagára nézve. Légy nyugodt és békés boldog ember, aki nem esik kétségbe mindenféle földi gondok miatt, hanem az Isten szőlőjében dolgozva teszed a dolgodat.

Mindig küld az Isten segítséget a számodra csak legyél figyelmes.

Sok sikert az életedben, mert nagyon sok a munkád, igyekezz minden kincset összegyűjteni, amit az Isten a te számodra tett félre. Mindig arra gondolj minden elkeseredett pillanatodban, hogy mennyire nehéz az emberek élete a földön, és ha te, aki tudsz rajtuk segíteni, akkor az idődet ne arra fecsérelj el, hogy elkeseredsz és teret engedsz az ellentétnek a szívedben, hogy ő uraljon téged. Minden elkeseredett pillanat az ellentétnek egy időugrása, hogy lehetőséget kap arra, hogy irányítson téged. Így rövid idő alatt el is tud téríteni a saját feladatodtól.

Mindig arra gondolj amikor nehézséged támad az életedben, hogy ez most egy nagyon erős vizsga feladat, amiben nagyon kell figyelni és nem lehet ellesni senkitől sem a megoldást. Itt kizárólag mindenkinek a szívében élő Isteni szeretet az, ami kisegíti az embert a nehéz feladat terhei alól. Próbáld az életedet átértékelni és másként gondolkodni, úgy az életedben adódó feladatokban, úgy a betegségeknek mondott eseményekben. Ezek mind egy nagyon értékes feladatok, amiben ha sikeres vagy nagyon sok kincset lehet összegyűjteni.

Soha nem arra kell a hangsúlyt helyezned, hogy te ezt nem tudod megoldani, hanem arra kell gondolnod, hogy ebben a feladatban csak az Isten az egyetlen, Aki segíteni tud neked. Soha nem szabad elkeseredned és félned, mert az, az ellentétnek az eszköze, így rögtön feltudod ismerni az életedben, hogy mennyire vagy nyugodt, hol van az Isten az életedben.

Ne legyen benned szomorúság az életedben keletkezett események miatt, úgy a könyvek miatt, amit nem látsz sikeresnek, sem más események ne zavarják meg a lelki békédet. Ha végig gondolod az életed eseményeit rá kell, hogy ismerj arra, hogy nagyon szépen végig vitted az egészségügyi vizsgálatokat és az azzal járó intézkedéseket, így láthattad, hogy mekkora segítséget nyújt az Isten ha valóban ráfigyelsz.

Sohasem lehet az embernek egyedül jó döntéseket meghozni, ha nem figyel a benne megszólaló belső hangra, aki vezeti őt az élet rögzös útjain.

Mindig csak addig lesz a lelkedben békeség és nyugalom, ameddig hagyod, hogy az Isten vezesse az életedet. Ő mindig tudja, hogy mi a jó neked, és abban az irányba vezeti a sorsodat.

A változások amik megkeserítik az életeteket, azokkal ne törődjétek, azok el fognak múlni, minden csak addig van létben, amíg annak van jogosultsága. A jogosultság az nem azt jelenti, hogy állandóan, hanem ameddig az a feladat meg nem oldódik az életedben. Az ember az, aki feladatait húzza különböző taktikákkal, csak hogy ne kelljen szembe nézni a feladattal, amit neki el kell, hogy végezzen. Mindig ez szokott az akadályja lenni az embereknek a haladásukban, mert nem az Istenre figyelnek, hanem maguk alkotnak olyan feladatot, amiben megtudják azt cselekedni, amit ők elgondoltak maguknak. Te is hasonlóan cselekedtél, mert nem engedted magadat olyan értelemben irányítani, hogy felvedd a kapcsolatot azzal, akivel kellett volna, hogy a feladatodat betudd fejezni, olyan értelemben, hogy nem kellett volna annyi felesleges idegeskedéstől szenvedned, ha időben kész vagy arra, amit meg kellett volna cselekedned.

Az emberi gyengeség az, ami nem engedi az embereket abban a feladatban fejlődni, amiben nekik kellene, hogy előbbre jussanak. Te is hasonlóan

cselekedté az elmúlt időszakban, mert nem az lett volna az eredménye annak, amitől te nagyon féltél, mert nem kellett volna neked mást tenned, csak figyelned és elfogadnod azokat a tanácsokat, amiket kaptál volna. De ez nem így történt, mert féltél, nem éreztél magadban erőt arra, hogy ezt a helyzetet tudod kezelni is.

Mindig arra gondolj minden esetben, hogy ami veletek történik az nem más, mint az Isten által küldött lehetőség, hogy abban fejlődni tudjatok. Nem mindig képes az ember arra, amit neki el kellene végeznie, mert még gyengének érzi magát arra nézve, hogy szembe tudjon nézni olyan lehetőségekkel, amelyek az emlékezetében nagyon mély nyomot hagytak.

Így vagy ezzel te is, mert megtapasztaltad az életed során az ellentétnek azt a figyelem felkeltő tanítását, amit nagyon nehezen vagy képes elfelejteni, mert azt hiszed, hogy mindig azok fognak előjönni a szellemvilágból, akikkel régen találkoztál, vagy pedig azok, akikkel nem akarsz találkozni.

Mindig tanít benneteket az Isten, csak figyeljetek rá, mert nem az a lényeges egy tanításban, hogy az mennyire nagy erejű, hanem az a lényeges, hogy abból mennyit képes az ember meg is valósítani az életében. Te aki csak nagyon finom módszerekkel vagy képes bánni a szellemvilággal, nagyon nagy kincsek gyűjtésétől esel el, mert nem tudod azokat a feladatokat elvégezni, amiket csak a szellemvilág segítségével vagy képes. Ugyanúgy, ahogyan az írásokat is a szellemvilág segítségével vagy képes elvégezni. Próbáld magadat másképpen látni. Ne félj attól, aki csak segíteni akar neked, nem mindig rossz történik veled, ha hagyod magadat mások által irányítani, vagyis a szellemi erők azért vannak körülötted, hogy neked a segítségedre legyenek, nem pedig azért, hogy

bántsanak. Nem mindig azok vannak ott, akiket gondolsz, mert nem lehet neked azt tudni, hogy ki az, aki neked segít. Az is segítség az emberek számára, ha valaki azt mondja neki, hogy vigyázzon magára, mert nem lehet neki mást tenni csak azt, amit az Isten akar vele és általa cselekedni.

Az emberi gyengeség az, ami nem engedi az embert haladni a feladatában, mert nem képes szembenézni bizonyos eseményekkel. Ez mindig csak akkor fog simán menni az emberek életében, ha már nem félnek, tisztában lesznek a szellemvilág hatalmával, és ennek függvényében pedig végzik azokat a feladataikat, amelyeket el kell, hogy végezzenek a földi életük során.

Az emberi gyengeség következtében nem arra kell folyton gondolnod, hogy nem akarsz valamit, hanem arra kell a hangsúlyt helyezned, hogy legyen benned

olyan érzés, ami segít abban amit el kell, hogy végezzél. Nem kell megijedned, a feladat az addig várát magára, amíg azt meg nem oldod, ha most nem sikerül, akkor egy újabb lehetőség alkalmával.

Semmi soha nincs késésben, itt az emberi gyengeség leküzdése a cél, amihez az Isten eszközt biztosít, hogy feltudja ismerni benne azt a feladatot amiben neki fejlődni kell. Itt ebben az esetben a te számodra nem másra kellene figyelned mint arra, hogy mindig tudd a lelkedet az Isten felé irányítani, hogy felismerd, azt amit Ő küld a te számodra. Nem mindig vagy figyelmes, mert a lelked eltereli a figyelmedet olyan irányba ahol nem az a feladat várja, amire neki nagyon nagy szüksége lehet a későbbiek folyamán.

Mindig az lebegjen a szemeid előtt, hogy az Isten elhívott erre a szolgálatra amiben a feladatodat kell elvégezned, de ehhez még nagyon sok olyan esemény is társul, ami nem került még a látókörödbe, mert egyelőre elzárkóztál tőle. Itt nem arra gondolunk, hogy csak a szellemvilággal való kapcsolatodban van a hiányosság, hanem más irányba is nagyon sok olyan esemény hiányzik, ami nem teszi lehetővé a számodra azokat a feladatokat, amelyek a további életviteledben lennének a segítségedre.

Ezek mindig csak akkor lehetségesek, amikor már nagyon figyelmes az ember és minden apró jelet észre vesz és akkor az, az ő számára nagyon sok kincset rejt. De ne keseredj el, mert nem megy ez senkinek sem olyan gyorsan ahogyan azt te gondolod, mindenki megszenvedi azokat a feladatokat, amelyeket fel kell neki ismernie. A lelkedben nem az a lényeges, hogy mennyire vagy felkészült vagy sem, hanem az a fontos, hogy mennyire vagy Istenre hagyatkozva. Tudniillik senki sem képes azonnal olyan feladatok elvégzésére amelyeket nem tanult meg. Mindig csak akkor lehet az embereket olyan feladatra hívni, amire már felkészültek lélekben és azt akkor már fizikai szinten is képesek elvégezni.

Gondoljál csak arra, hogy mennyi ideig toporogtál a feladatodban, amikor rájöttél arra, hogy neked meg kell tanulnod gépelni, mert a feladatodat csak így tudod tökéletesen elvégezni. Hát így működik ez a szellemvilág által adott segítség, amit nektek fel kell, hogy ismerjete, mert e nélkül nem lesztek képesek a feladataitok helyes megoldására. Soha nem kívülről kell várni egy feladat megoldását, hanem belülről. Azon kell elgondolkozni az embereknek, hogy amik velük megtörténnek, azoknak milyen összefüggései lehetnek az ő saját feladatával kapcsolatban.

Nagyon nehéz néha ezeket a feladatokat olyan színben feltüntetni a ti részetekre, hogy az vonzóvá is váljék a számotokra, mert nem mindig lehetséges ezeknek a

pontosabb vázolója a ti számotokra, mert azt nektek kell felismernetek, hogy az a tiétek.

Ne keseredj el, hogy nem ismered fel a feladatodat, majd eljön annak is az ideje, hogy nem is kell, hogy gondolkozz rajta, rögtön fogod tudni a dolgodat ebben a feladatban is mint eddig nagyon sokszor. Mindig csak addig nagyon nehéz egy feladat, amíg azt fel nem ismeri az ember, amikor felismerte, akkor már a lélek folyamatosan segíti az embert abba az irányba amerre neki haladnia kell.

Tegyétek félre az életetekben azokat a rossz szokásaitokat, amelyek akadályoznak benneteket, hogy minden feladatot fel tudjatok ismerni időben. Nem emberi tulajdonság az, ami akadályoz benneteket, hanem a szokás az, ami nem engedi az embert felülkerekedni azokon az eseményeken, amelyek a lelkében készen állnak és nem tudnak előtörni, hogy folytassák azt, amit neki meg kell cselekedni az életében.

Nagyon nehéz a földi embernek elmagyarázni azt, ami neki érthetetlen, mert nem képes felfogni azokat az eseményeket, amelyeket mi küldünk a ti számotokra. Néha egy-egy foszlány dereng, de nem tudjátok hová kapcsolni azt a gondolatot.

Így vagy ezzel most te is mert nem akarod figyelmen kívül hagyni azt a lehetőséget, amit érzel magadban, de nem vagy benne biztos. Sőt még néha a gondolattól is megrémülsz, mert nem tudod elképzelni azokat az eseményeket az életedben. Nagyon nehéz az embereknek olyan feladatot megoldani, ami a hétköznapi életben nem használatosak. Ilyenek azok a feladatok is, amik csak azok számára adatott meg, akik hisznek is benne. Így te most egyáltalán nem tudod az életedben felfogni azt, hogy neked mást is kellene tenned, nem csak az írást.

A feladatok nagyon összetettek és kapcsolatosak egymással, mert nem lehet különválasztani azt, ami egy. Mindig csak arra gondolj, hogy neked mennyi olyan örömet hozott az életedben az, az esemény ami mások javára volt hasznos. Te ezeket az eseményeket nem el felejtetted, hanem csak félre tetted, mert nem volt rá szükséged azokban a feladatokban.

Mindig küld az Isten olyan segítséget a számodra, amiben fel fogod ismerni a saját feladatodat. El kell azokon is gondolkoznod, hogy valóban mennyire akarod azt, ami neked jelenleg nem is nagyon tetszik, hogy a kapcsolatodat a szellemvilág alsóbb szintjével is fel tudjad venni, hogy ezeken keresztül olyan tudáshoz, tudjál eljutni, hogy az a te segítségedre tudjon lenni a további feladataidban.

A lélek az nem olyan formában gondolja azokat az eseményeket, ahogyan a földi ember gondolkozik. Nem minden olyan rémisztő mint ahogyan azt ti gondoljátok, mert nem azért kellene neked más szellemekkel a kapcsolatot felvenni, hogy azok téged tanítsanak, hanem azért hogy azok a te segítségére tudjanak lenni. De anélkül, ha te ezt nem akarod, akkor azok a szellemek addig várnak, amíg te a szabad akaratod által engedélyt nem adsz az ő számukra, hogy segítsenek neked.

Mindig minden az emberek akaratán múlik, hogy mit akarnak, hogyan végzik a feladataikat, akarnak-e az Isten akarata szerint élni és cselekedni. Nem lehet egyetlen feladatot sem úgy elkezdni, hogy annak az alapja nem szilárd, és nem megalapozott. Mindig csak akkor lehetséges a feladatok sikeres megoldása, ha az már a lélekben kész.

Törekedj arra, hogy mindig az Isten akarata érvényesüljön az életedben. Ha figyelmes vagy akkor időben fel is fogod ismerni azokat a lehetőségeket, amelyekben élned és dolgoznod kell.

23. Gondolatok **2007.12.10.**

Az ember életében nagyon sokszor történnek olyan események amelyeket nem tudja, hogy hogyan csinálja és egyáltalán mit is kezdjen akkor, amikor azt érzi, hogy neki most valamit tenni kellene, de egyáltalán semmi sincs a fejében azokból a gondolatokból, amelyek abban segítenék, amit neki el kellene végeznie a földi életében. Hasonló helyzetben vagy most te is, hogy egyáltalán nem tudod, hogy mi lesz most a feladatod, vagyis hogy mit kell most leírnod, mert a lelket arra állítottad be, hogy most biztosan fogsz kapni valamit az égi tanítóidtól, mert azt érezted, hogy le kell ülnöd a géphez és írnod kell.

Nagyon sokszor az ember egyáltalán nem is tudja a feladatát csak azt érzi, hogy valaminek neki kellene kezdenie, de erre most vagy nincs ideje, vagy nincs is kedve valamivel bajlódni, amit nem is tud előre, hogy mi is lesz belőle. A te eseted is hasonló mert egyáltalán nem tudsz semmit sem róla, csak a lelkedben él a vágy arra, hogy kezdjél el valamit.

Általában ilyenkor szoktak az emberek elbukni, vagyis a feladatukat elhagyni, mert nem világos előttük, hogy mi is lesz valójában az, amit nekik el kell végezniük. Ilyenkor csak akkor tudja az ember a feladatait befejezni, ha az Istenre figyelve éli a mindennapjait. Mert az Isten folyamatosan sugallatokat küld az embereknek, hogy figyeljenek rá, de ez nagyon sokszor

eredménytelenné válik, mert az emberi gyengeség következtében a figyelmüket nem az Istenre, hanem a földi világ adta lehetőségekre terelik.

Ekkor szoktak bekövetkezni azok az események, amelyek az embereket nagyon fájdalmasan érintik, vagyis nem tudják a tekintetüket levenni arról, ami velük megtörtént, mert nem figyelnek másra csak a velük történt események kötik le a figyelmét, ahelyett, hogy az Istenre figyelnének, hogy kisegítse őket abból a nehézségből, amelybe belekerültek.

Ilyenkor az emberek közül vannak, akik elkezdenek valami másra is figyelni, mint a saját gondjaik és bajaik. Ekkor tud csak az Isten a segítségükre lenni abban a feladatban, amit nekik el kellett volna végezni, amikor azt ők félretették mondván nem érdemes vele foglalkozni, vagy könnyelműségből rá sem figyeltek. Csak amikor az emberi szív megnyílik az Isten felé akkor képes segíteni az embereknek, mert máskülönben a figyelmüket másra irányítják és a lelkük nincs elérhető állapotban.

Az emberek általában csak akkor képesek a mélységből kikerülni, ha valamilyen eszközzel meg lehet őket érinteni, vagyis a lelküket nem csak a maguk baja foglalkoztatja, hanem azzal is törődnek, hogy mi van a másik embertestvérükkel, akinek lehet, hogy sokkal nagyobb a gondja mint neki. Minden esetben, amikor az emberek nem azt teszik, amit nekik tenniük kellene az Isteni terv alapján, akkor valamiféle gonddal és bajjal kell nekik megküzdniük, ez lehet egy betegség, baleset vagy bármiféle anyagi jellegű veszteség, ami elkezd gondolkodóba ejteni egyes embereket. Akik elkezdenek gondolkozni, azoknak van esélyük arra, hogy felismerjék azt, amit az Isten elébük rakott, mint megoldandó feladatot. Azok, akik nem fordítanak kellő figyelmet arra, hogy velük miért is történtek meg azok az események, nem figyelnek az Isten gondoskodó szeretetére, azok abban vesztegelnek nagyon sokáig, amíg az Isteni kegyelem ismét nem állítja őket hasonló helyzetbe.

Ilyenkor az emberek már sokan felfigyelnek a sorozatos eseményekre, de nem olyan értelemben, hogy az Isten felé forduljanak, hanem éppen a gonoszság az, ami vezérli őket. Sok esetben van amikor az is az eszükbe jut, hogy ennek valami oka lehet, hogy ennyi esemény megtörténik velük. Van aki elkezd ezzel foglalkozni a gondolatával, de nem olyan értelemben, hogy azt az Isteni kegyelem el is tudja érni, mert ahhoz a lelkében a szeretet erőinek kellene megnyilvánulni, nem pedig az önzésnek vagy a gyűlöletnek.

Ekkor már az emberi lélek nem túl messzire van attól, hogy az Isteni kegyelem elérje őt és meg tudja melegíteni az ő megfáradt lelkét. A következő nagyobb eseménynél, amikor a lélek már jobban felkészült nagyobb az esélye annak,

hogy ezt meg is valósítsa az ember, mert akkorra már a benne élő lélek telve van azokkal a megfásult eseményekkel, amelyek őket eddig szenvedtették.

Ebben a helyzetben a lélek már sokkal jobban figyel és nem arra pazarolja az energiáit, hogy a kesergés legyen a számára a legfontosabb, hanem éppen azt keresi, hogy hogyan lehet ebből úgy kikerülni, hogy a lelke boldogságban tudjon maradni. Ilyenkor már a lélek könnyebb helyzetben van, mert már a gondolatok amelyeket kiad magából nem a gyűlölet és a harag vezérli, hanem a megértés és az elfogadás gondolatai azok, amelyek segítik őt a feladatában.

Ebből is látható, hogy mennyire nehéz az emberi lelket olyan irányba terelni, hogy a saját életfeladatát elvégezze, mert rengeteg olyan földi akadály van, ami nem engedi az embert, hogy az Istenre figyeljen, mert az ellentét azokat a gondolatokat rakja az emberek elméjébe, amivel éppen arra ösztönzi őket, hogy egyáltalán ne az Istenre figyeljenek, hanem saját maguk irányítsák az életüket. Itt az ellentét nem szembeűnő módon cselekszik, amikor a gondolatai közé csempészi a sajátját, csak egyszerűen ahogyan az ember éppen gondolkodik, és megerősíti őt abban. Mindig nagyon ébernek kell lennie az embereknek ahhoz, hogy ezeket a gondolatokat felismerjék, mert ha nem ismerik fel akkor a tudatukat véglegesen elkápráztassák a saját sugallataikkal, amelyeket az emberek gondolatai közé kevernek, hogy megtévesszék az emberiséget.

Ilyenkor már nem az ember gondolatai kerülnek előtérbe, hanem amit erősen sugallnak a tudatába, hogy „ezt cselekedd meg, ez a jó a te számára”, vagy csak hagyják vergődni az embert addig amíg rá nem jön hogy mi a helyes az ő számára. Az ellentét nagyon sokféleképpen képes befolyásolni az emberi tudatot anélkül, hogy mi emberek erről tudomást szereznénk. Néha csak úgy közömbösséggel veszi az ember a feladatait, mindazokat amiket a fizikai világban a hétköznapi életben meg kell neki cselekednie.

Ha az ember nem figyelmes és nem örül a hétköznapi életben elébe kerülő feladatainak, akkor az már nem az Isteni akarat szerint cselekedett, mert minden ami a földi emberekkel történik és a lelkükben a békesség és az öröm van, akkor az Isteni kegyelem elárassza őket szeretettel. Mindez arról ismerhető fel leginkább, hogy az emberek békességben élnek egymással és szeretik egymást. Ellenkező esetben csak a harag és a gyűlölet vezérli az embereket.

Mindenkor legyetek nagyon éberek és figyeljetek egymásra, mert az Isten embertársaitokon keresztül is küldheti a feladataitokat és a segítséget is. Ezért nagyon fontos, hogy az emberek békességben éljenek egymás mellett és szeretet fűzze őket össze, hogy segítségére tudjanak lenni egymásnak, ha arra éppen szükség van. Nem az a fontos, hogy egymást túl licitálják a tudásban, hanem az egymás közötti emberi kapcsolatok erőssége a legfontosabb.

Minden földi embernek a feladata a szeretet tanulása, vagyis hogy egymás kezét el ne engedjétek, hanem szorosan fogjátok azt, hogy az ellentét ne tudjon benneteket megkörnyékezni. Az ő célja pontosan az, hogy meggyengüljétek, hogy ne kapaszkodjatok egymásba, hanem szétszakítson benneteket. Ebben az esetben pedig már könnyű dolga van az emberek között, még azok között is akik szeretetben élnek, csak egy kicsit elhalványodott az a szál, ami eddig összefogta az embereket. Ilyenkor már az embereket nem az érdekli, hogy az embertársával törődjön, hanem a saját dolgai számára a legfontosabbak. Ezek természetes eseményekké válnak, mert nincs aki erre őket figyelmeztesse, mert már nem azok a fontosak számára, akik eddig körbevették, hanem azok akik az ő számára már a legfontosabbakká váltak.

Az emberi gyengeség következtében nagyon sokszor olyan emberek is eltávolodnak egymástól akik valóban nagyon szeretik egymást. Ennek az, az oka, hogy másként élik meg a mindennapi élet nehézségeit és ezáltal pedig nem egymásra figyelnek, hanem csak saját magukra. Ebben az esetben mindig az szokott következni, hogy nem csak a közösségi kapcsolat szakad meg az emberek között, hanem a lazább az emberi, baráti kapcsolat is. Ez leginkább annak köszönhető, hogy ekkorra már a lélek nem a másakra figyel, hanem saját magát helyezte előtérbe, és ezáltal a lelke mindig távolabb és távolabb kerül az Isteni akarat által küldött sugallatokra.

Próbáljátok magatokat beleképzelni mindig azoknak a helyébe, akik ilyen helyzetbe kerülnek, hogy ti is hányszor kerültetek már olyan helyzetbe, amikor eltávolodtatok más embertársaitoktól. Ez nem mindig olyan lényeges, hogy ezt ti felismeritek, de vannak olyan esetek, amikor az égi segítség az, aki kiemel egy-egy embert vagy csoportot abból a környezetből, hogy a fejlődését tovább tudják segíteni, mert bizonyos helyeken az emberi lelkek valósággal be vannak zárva.

Ez a bezártságot az ott lévők azok nem veszik észre, csupán a kívül állók azok, akik felismerik azt a tragikus helyzetet, hogy néhány vezető az odatartozó embereket valósággal terrorizálja, fenyegeti ha elhagyják a társaságot. Ilyenkor sokan nem is mernek ellenállást gyakorolni a vezetővel szemben, hanem inkább elviselik azt a helyzetet amiben vannak. Ebben a helyzetben már nagyon erős az ellentét fogva tartása az emberek lelki világában, mert itt már a kemény meggyőződés által kerültek bele ebbe a veszélyes helyzetbe.

Azok, akik nem eléggé figyelmesek sohasem képesek ebből a veremből kiszabadulni. Akik a figyelmüket az Istenre irányítják és el is fogadják az égi sereg segítségét, azokat az Isteni kegyelem különböző technikákkal kiemeli valósággal abból a bezárt környezetből. De ez néha fájdalmas szakításnak is tűnik az emberek között.

Mindig az Isten az, aki a gyermekeihez lehajol, hogy felsegítse őket abból a nehéz helyzetből amiben éppen vannak. Legyen a lelkekben mindig annyi szeretet, hogy az Isten által küldött feladatokat felismerjétek és megcselekedjétek, mert csak ezáltal lesztek képesek arra a nagy feladatra, amit az Istentől kaptok a megerősödésük után. Az Isten minden embert megedz a későbbi nagyobb feladataihoz, hogy el ne essenek a nagyobb terhek alatt, hogy legyen annyi erejük, hogy végigcsinálják a földi élet nehéz feladatait sikeresen. Kívánunk nektek kedves földi testvéreink sikeres földi életet, ami meghozza az eredményét az égi otthonban.

24. A békesség 2007.12.11.

Az emberi gondolatok között leginkább a békesség úgy értendő, hogy az emberek egymás között békességben tudjanak élni. Ez is nagyon fontos, de a mi felfogásunk szerint a békesség az, amit minden ember a szívében hordoz, az igazi békesség a szívbéke. Ennek nagyon fontos eleme az emberek között, hogy legyen a lelkükben olyan vágy, ami igényli azt, hogy nekik a békesség legyen a legfontosabb az életükben. Mindig vannak olyan események a földi élet során, ami lehetőséget ad az embereknek arra, hogy a lelkükben lévő jó előtérben tudjon kerülni.

Az emberi gyengeség következtében minden embernek el kell jutni odáig, hogy számára az legyen a legfontosabb, hogy a lelkében a békesség és nyugalom foglalja el a legfőbb helyet. Nem arra kell ilyen esetben gondolnotok, hogy mennyi olyan esemény létezik, amely a lelkekben békétlenséget idéz elő, hanem az legyen a legfontosabb, hogy mindig az Isten gondoskodó szeretete legyen a számotokra a legfontosabb. Vannak olyan esetek a földi élet során, amikor mindenki csak a másik ember problémáira figyel és a sajátját pedig figyelmen kívül hagyja mert az, az ő számára nem tűnik fontosnak.

Mindenkinek csak annyira okoz békességet a körülötte lévő emberek sorsa, amennyire ő képes az ő lelkében elviselni azokat a körülményeket, amelyek ha vele történnek meg, akkor ő rájuk sem figyel. Ilyenkor az emberek nem értik, hogy miért lázong az, az embertestvérük abban a feladatban, amibe éppen belekerül, holott a világ legegyszerűbb dolga azt elrendezni az ő gondolkodása szerint.

Ebből adódnak a legtöbb félreértések és veszekedések a földi élet során, hogy az emberek nem tudják megérteni és elfogadni a másik embertestvérük gondolkodását, holott az ő számára egy nagyon nehéz helyzet az, amit neki meg kell oldani. Ez azért fontos, mert minden ember más életfeladattal és más emberi

tulajdonságokkal születik a földre, hogy azzal oldja meg az élettervében lehozott feladatait. Ennek következtében már az emberek elveszítik a szívbékéjüket, mert indulat, harag keletkezik a lelkükben a meg nem értések miatt.

Sokszor amikor az emberek nem eléggé figyelmesek és hagyják, hogy az ellentét szítsa közöttük a békétlenséget, akkor már nem arra gondolnak sohasem, hogy mennyire rossz döntést hoztak most, hanem a maguk igazát próbálják erősíteni azzal, hogy indulatosan válaszolnak ember testvéreiknek. Itt az ellentét már pontosan tudja azt, hogy ezzel el érte a célját, hogy az embereket kibillentette a lelki békéjükből és ezáltal már könnyen megtéveszthetővé válhatnak a későbbiek folyamán, ha nem figyelnek fel önmagukra.

Mindig az emberek azok, akik nagyon nehezen viselik el másik ember testvérüktől azt a kritikát, hogy most helytelenül döntöttek valamilyen fontos feladatban. Ilyenkor az emberek hajlamosak arra, hogy indulat, békétlenség uralkodjon el a szívükben, mert nehezen viselik el azt, amit nekik mint hibát ki kellene javítaniuk. Ilyenkor a lélek nem képes arra, hogy azonnal másként döntsön egy régi megszokott gondolkodás helyett. Inkább fellázad és támad, mert még nincs kész a lélek a változásra. Emiatt kerül nagyon sokszor ellentétbe másokkal és ez az ő számára békétlenséget okoz, vagyis elveszíti a szívbékéjét.

Minden alkalommal amikor hasonlót tapasztaltok önmagatokon próbáljatok elgondolkozni azon, hogy mi lehet az oka annak, hogy indulatosá, haragosá váltatok, mi volt az ami kiváltotta belőletek azt az érzést, ami miatt békétlenségbe sodródtatok. Ha azonnal elkezdtek erről elmélkedni az Isteni segítség által hamarosan ráfogtok jönni arra, hogy mi az oka a lelketekben a békétlenségnek. S ha azt időben elkezditek kijavítani, akkor nem hatalmasodik el a lelketekben a harag és nem gyökeresedik meg bennetek az ellentétnek a sugallatai.

Legyetek mindig nagyon békességes emberek, mert „boldogok a békességre törekvők”, tanította Jézus. Az emberekben a békesség nem mindig úgy jelentkezik, hogy nagyon boldognak érzi magát, hanem a lelkében érzi a nyugalmat, a harmóniát ami a számára egy kiegyensúlyozott életet mutat. Boldogok a békességes emberek akkor is amikor mások már haraggal néznek rájuk, mert az ő lelkükben nem indul el a haragra a haragos válasz, hanem továbbra is nyugalomban, békében tudják a lelküket tartani. És a válaszukat a haragra békességes, nyugodt lelkülettel adják meg embertársaiknak.

Mindig az a fontos, hogy soha ne legyen senkiben sem olyan haragtartó érzés, ami nem engedi őt tovább lépni az ő feladatában. Mert minden alkalommal amikor az ember nem tud békességben megmaradni az Isteni úton, akkor a

feladatát félbehagyja, és nem foglalkozik vele tovább, vagy az indulatai által egészen másként éli meg, mint ahogyan az Istenre való figyelés által megtenné.

Ilyenkor már a feladatai is hibásak, nem tökéletesek és a további életvitelére is nagy hatással van minden olyan cselekedet, amely nem az Isten irányításával történt meg.

Legyetek mindig nagyon éberek és figyeljetek magatokra és a bennetek élő Jézusra, hogy a lelketekben megtudjátok őrizni a szívbékét, amit tőle kaptatok

25. A megszállottság

2007.12.11.

Mindig arra kell gondolni ebben az esetben, hogy az emberi lélek mennyire van abban a helyzetben, hogy képes maga irányítani az ő életét, vagyis mennyire képes uralni a saját maga gondolatmenetét. Nagyon sokszor egyáltalán nem figyelnek az emberek magukra, csak élik az ő saját megszokott életüket. Pedig ha csak egy kicsit is ráfigyelnének a maguk megszokott életétől eltérő viselkedésüket máris rájöhetnének arra, hogy ez az állapot már nem az ő saját maguk által kigondolt és megcselekedett gondolat volt.

Ha idejében felfigyel az ember arra, hogy valami nincs rendben nálam, akkor sikerül idejében felismerni a téves eszme által sugallt gondolatokat is. Nagyon sokszor az emberek pontosan ennek az áldozataivá válnak, mert nem ismerik fel időben az ellentét által küldött információkat, mert elvakulttá teszi őket az, az érzés ami akkor keletkezik a lelkükben. Ha idejében nem figyel fel az ember akkor bizony elhatalmasodik a lélekben az erős indulat, majd a gyűlölet és végül az ember már nem is uralja tovább a saját gondolatait, mert akkor már az ellentét átvette teljesen az ember felett az irányítást. Így már az ember nem képes szabadulni abból a bűnös gondolatokból, amibe az ellentét a téves gondolatai által behajszolta.

Innentől kezdve már a lélekben csak a durva, embertelen érzések uralkodnak és az ember magáról észre sem veszi, hogy már más ember lett belőle. Mindig csak a kívül állók azok, akik az embereken ezt észreveszik, hogy mennyire megváltozott az embertársuk rövid idő alatt. Ilyenkor sokan csak magukban töprengenek, hogy mi lehet az oka annak, hogy az eddig nagyon kedves embertársuk miért olyan ellenséges velük, holott eddig csupa kedvesség áradt belőle. Elkezdnek vele beszélgetni, de már a beszélgetés sem az a természetes, ami addig volt, közömbös és távoltage velük szemben. De az okát a beteg, megszállott ember sem tudja, csak számára ez a természetes, azt hiszi, hogy ő ugyanolyan mint eddig, csak a körülötte lévők nagyon megváltoztak, a saját maga tükörképét látja az embertársai viselkedésében.

Ilyenkor már annak az embernek aki hagyta magát, a könnyelműsége, figyelmetlensége következtében, hogy teret engedjen az ellentét gondolatainak az ő lelkében, nincs esélye egyedül ennek a helyzetnek megváltoztatására. Ha az ember ráébred arra, hogy neki sem tetszik ez a helyzet, ahogyan ez történik vele, akkor ha elkezd az Istenhez fordulni az ő alázatos szívével. Akkor az Isten kegyelme lehajol őhozzá és kiségi abból a bajból, vagyis megszabadítja a megszállottságtól.

De ellenkező esetben, amikor az ember nem törődik az ő cselekedeteivel, akkor bizony lehetséges, hogy éveken keresztül vagy egész életében megszállottságba fog szenvedni. Ezért van a mai világban annyi bűnöző, gyilkos és rosszindulatú ember, mert a cselekedeteiket nem maguk irányítják, hanem hagyják magukat az ellentét által irányítani. Mindig van kiút csak az embereknek el kell jutniuk odáig, hogy maguk akarjanak kikerülni abból a hálóból, amibe belekeveredtek. Ha az ember az első lépést megteszi az Isten felé, Isten százat lép felé, csak az első lépést mindig az embernek kell megtenni, hogy vágyakozzon a Teremtőjéhez. Mert Isten mindenkinek szabad akaratot adott és ezáltal nekünk embereknek kell eldöntenünk, hogy melyik oldalra akarunk állni.

Isten tiszteletben tartja az embereknek adott szabad akaratát, akármennyire is fájdalmasan nézi, hogy gyermeke milyen helytelen cselekedeteket hajt végre, de nem avatkozik bele, mert a kegyelem csak az ember akarata által érvényesül. Innentől kezdve az ember nem azt teszi amit akar, hanem azt amit az Isten akar vele és általa cselekedni, ha elfogadja az Isteni útmutatást. Mindig az embernek kell ráébrednie arra, hogy keresse az Isten akaratát, mert a segítség csak úgy érkezik el a számára.

Minden alkalommal amikor hasonlót tapasztaltok magatokon figyeljétek arra, hogy milyen irányban haladtok, hogy van-e a lelketekben békesség, nyugalom vagy csak be beszélitek magatoknak, hogy minden rendben van veletek, csak nem akarjátok napvilágra hozni a bennetek dúló ellenséges érzéseket. Nagyon vigyázzatok, hogy el ne kerülje a figyelmeteket, az Isteni kegyelem adta lehetőség, amely által eltudjátok kerülni a súlyos eseményeket. Legyetek mindig nagyon éberek és figyeljétek magatokat, mert már a legkisebb félreecsúzás, ami csak egy enyhe foka annak, ami később ebből kialakulhat, már veszélyes lehet a számotokra.

Tegyétek a lelketekben mindig a helyére azokat az érzéseket, amelyek elindítottak bennetek valamilyen ellentétes indulatokat, hogy a későbbiekben azok ne zavarják a mindennapi életeteket. Mindig arra gondoljatok, hogy mennyire vagytok képesek olyan életet élni a mindennapjaitokban, hogy abban az Isten töltsen be a legfontosabb szerepet, hogy mindig legyen az aki a segítségetekre tud sietni, ha azt a lelketekben kéritek.

Minden alkalommal amikor valamilyen nehézségetek támad, forduljatok a Teremtőtökhöz, hogy segítsen ki benneteket abból a bajból, amibe éppen belekeveredtetek. Ő mindig arra vár, hogy gyermekeinek segíthessen, csak akkor nekünk embereknek kell a figyelmünket felé irányítani, hogy a segítséget megkaphassuk.

26. A túlvilági élet **2007.12.12.**

Minden földi ember amikor elhagyja a fizikai testét és a túlvilágra költözik, annak bizony komoly előjelei vannak az életében. Mindenkor a lélek tisztasága az, ami segíti az embert még a földi életében, hogy átláthassa a következő életében, mármint a szellemi életében a feladatokat. Nem mindig észrevehető módon zajlik az le az emberek életében, mert azt fizikai szemmel nem is lehet észrevenni sem. Csak a lélek készülődése az, amely rámutat arra, hogy neki ott is vannak feladatai, amit a földi élete befejeztével ott fog majd folytatni.

Olyan ez mint amikor a lélek a szellemi otthonában készül a földi életében elvégzendő feladataira. Ott is már jóval a leszületése előtt tanul és tapasztalatokat gyűjt, hogy sikeresen tudja majd megoldani a földi élet feladatait. Ez fordítva is így igaz, mert a földi életében is készül a szellemi otthonában a feladatai folytatására. A lélek sohasem pihen, nem tétlenkedik hanem folyamatosan csak tanul, mert az élet vagyis a teremtés minden mozzanata egy fejlődési folyamat a számára.

Minden alkalommal, amikor a lélek leszületik a földi világba, akkor az már nem a mi akaratunk szerint, vagyis nem az égi akarat szerint cselekszik tovább, hanem a szabad akarata által éli meg a földi életét. Mindig csak addig képes a lélek a helyes döntések meghozatalára, ameddig nem ölt fizikai testet, mert a testben a lélek elveszíti a tájékozódó képességét és tudattalanul cselekszik, Vagyis akkor már nem látja tisztán azt, amit addig ő igaznak és tiszta tanításnak vélt az égi otthonában.

Innentől kezdve a lélek a saját maga akaratán keresztül fog eljutni oda, ahová a feladata által el kell jutnia. Nem mindig sikeres ez a feladat, amit a földi ember magának igaznak és helyesnek vél, mert akkor már rég nem a tiszta tudat irányítja az emberi lelket, hanem a környezet által magába szívott információk hatására már olyan téveszme kerül a birtokába, amitől már csak nagyon nehezen tud megszabadulni.

Ilyenkor szokott az égi segítség megjelenni az ember életében, hogy segítsen neki felismerni a téves helyzetét, és az általa igaznak vélt tanítást felcserélni egy

valóban igazi Isteni tanításra, ami a lelkében építő és vigasztaló módon állandóan jelen van a későbbiek folyamán. De ez nem szokott olyan könnyen megtörténni, mint ahogyan ezt itt leírtuk, mert az emberi gyengeség következtében az emberek sokáig nem figyelnek fel az Isten hívó szavára az ő életükben.

Ennek legfőképpen az, az oka, hogy nem figyelnek az emberek a lelkük által küldött intő jelekre, hanem csak a veleszületett, vagyis a szülők által átadott információk azok, amelyek meggyökeresedtek az emberekben. Ettől eltérő információkat nem fogadnak el nagyon sokáig, mondván hogy nincs más csak az amit ők kisgyermekként magukba szívtak.

Ilyenkor az Isteni kegyelem lehajol az emberhez, hogy segítsen neki felismerni az Igaz Istent, hogy megtapasztalja saját magán, hogy másképpen működik az Isten az emberek között, mint ahogyan azt ők elképzelik. Vannak esetek, amikor az embereknek különféle betegségekből való sikeres gyógyulás következtében, vagy egy szerencsés kimenetelű baleset túlélésből merítve jutnak el odáig, hogy felismerik, hogy valóban nem az a helyes felfogás az Istenről, ahogyan azt ők eddig vélték.

Ekkor már a lélek elkezd a helyes irány felé kacsingatni, de addig még nagyon sok olyan akadályon kell neki átjutni, ami a számára elége nehéz és néha bizony szomorú is. De ilyenkor már az Isteni kegyelem állandóan figyelemmel kíséri és segítségére siet ha elesik az ember, hogy a kegyelem által ismét talpra tudjon állni és folytatni a megkezdett útját. Az emberek nagyon sokszor csak akkor eszmélnek fel, hogy valami megváltozott körülöttük, amikor felismeri, hogy minden sokkal könnyebben megy egy ideje, mint régebben. S akkor már elkezdenek tudatosan is jót cselekedni, hogy felismerve a jót, hogy még többet és többet tudjanak az Isten akarata szerint cselekedni.

De ekkorra a lélek már nagyon felkészült állapotban van, átesett sok-sok megpróbáltatáson és sok számára különös eseményen, amelyek megerősítették őt abban, hogy az Isten akarata által élni a földi életet, nagyon fontos, mert ezzel az ember, vagyis a lélek az elkövetkezendő életét is megalapozza. Vagyis tudatába jutott a reinkarnáció fogalmának, tartalmának és annak következményeinek, így már az emberek ilyenkor tudatos életet élnek, mert törekszenek a jóra, mert a bennük élő szeretet által nem is képesek másra, ha igazán komolyan vették azt.

Az emberek ha akarnak nagyon sok tudásra tehetnek szert, mert nagyon sok olyan információ van a földön, amely segíti az embereket, hogy elfogadják a túlvilági életet is. Mert a túlvilági élet az igazi élet, a földi élet csak hasonmása az igazinak. Ha az emberek már eljutnak idáig, hogy ezt elfogadják, innentől kezdve már építik a jó cselekedeteikkel a túlvilági életüket.

Minden földi ember, aki elfogadja az Isten által nyújtott segítséget az már nem esik olyan ítélet alá, mintha az életében egyáltalán nem foglalkozott volna az Isteni tanítással. Mindig arra gondoljatok minden cselekedetekkel, hogy mennyire fogjátok ezzel megváltoztatni a földi életetek eredményeit. Sohasem azért csináljatok valamit, hogy az nektek jó legyen, hanem az lebegjen a szemeitek előtt, hogy ha azt a feladatot sikeresen megoldod, akkor azzal a teher, amelyet eddig cipeltél az annyival könnyebbé fog válni.

Legyen a szemeitek előtt mindig az a gondolat, hogy az ember nem csak azért él a földön, hogy a földi élet feladatait fizikális szinten elvégezze, hanem a legfontosabb az, hogy a fizikai feladatok által veletek kapcsolatba kerülő emberekkel a kapcsolatotod, hogyan rendezed, milyen a gondolkodásmódod, bizonyos feladatokban, hogyan állsz a megbocsátással embertársaiddal és mennyire vagy képes elfogadni az embereket a saját valóságukban.

Ezek és az ehhez hasonló feladatok megoldása által tud a földi ember fejlődni, mert ha ezeket figyelmen kívül hagyja akkor egyáltalán nincs is értelme a fizikai életének, hiába végzi azt el a legjobb tudása szerint, de az emberi kapcsolataiban nem fejlődik. Mert a szeretetben egyáltalán nem növekedik, mert továbbra is csak a kemény harc és a nemtörődömség a jellemző az ilyen emberre.

Ezért nagyon gondoljátok meg, hogy a kegyelemből kapott földi életet hogyan használjátok fel, amíg arra van lehetőségetek, mert minden olyan feladat amelyet nem végeztek el a földi életetekben, azok a mennyei otthonban már nem pótolhatóak, csak egy újabb testet öltéssel kap a földi ember lehetőséget a hibás feladat megoldására. És mindez lehet, hogy nagyon sok idő múlva lehetséges ismét, mert a leszületés az nem úgy működik, hogy visszatér az emberi lélek az égi otthonába és már rögtön újra leszületik fizikai testbe.

Sokszor több száz évet is kell arra várni egy léleknek, hogy ismét leszülethessen a földi világba a hibái kijavítása végett. És ez idő alatt bizony nincs fejlődés és a lélek addig csak szenved, látva az elrontott földi életének cselekedetét, amelyek előtte sorakoznak. Mindez nagyon nagy fájdalmat okoz a léleknek, mert akkor már tisztán látja, hogy hogyan kellett volna neki cselekednie, és látja saját nemtörődömségét, amely előidézte a jelenlegi helyzetét.

Kedves földi testvéreim törekedjete arra, hogy a jelen földi életeteket a Krisztusi tanítás fényében éljétek meg és megelégedve és örömmel térjete meg az égi otthonotokba, ahol vár benneteket Jézus Krisztus.

27. A tanulás fontossága

2007.12.12.

Minden alkalommal, amikor azt érzed, hogy a lelkedben nincs nyugalom annak az oka, hogy mindig csak a jelenben élsz és gondolkodsz, mert mindennek megvan a miértje. Nemcsak azoknak az eseményeknek, amelyek egyre gyakrabban előfordulnak az emberek életében, hanem annak is ami csak nagyon régen megtörtént veled, csak éppen már nem emlékezel rá. Ilyen esetben csak töprengesz és azon gondolkodsz, hogy miért történik meg velem ez vagy az, az esemény, ami éppen megtörtént. Mindig előre kell meggondolni az embereknek minden cselekedetüket, amelyekkel olyan eseményeket idéznek elő a későbbi életükben, amire soha sem találják meg a választ, mint ahogyan azt te sem találod már meg.

Nagyon régen, amikor még nem foglalkoztál komolyabban a Krisztusi tanítással, akkor még nem tudtad azt, hogy minden rossz cselekedetnek következményei vannak az embereknek a későbbi életükre nézve. Innentől már csak az a kérdés, hogy mennyire képes az ember visszahozni az életében azokat az eseményeket, amelyeket helytelenül cselekedett meg. Így vagy most te is, hogy fogalmad sincs arról, hogy milyen helytelenül megoldott feladat következményeként éled, most meg azt a számodra igen kényes és nehéz helyzetet, amit nem tudsz magadtól helyrehozni sem.

Minden alkalommal amikor azt érzed magadon, hogy valami rendellenes történik meg veled, akkor az egy elrontott feladat következménye, ami arra vár, hogy kijavítsad és helyrehozzad azt, amit elrontottál. Innentől kezdve már nem nehéz a helyzeted, mert minden alkalommal amikor azt érzed, hogy valami nincs rendben az egészséged körül, akkor azonnal nézz körül magad körül, vagyis vedd számba azt, hogy milyen hibát követtél abban a feladatban. Ha figyelmes vagy akkor sikerülni fog, mert az ég angyalai akik mellettetek vannak azok segítenek nektek ebben a nehéz helyzetben is.

Ezeknek az eseményeknek azok az előfeltételei, hogy mindenkor legyetek készek és figyeljetek magatokra, hogy minél kevesebb olyan hibát kövessetek el, aminek következményeit is meg kell tapasztalnotok. Mindig van segítség, soha sem szabad elkeserednetek, mert az a számotokra nem előnyös, vagyis inkább károsnak mondható, mert a figyelmeteket, akkor nem az Istenre irányítjátok, hanem inkább az ellentét tart benneteket félelemben a betegségetek miatt.

Legyetek nagyon éberek és mindig nagyon figyeljetek, hogy mennyire lehet benneteket eltántorítani attól a gondolattól, amit eddig magatokénak tudtatok. Csak egy pillanat is elegendő arra nézve, hogy elvonjátok a figyelmeteket az

Isteni szeretet adta lehetőségektől, és máris megjelenik bennetek a félelem, ami kiöli belőletek a meglévő szeretetet is. Vigyázzatok...

Ilyen és ehhez hasonló események miatt nagyon fontos, hogy az emberek tisztában legyenek a cselekedetük súlyosságával. Minden kimondott szó, minden gondolat ami elhagyja az emberi szívet, az már az éterben van, mint energia és az addig várja a tulajdonosát, ameddig az ki nem javítja azt. Vagyis ameddig abban az emberben a szeretet ereje nem lesz akkora, hogy feloldja azt a nehéz energiát, amit megteremtett magának. Ez lehet nagyon régi esemény is, de lehet ebben az életben elkövetett elrontott feladat is. Tudvalevő, hogy a gondolatnak teremtő ereje van, így lehetősége sincs annak aki, ezt elindítja, hogy azt időközben megsemmisítse valamilyen trükkel. Itt nem lehet semmiféle külön utakat járni, az Isten törvényében minden helytelen cselekedetet ki kell javítani, vagyis meg kell, hogy szűnjön az a sok negatív energia, ami megkeseríti az emberek életét.

Az emberek ezt nem úgy érzik, hogy ők ettől szenvednek csak egyszerűen nehéz a földi élet terhe, vagyis elviselhetetlen az éterben az a rengeteg negatív energia, amit az emberek kisugároznak magukból. Ennek az a következménye, hogy egyre jobban nehezedik az emberek élete a földi világban, mert minden szennyezetté válik ezáltal. Mert azt is tudjátok, hogy minden energia, ami körül vesz bennünket, de a szennyezett energia az nem táplálék, vagyis elpusztulnak hamarosan az élőlények, ha az emberiség nem változtat a gondolkodásán, hogy a lelkéből a pozitív energiát, szeretetet sugározza az univerzumba.

Mindezeket a gondolatokat, ha az emberek egy kicsit is odafigyelnek magukra meg tudják cselekedni, hogy egymással szeretetben tudjanak élni, és ne legyen ellenségeskedés az emberek között.

Mindig arra gondoljatok, amikor valamilyen esemény ér benneteket, hogy most valóban helyesen cselekedtem, vagy megint hibát követtem el. Ez nem úgy kell, hogy állandóan rettegésben éljen az ember, hanem természetessé kell, hogy váljon a szeretetben való élet megélése, mert e nélkül nem lehet az embereknek az üdvösségre jutni.

Nagyon fontos, hogy a mindennapját az ember úgy élje meg, hogy azt ha teheti naponta nézze végig, mert akkor frissen még jobban emlékezik rá, és talán az esélye is nagyobb annak, hogy mielőbb kitudja azt javítani.

Ha a földi ember nem eléggé figyelmes, akkor mindig csak gyűjti azokat a helytelenül megoldott feladatokat, amelyeket egykor ki kell majd javítania.

Testvéreim törekedjete arra, hogy a szeretet lángja járja át a ti szíveteket és ezáltal a mindennapjaitokat békében és szeretetben éljétek meg.

28. Harc az emberek között

2007.12.13.

Minden földi ember az életében arra törekszik, hogy a saját maga számára megszerezze azokat a kincseknek nem mondható eseményeket, melyekben azután megéli a földi élet nehézségeit. Abban a reményben él, hogy a legjobbat cselekszi meg, mert minden alkalommal, amikor valamibe belekezd az ember azt reméli, hogy sikeres lesz. Ezzel ellentétben az emberi gyengeség erősebb és az embert a lehető leghamarabb elkezdti olyan irányba terelni, ahonnan már nem képes egyedül visszatalálni a helyes útra.

Ez mindig olyankor történik meg leginkább, amikor az ember nem figyel magára, vagyis egészen átadja magát a hétköznapi élet nehézségeinek és egyáltalán nem is figyelve arra, hogy most mit is képvisel a lelkében. Ilyenkor nagyon sokszor az ember olyan embertársaival találkozik, akik tudattalanul, de segíteni akarnak neki, hogy találja meg a saját útját ahonnan eltévelyedett.

Ez nem mindig sikeres, mert nem lehet egyeseket meggyőzni arról, hogy az amit éppen csinál az nem egyeztethető össze azzal a Krisztusi tanítással amit eddig képviselt. Nagyon sok esetben csak akkor derül erre fény amikor valamilyen személyes kapcsolatba kerülnek az addig távollévő emberek. Mindig az a legszembeűnőbb, hogy nagyon meg vannak győződve a saját maguk által képviselt tanról, attól függetlenül, hogy valaki kérdezné őket. Nagyon lényeges az, hogy soha egyetlen embert sem szabad úgy kezelni, hogy az nem jó ahogyan cselekszik, csak fel kell hívni a figyelmét arra, hogy mindig legyen nagyon éber és figyeljen arra, hogy a lelkében mindig legyen békesség és a szívében pedig ne az ellenségeskedést tükrözze vissza a környezetébe.

A lelki béke az sohasem hiányozhat az emberekből, mert ennek hiányában sohasem tudnak helyes döntéseket hozni, mert az alapvető kérdés mindig az, hogy milyen éppen akkor az embernek a kapcsolata az Istennel. Ha nyugtalan és ellenségeskedéssel telt a szíve, akkor semmi sem lehet természetesebb mint, hogy az, az ember a lehető legrosszabb döntést hozza meg az életében. Erre csak a későbbiekben fog ráéjszmelni, amikor a sorozatos hibák miatt a lelkében még nagyobb az ellentét a békétlenség, mert nem tudja, hogy mit is csináljon és hogyan csinálja.

Ilyenkor már az ember nem az Isten akarata szerint él és cselekszik, hanem azt csinálja, amit a békétlen lelke belülről diktál neki. Valószínű, hogy nem csak egy hibát ejt egy bizonyos eseményben, hanem a sorozatos hibák, harcok következnek az emberek életében, mert akkor már teljesen eltávolodott az igaz tiszta Krisztusi tanítástól, amit addig örömmel és szeretettel végzett, és megmutatta a számára a helyes utat.

Ilyenkor már nem tud egyebet tenni az ember csak haladni azon az úton, amelyen éppen elindult, mert ekkor már egyedül képtelen ennek a helyzetnek a megoldására.

Sokan éppen ezeket a helyzeteket kihasználva olyan tanításokkal kezdik ostromolni az emberek tudatát, hogy változtasson a gondolkodásán, mert ellenkező esetben már régen elveszett volna, ha ő vagy éppen hozzá hasonló gondolkodású ember nem veszi a szárnyai alá. Ez a legveszélyesebb, amit tehet egyik ember a másikkal, ha segíteni akar neki, mert ezzel csak az ő saját felfogását akarja ráerőltetni a másik emberre, anélkül, hogy az akarná azt.

Mindig küld az Isten olyan segítséget az ember számára, ha felismeri téves eszméjét, hogy az szembetűnő módon fog neki változást okozni az életében, de nem erőszakos módon, hanem a lelkében békében és örömben éli meg azt. Addig csak az emberek harcolnak egymással, ráerőltetve egymásra mindazt, amit esetleg ő jónak vél, mert itt már nem az Isteni útmutatás a vezérfonal, hanem az emberi erős akarat.

Sohasem szabad az embereknek olyan állapotba kerülniük, ahonnan már nem látják tisztán azt, amit az Isten akar velük és általuk megcselekedni. Ilyenkor már nem tudják azt sem, hogy mi volt az a szál, amelyen eltávolodtak attól az eszmétől, amelyet eddig képviseltek. Nagyon nehezen vehető észre mindez emberi szemmel, mert már az igazi tanítást nem képviselik, amely segítséget tudott volna nyújtani a számukra. Ilyenkor az emberek elkezdenek bolyongani, mindenhová elmennek és csak azt figyelik, hogy ez nekik mennyire a javukat fogja majd szolgálni, mert ezt ők úgy érzik, hogy meg kellett cselekedniük.

Minden közösségi eszme addig képviseli az Isteni tanítást, ameddig abban az emberek jól érzik magukat és nem akarnak másként élni. Vagyis a lelkükben az igaz tiszta szeretetet élik meg és a cselekedeteikben pedig az tükröződik vissza. A körülöttük lévők ebből tudják megítélni, ha a cselekedeteik meg egyezők a szívükben lévő érzéseikkel. A kettőnek szinkronban kell lenni egymással, mert nem lehet a kettőt különválasztani, hogy valaki csak nagyon szépen tud beszélni az Isteni tanokról, de közben magában és a családjában nincs békesség, sőt harag és düh kíséri a mindennapi életét.

Az a földi ember cselekedik helyesen, aki mindkettőt szem előtt tartja és azzal a gondolattal cselekszik minden nap, hogy a Teremtője által kapott földi életét a legjobban tudja kihasználni és ebben az Isteni segítség az, amely elvezeti őt a feladatai megoldásához.

29. A szeretet megélése a mindennapi életben

2007.12.14.

Nagyon sokszor az emberek a földön nincsenek tisztában azzal, hogy mennyit veszíthetnek az égi otthonba való megérkezésük alkalmával, ha a földi életüket nem az Isten akarata szerint élik, hanem csak a maguk akarata szerint. Minden alkalommal amikor az emberek a földi életük során embertelen életet élnek, akkor már az Isten eszükbe sem jut, mert nekik az ő maguk alkotta törvényeik szerint élnek és cselekednek. Mindig csak addig képes az ember arra, hogy az Isten akarata szerint éljen, ameddig a lelkében a békesség és a szeretet a legfontosabb.

Amikor ezek az események már nem irányadóak az emberek életében, onnantól kezdve már nem tudnak egyáltalán úgy élni, hogy azzal az Isten szándékát tükrözzék az életükben. Nagyon sokszor az emberek álarcot húznak magukra, hogy másokkal elhitessék azt, hogy ők mennyire Istenhívő emberek, mert minden lehetőséget megragadnak arra nézve, hogy másokon segítsenek, de ezt csak azért teszik, hogy nekik ebből előnyük származzon. Nem gondolkoznak és csak a saját akaratukból cselekednek és azt hiszik, hogy a legjobbat teszik a saját maguk szempontjából. Sohasem az fogja az embereket az üdvözülésre vinni, amit kifelé mutatnak magukból jó cselekedeteket, hanem a lelkükben lévő igaz tiszta szeretet az, ami elvezeti őket az üdvözülésre.

Nem kell az embereknek egyebet tenniük a földi életük során, csak azt a szílat, amelyen az Isten irányítja őket, azt soha ne engedjék el. Ezt a szílat pedig úgy tudja az ember megtartani, ha a lelkében sohasem az önzés, ellenségeskedés, perpatvar, gyűlölet és egyéb rossz gondolatok az iránymutatóak, hanem a békességes földi élet adta lehetőségek kihasználása által akar az ember előbbre jutni az ő földi feladatai elvégzése által.

Nem lehet sohasem tudni azt, hogy miért kell egy embernek annyit szenvednie és nélkülöznie egy földi élet során, mert azt embertársai nem látják, amit az Istentől ő kapott feladatot, hogy elvégezzen az adott életében. Ez lehet egy előző életbeli karma törlesztési feladata is, de lehet egy nagyon szomorú esemény következménye is, amit nem lehet emberi szemmel megítélni sem, mert annak az embernek abban a környezetében kell megélnie azt a feladatot, amit lehozott magával.

Ez lehet egy nagyon szegényes, elhagyatott életforma is, amelybe az Isten helyezte azt az embert, hogy az elrontott rossz élete során azokat a megtapasztalásokat megélje, amelyeket esetleg nem hozott rendbe, amikor annak a döntése a kezében volt. Így csak utólag vagy abban az életében egy sorsforduló következtében válik az ember nincstelenné, elhagyatottá, hogy

rendezni tudja azt az elrontott hibáját, amit az élete során helytelenül cselekedett. Nagyon sokszor kapnak az emberek kegyelmet az Istentől a feladataik kijavítására, csak azt éppen nem ismerik fel, vagy egyáltalán nem is törődnek vele, mert a lelkükből a szeretet lángja már régen kialudt és nem ismerik fel benne az Isten gondoskodását, hogy ez, az élethelyzet éppen egy lehetőség az elrontott hibák kijavítására.

Az emberi gyengeség következtében ezek az emberek elkezdnek egy másik fajta, gyengébb életvitelű életet élni, ami a számukra nagyon nagy lehetőséget ad a hibáik felismerésére. Ilyenkor sok ember elkezd azon töprengeni, hogy mi az oka annak, hogy ő abból a jó anyagi körülményekből, ennyire lesodródott, hogy magát sem képes ellátni, nemhogy a családját. Ebben a helyzetben Isten nagyon nagy odafigyelést biztosít ezeknek az embereknek a számára, hogy mindig legyen mellettük segítség, hogy megtudják oldani az amúgy is elég nehéz feladataikat.

Aki már azon töpreng, hogy mi okozta az ő veszteségét, és nem másokban keresi a hibát az ő helyzetének a romlásában, az már egy lépést tett az Isten felé, és Isten ezek után még több segítséget nyújt a számára, mert rádöbbsent az ember a hibájára, vagy legalábbis elfogadta a helyzetét, és nem gyűlölködik másokra a maga sorsa miatt. Az ilyeneknek van kiút az elhagyatott életvitelből való kijutásra, mert ha az emberek egyet lépnek az Isten felé Ő százat lép az ember felé, csak az első lépéseket, mindig az embereknek kell megtenniük.

Azok az emberek, akik az elhagyatott szegényes életükben csak lázadoznak, gyűlölködnek és másokban keresik a hibát a saját sorsuk miatt, azokban a gög, a gyűlölet és az ellenségeskedés még jobban megerősödött és egyáltalán nem is figyelnek az Isten által nyújtott segítségre, hanem csak erősítik magukban az ő téves gondolkodásukat, ami az anyagi bukásukat okozta. Az ilyen embereknek esélyük sincs abban az életükben, hogy felismerjék a téves gondolkodásukat, csak élnek az Isten nélküli életüket, amíg csak a Teremtőjük vissza nem szólítja őket. S az ilyen embereknek sajnos az elkövetkezendő földi életük sem lesz rózsásabb, mint amiből elköltöztek, mert egyáltalán nem a szeretetet élték a földi életükben, hanem hibát hibára halmozva, tele gyűlölettel és haraggal távoztak. Ennek következtében el kell jutni minden embernek odáig, hogy felismerje a szeretetet, az Istent és a szerint élje az életét, és akkor az Isten jóságos szeretetével megajándékozza az embert könnyebb földi élettel.

Testvéreim törekedjétek, hogy a mindennapjaitokba a szeretetet vigyétek és ne a szomorúság, hanem a béke legyen a mindennapjaitok irányítója.

30. A békesség megteremtése az emberi lélekben 2007.12.29.

Az emberi lélek nem azt jelenti, hogy abban minden benne van és kész, hanem az ember teremti meg magának azokat az érzéseket, amelyek a lélekben életeken keresztül elraktározódnak és addig várnak arra, hogy az ember a fizikai testbe öltözve megszabadítsa a terheitől. A léleknek egyáltalán nincs is más lehetősége a hibák javításában, csak amikor ismét leszületik fizikai testbe. A fizikai testben elkövetett hibákat csak kizárólagosan ott képes kijavítani, mert ott adottak a lehetőségek.

Ilyenkor csak azokat az eseményeket tartja a lélek a legfontosabbaknak, hogy azt, amit lehozott, mint feladatot, azt mindenképpen kijavítva tudja a visszatérésnél bemutatni, mint megszerzett kincset. Nem olyan egyszerű ez, ahogyan ezt most itt leírjuk, hanem nagyon sok erőfeszítésébe kerül az emberi léleknek ezeket az eseményeket elérni emberi testben. Emiatt az ember nagyon sok szenvedésen és megpróbáltatáson megy keresztül, hogy ezek az események bekövetkezessenek.

Az egyik legfontosabb az, az hogy az emberben legyen békesség és nyugalom, mert ha csak a rossz érzések járnak át az emberi szívet, lelket akkor nincs egyáltalán esélye sem az embernek a javításra. Ilyenkor semmiféle esemény nem zavarhatja meg a lélek nyugalomát, amikor arra törekszik, hogy a feladatát előkészítse, amit mint karmikus adósságát hozta a földi életbe javításra. Nagyon sokszor a léleknek esélye sincs arra nézve, hogy a feladatát elkezdhesse, mert nagyon nagy események kellene ahhoz, hogy bizonyos feladatokat tisztán tudjon elvégezni anélkül, hogy valamilyen akadályokba ütközve, még nagyobb hibákat kövessen el az ember.

Az emberi lélek ha nem figyel a Teremtőjére akkor nagyon sokszor észre sem veszi azokat az eseményeket az életében, amiket ki kellene neki javítania. Ebben az esetben a lélek egyáltalán nem képes abba az irányba terelni az emberek figyelmét, amiben azt a feladatát kell neki felismernie, amiben előzőleg hibázott. Itt már akkorra az ember nem emlékezik a feladatára, csak a sötétben tapogatózva keresgél, mert a tudata az teljesen más irányba van lekötve, a hétköznapi élet küzdelmeiben éli ki a feladatait.

Minden alkalommal, amikor az emberek nem az Istenre figyelnek, hanem a figyelmüket csak a nehéz élet megélése köti le, akkor már a lélek egyáltalán nem tud a feladatához közelebb kerülni sem, mert a lélekben akkor már nincs nyugalom, békesség ami lehetővé tenné az emberek számára a feladat sikeres

megoldását. Nagyon sokszor amikor a lélek visszaköltözik a Teremtőjéhez, akkor még több terhet cipel magával, mert az amit lehozott javításra azt sem

végezte el és még abban az életében még több hibát összegyűjtött amiatt, mert nem volt eléggé figyelmes a feladatának a megoldására. Ezért szokott az bekövetkezni, hogy az ember nem azt teszi, amit neki tennie kellene és emiatt már régen nem tud úgy élni, hogy a lehető legkisebb szeretetet is kitudná magából préselni. Itt már csak az embereknek a kemény akarata, ami irányítja az embereket, figyelmen kívül hagyják azt, hogy az életüket az Isten akarata szerint éljék, nem fontos a számukra az Isten, mert teremtettek maguknak másik istent, ami valójában fogva is tartsa őket.

Az emberi lélek számára pedig, marad a szomorú meggyőződés, amikor visszaérkezik égi otthonába, hogy mennyire másképpen élte le az életét, mint ahogyan azt leszületése előtt eltervezte, és fel is készült, csak testbe öltözve már nem képes az ember arra, hogy visszaemlékezzen, amit égi otthonában eltervezett. Ezért nem tud akkor már a lélek javítani, ha nem figyel az Istenre és nem az Ő akarata szerint él szeretetben, mert akkor nem hallja meg az Isten hívó szavát, amikor neki arra a legnagyobb szüksége lehet.

Mindig amikor az ember elkezdi a földi életét, akkor neki nagyon nagy segítséget nyújt az Isten, mert megmutatja neki azokat a lehetőségeket, melyekkel neki gazdálkodnia kell és megmutatja azokat a feladatokat, amelyeket el kell neki végeznie abban az életében. Minden segítséget meg kap hozzá, amire csak szüksége van a feladathoz, csak neki kell a szemét az Isten akaratába helyezni, hogy soha ne tegyen ellen az Ő akaratának. Ilyen esetben az ember képes sikeresen végezni a földi életét, megoldani a ráháruló nehéz feladatokat is, csak éppen a legnagyobb bukásokat az idézi elő, hogy az emberek egyáltalán nem figyelnek az Istenre, hanem a saját maguk akarata szerint élnek és cselekednek, mert nekik nincs szemük és fülük az Istent meglátni és meghallani.

Olyankor, amikor az ember elfárad és visszaköltözik égi otthonába, csak akkor döbben rá, hogy mekkora hibát követett el, mert rögtön lejátszódnak előtte az elrontott élet megoldatlan feladatai, ami neki nagyon nagy fájdalmat okoz, hogy egyáltalán nem tudta elvégezni azt, amiért leszületett a földi világba. Nagyon sokszor a lélek ilyenkor nem tudja, hogy mit is csináljon, mert a földi élete során, abban a környezetben ahol élte az Isten nélküli életét, szó sem esett arról, hogy az Isten milyen kegyelmes és segít a rászoruló visszatérő lelken, hogy ad a számára javítási lehetőséget, mármint egy következő földi életet, amiben ha figyel az Istenre, akkor van esélye kijavítani az elrontott hibáit.

Így megy ez életeken keresztül, amíg az ember el nem jut odáig, hogy felismeri az életében a szeretetet, az Istent.

Amíg az ember nem hajlandó ezeket a gondolatokat magáévá tenni, addig csak vegetál, vagyis szenved a földi élet nehézségét, mert minden földi élet abban mutatkozik meg az emberek számára, hogy nekik mennyire nehéz azt a feladatot megoldani, amit éppen abban a helyzetben kell nekik megcselekedniük. Mindig csak abban tud az ember javítani, amit már megélt, vagyis megtapasztalta azokat a nehézségeket, amelyekben neki szeretetben kell megélnie. Vagyis akármennyire is nehéz az élete, nem erőszakoskodik, hogy mást akarjon, hanem elfogadja az élet nehézségeit és megpróbál azokban is megtalálni minden elrejtett kincset, vagyis a szeretet morzsáit.

Mindig csak akkor tud az ember javítani a hibáiban, ha az adott életét türelmesen, és békességben tudja élni. Mert csak ha nyugalom és békesség honol az emberi lélekben, akkor képes felismerni az Isten akaratát az életében. Nem lehet sohasem senkit arra kényszeríteni, hogy másképpen éljen, mert a lélek az érzi, hogy most neki mit is kell csinálnia és arra készül, minden pillanatban vannak olyan jelek, amelyek csak abban a helyzetben jelennek meg az emberek életében, és ha nem figyel rájuk eléggé, akkor azok el is tűnnek, anélkül, hogy az ember arra felfigyelt volna. Így már azt a feladatot nem is tudja megoldani az ember sikeresen, mert a hozzá tartozó események nem adóttak hozzá.

Nagyon kevés ember életében előfordul olyan esemény, hogy amikor nekik a feladatukat kell elvégezni nem tehetnek mást ha az Istenre figyelnek, mert nekik az Isten azt jelzi, hogy most mire figyeljenek nagyon, hogy a feladatuk sikeres legyen. Mindezek nem szavakban, hanem általában érzésben szoktak megjelenni, és az emberek ilyenkor szokták mondani, hogy „született egy jó gondolatom”. Holott ez a gondolat nem az ő akaratuk szerint született, hanem az ég angyalai azok, akik segítenek azoknak akik az Istenre figyelnek, mert meghallják az Ő szavát a lelkiismeretükön keresztül.

Ilyenkor szokott az is előfordulni, hogy nem mindenki képes ezeket felismerni, hogy ezek az Isten akarata szerint vannak, akkor bizony nagy felfordulást tud okozni azok között, akik még nem hallják meg a jót az Isten sugallatait. Ezekbe szoktak azok az emberek belekötni, hogy nem jó ahogyan csinálják, mert ők ezt másként tennék, vagyis az emberi akarat szerint, ami nem mindig egyezik meg az Isten akaratával.

Testvéreim legyetek nagyon figyelmesek, hogy felismerjétek a lelketekbe sugárzott égi morzsákat, hogy abból táplálkoznai tudjatok a későbbiek során. Legyen bennetek mindig békesség, hogy elérje az Isteni szeretet a szíveteket, hogy sikeres legyen a földi életek.

31. Várakozás és lélekben való felkészülés az ismeretlen előadásra 2008.05.02.

Az életemben nagyon nagy változást idézett elő ez az előadás, ami a számomra egyáltalán nem volt ismerős, mert amikor tudomásomra jutott, hogy van egy lehetőség amelynek a keretében én mint egy kicsi ember eljuthatok oda, ahol már olyan emberek is megfordulhatnak mint azok, akik már nem a hétköznapi élet nehéz gondjaival foglalkoznak, hanem az életüket valóban az Isten szolgálatában élik.

Ekkor én nagyon boldog voltam és vártam azt a napot, amikor erre sor kerülhet az én életemben. Bizony sokszor megfordult a fejemben az, hogy én hogyan tudok majd megfelelni azoknak az elvárásoknak, amik ott fognak történni. Sehogyan sem tudtam a helyére tenni az életemben azt, hogy mi fog ott történni velem, fogalmam sem volt erről a témáról, valóban még nem is hallottam ezekről az emberekről és a tanításaikról sem. (Dr.J.J.Hurtak és Desiree Hurtak az „Énok Kulcsai”c. előadás.) De bíztam benne, hogy nekem ott kell lennem ezen az előadáson, bárki is tartja azt és bármi legyen is a témája az előadásának, mert azok a körülmények amelyek közrejátszottak ennek az értesítésnek a következtében, azok arra mutattak rá, hogy az Isten gondoskodik rólunk és vezet bennünket, ha valóban rá figyelünk.

Mindezeknek a tükrében történt, hogy egyáltalán nem azzal törődtem az elkövetkező időben, hogy mennyire fogok én ott szerepet játszani abban, hogy mit is fogok én ebből tanulni, hanem a lelkemet attól a naptól kezdve, ahogyan igent mondtam a meghívásra, onnantól kezdve az életem egészen megváltozott. A mindennapjaimba fény költözött, ami megvilágította azt a sötétséget, ami addig bennem uralkodott. Mindig elkeseredett voltam, az elmúlt időben a földi élet gondjai miatt, de attól a naptól kezdve már nem arra gondoltam, hanem az Isten gondoskodó szeretetére figyeltem fel a mindennapi élet nehézségeiben.

Tehát az életemet már a várakozás töltötte ki és nem arra gondoltam sohasem, hogy mi fog ott történni. Néhanyszor gondoltam arra is, hogy milyen lehet egy ilyen nagyszabású előadás ahol sok százan vannak együtt teljesen idegen emberként vannak jelen és teljesen idegen emberek előadását fogják hallgatni nyolc órán keresztül tolmács segítségével.

Néha el is gondolkoztam ezen, hogy hogyan fogom én ezt megérteni, mert fel sem tudtam fogni azt, hogy hogyan fog ez működni a valóságban.

Hát ezekkel a vegyes érzésekkel is meg kellett küzdenem a várakozás napjaiban, mert ezek elég hosszúak voltak kb. 6 hét.

Mindezeket az érzéseket már befedte a múlt mert az utolsó napokban már csak a szeretet teli várakozás töltötte el a szívemet. Mindig csak arra gondoltam, hogy az Isten valamiért azt akarja, hogy én is ott legyek ezen a nagyszabású előadáson, mert a körülmények csak arra utaltak, hogy ez így van.

Mindig gondolkozik az ember arról, hogy mi miért is történik meg vele, de az igazságot sohasem tudja meg, mert az igazság az Isten kezében van, mi csak halovány másolatát látjuk az életünkben, de azt is csak akkor ha rá figyelünk.

Mindezek tükrében sohasem tudtam jó megoldást találni arra, hogy mi az oka annak, hogy nekem el kell mennem oda és hogy ilyen körülményes módon jut el hozzám az üzenet.

Gondolataim forogtak a fejemben és azt sem tudtam soha, hogy mi lesz most ennek a sora az én életemben. Csak azt tudtam, hogy meghívást kaptam az Istentől, hogy menjek el. Igen ezt általában az ember meg is gondolja, hogy mire is költi azt a pénzt, ami ennek az előadásnak a költségei terhelték az amúgy is eléggé szűkös költségvetésünket. Ez már feltette a lelkemben az í-re a pontot, mert nem az volt a számomra a legnehezebb, hanem annak az előteremtése, hogy kitudjam fizetni ezt a költséget. (Nem volt az óriási összeg de akkor nekünk az, az összeg is soknak tűnt, az akkor szűkös anyagi helyzetünkben.)

De érdekes módon ez nekem egyáltalán nem esett nehezemre, mert az Isten megoldotta helyettem ezeket a gondokat, levette a vállamról azt a terhet, ami nekem gondot jelentett. Folyamatosan csak az járt az eszembe, hogy ha ezek a körülmények ennyire megváltoztak, vagyis megoldódtak a problémáim, akkor valóban az Isteni gondviselés az, aki rendezi az életünket, hogy el tudjunk menni azon a napon.

Mindig arra gondoltam, hogy mennyire szeret az Isten bennünket, hogy ennyire rendezi a sorsunkat. Jó volt gondolatban elidőzni a lelkemben ezekkel a gondolatokkal, mert akkor mindig éreztem az Isten közelségét.

Mindig gondoskodik az Isten az övéiről csak a lelkünkben kell eljutni odáig, hogy ezt meg tudjuk érteni. A megértés az nem szóban történő megértés, hanem a lelkünkben lévő érzések azok, amelyek megmutatják, hogy valóban igent tudunk-e mondani, vagy csak azt hisszük, hogy igent mondtunk. De ez nem a mi mércénk szerint, hanem ha az Isten is azt látja a mi lelkünkben.

Az emberi gyengeség következtében az emberek nem azt teszik, amit valójában a lelkük diktál nekik, hanem a saját akaratukat helyezik előtérbe. Ez az, ami akadályozza az embereket a haladásban. Mindig arra kellene összpontosítani, hogy mennyire képes az ember arra, hogy levetkőzze magában azt gondolatsort,

amit maga alkotott magának. Az a magának való alkotás az általában abból áll, hogy kigondol az ember valamit és azt meg is valósítsa.

Ebben az esetben az ember kihagyja az Istent az ő életéből, mert ha az Istennel végzi az ember a mindennapjait, mint te is tetted azt az elmúlt időben akkor az eredmény is sikeressé fog válni.

Az eredmény csak akkor válik sikeressé, ha azt az Isten jónak látja az emberek életében, mert máskülönben csak romhalmaz az ember élete.

Az, az esemény amely a te lelkedben okozott olyan változásokat, hogy attól a naptól kezdve megváltozott a mindennapi életed, mert Istent hívtad segítségül a problémáid megoldásához. A megoldás az nem maradt el Isten folyamatosan vezetett az utadon, hogy megtaláld azokat a kincseket az életedben, amelyek nagyon fontosak lesznek a későbbiek folyamán a további feladataid ellátásához.

Az ember folyamatosan csak tanul, mert ez a földi élet célja, hogy a mindennapi élet nehézségeiben megtalálja azokat a kincseket, amelyek szükségesek az ő további feladataihoz. Ebben az esetben is az történt, hogy a te számodra lettek bizonyos kincsek elrejtve olyan eseményekben, amelyeket nem szívesen végzel el, de akkor is el kell azt az embereknek végezni, ha azt akarják, hogy sikeres legyen a földi életük.

Mindig arra gondoljatok amikor olyan eseménnyel találkoztok, amit nem szívesen csináltok, hogy ebben rejlik a legnagyobb kincs. A te számodra is olyan események kerültek elébed, amelyek olyan kincseket tartalmaztak, amelyek lehetővé tették a számodra azt, hogy ha azt sikeresen elvégzed, akkor lehetőség nyílik a tovább lépésre abban a feladatban.

Emberi szemmel ezek nem láthatóak és nem is vesztek róla tudomást, csak végzitek a mindennapi életben elébetek kerülő feladatokat. És csak akkor dől el az emberek sorsa, hogy helyesen cselekedett-e vagy sem, ha örömteli életben tudja megélni a mindennapjait, anélkül, hogy valami megváltozott volna az életében, mármint a fizikai életben.

Nagyon sokszor az emberek tudomást sem vesznek az ilyen eseményekről, hanem csak végzik a mindennapi élet nehéz feladatait és sópánkodnak, hogy nem sikerül a számukra semmi, de semmi. Ilyenkor sem kezdenek el gondolkodni, hogy miért is nem sikerült az a bizonyos feladat, amelyhez olyan nagy reményeket fűzött. Nagyon sokszor csak azért nem merik megkérdőjelezni magukat, hogy az emberek előtt elveszítik a megszerzett címüket.

Ebben az esetben már nem kell nekik mást tenni csak haladni azon az úton, amelyen eddig is haladt. Így semmi sem változik meg csak elherdálja a drága földi életét az ember, anélkül, hogy valamit is tudna javítani a helyzetén.

A te esetében most nem ez történt, hanem felismerted abban a feladatban azt a drága kincset, amit az Isten a te számodra küldött. Ebből adódóan nem kellett egyebet tenned, csak felismerni azt, hogy miért is kell neked ebbe a helyzetbe bele menned, mármint elkezdni azon töprengeni, hogy mi az oka annak, hogy olyan helyre kell elmenned, amiről azt sem tudod, hogy mit takar, vagyis mi a témája és ki az előadója. Sőt még a legnagyobb akadály ami a számotokra jelentkezett, hogy nem a saját városotokban rendezték ezt az előadást, hanem a fővárosba.

Ezzel egyidejűleg felmerült a másik nagy probléma a ti számotokra, hogy az anyagi oldalát nem tudtátok, hogy hogyan rendeztétek. Ebben is a számotokra volt elrejtve az a kincs, amit szintén magatokénak tudhattok, mert mindketten felismertétek benne az Isteni gondoskodást, és ebből kifolyólag megtörtént számotokra az a nagy felismerés, hogy ha az Istenre hagyatkoztok a nehéz napjaitokban, akkor az meg fog oldódni a számotokra, anélkül, hogy nektek valami pluszt kellene tennetek.

Ebben az esetben sorozatos események követték egymást, hogy felismerjétek azokat, hogy megtudjátok szerezni a kincseket magatoknak. Mindig küld az Isten segítséget a számotokra, csak legyetek figyelmesek, mert nem minden alkalommal vagytok ennyire figyelmesek, mint ebben a helyzetben. Az élet nehéz napjaiban bizony ti is sokszor elfelejtitek azt, hogy nem nektek kell a feladataitokat megoldani, hanem csak az Istenre kell figyelnetek és akkor Ő irányít benneteket és akkor simán és sikeresen tudtok dolgozni.

Abban a helyzetben amiben ti is éltek nem könnyű a mindennapi életben úgy élni, hogy közben nem is figyeltek arra, hogy mi az ami nehéz, mert minden nagyon nehéz a földi életben az emberek számára. Ebből kifolyólag akármennyire is nehéznek tűnik valami, azt is próbáljátok könnyebben venni.

32. A tudatos Istenre való figyelés az életünkben **2008.05.07**

A lelkedben nem arra kell rendszeresen figyelned, hogy mennyire vagy képes a mindennapi élet nehézségeiben az Istenre figyelni hanem, hogy az életviteledben mennyire tudod megélni a szeretetet. Mindkettő nagyon fontos, de a legerősebb az életben az, hogy mennyire képes az ember olyan cselekedeteket elérni, ami más embereknél nem természetes. Gondolunk itt arra is, hogy ne legyetek egymásnak az ellenségei, hanem szeretetben éljétek a mindennapjaitokat.

Valamint ne ártsatok az embertársaitoknak sem, hanem tiszteljétek őket és tanuljatok tőlük is.

Mindig arra törekedjétek, hogy az emberek ne mást lássanak bennetek csak, az igaz tiszta szeretetet, mert akkor tudnak csak abból meríteni, amit tőletek látnak. Az embereknek csak az a lényeges, hogy mennyire tudnak abból tanulni, amit másoktól látnak. A példamutatás a legjobb tanítás a földön. Amit mások meglátnak abban az emberben, akinek a legjobb a tanítása a környezetükben, mármint a fizikai szinten a példamutatás.

A ti lelketekben az elmúlt időszakban egyre erősödött az a lelki beállítottság, ami arra enged következtetni, hogy ti a lelketeket egyre jobban abba az irányba akarjátok fordítani, ami elvezet benneteket oda ahol a lélek már önmaga akarja irányítani az életét. Ti mindig is csak abban az irányba törekedtetek, csak voltak időszakok, amikor egy kicsit lassan dőcögött az a szekér, amelyen utaztatok, mert nem mindig az volt a számotokra a legfontosabb, hogy mennyire vagytok a lelketekben az Isteni utatokon, csak úgy szép lassan éltétek a hétköznapi élet nehézségeit.

De ez az időszak a számotokra elmúlt, mert most már tudatosan élitek a mindennapjaitokat és időt szenteltek arra is, hogy a lelketek fejlődni engedjétek. Nagyon jó ötlet volt a számotokra, hogy elkezdtetek tudatosan arra összpontosítani, hogy lehet a lelketeket úgy is fejleszteni, vagyis hogy ne álljatok az utatokon, hanem haladjatok is. Arra szolgált a számotokra az a lehetőség, hogy elmenjétek arra az előadásra, ami bennetek, egy olyan folyamatot indított el, hogy most már egyedül is képesek vagytok arra, hogy a mindennapi életben tudjátok azt hasznosítani, amit ott tanultatok.

Mindig gondoskodik az Isten az övéiről, ha látja bennük az akaratot a továbbfejlődésre. A ti esetekben ez történt, hogy a lelketek csak vágyódott valami után, amit nem tudott elérni eddig.

A jelen esetekben az történt veletek, hogy képesek lettetek arra, hogy egyedül is megteremtsétek a lelketekben azt a gyönyörű érzést, amit úgy hívnak, hogy a

szeretet által nyújtott lehetőség, ami az égi kapuk felé irányul. Ti mindig is arra törekedtetek, hogy legyetek kapcsolatban az égi kezek által irányított emberekkel, vagyis azokkal, akik igazán hisznek abban, ami nem a földi életben történik meg, hanem az égi kezek által kerül a földre.

Jelen esetben is az történt azon az előadáson, amin szeretett földi testvéreink azon fáradoztak, hogy sok embernek elhozzák azt az öröm érzést, amit ti is megtapasztaltatok. Nagyon sokan nem olyan örömmel jöttek el onnan mint ti,

mert az ő lelküket nem úgy érintette meg az, az előadás, ami bennetek óriási változást eredményezett. Ebből is látszik, hogy mennyire más beállítottságúak az emberek, még azok is akik hisznek az Istenben.

Ebben az esetben pedig a ti számotokra az a csodálatos esemény történt, hogy mind a ketten képesek lettetek arra is, hogy nem csak a földi életben lehettek együtt, hanem mindig is együtt maradtok, mert ez az esemény felnyitotta a szemeteket az ég felé, mármint megnyíltak azok a kapuk előttetek, amelyek csak akkor fognak megnyílni mindenki előtt, ha elhagyja a fizikai testét. Ebben az esetben a lelketek az állandóan képes arra, ami nem csak az ég angyalainak lehetséges, hanem sok-sok olyan földi ember számára is akik igazán hiszik a szellemvilág földi kapcsolatait is.

Jelenleg a számotokra nem kell mást tennetek, csak abban hinni mint eddig is, csak a lelketek az egy olyan helyzetbe került, ami elősegíti a további fejlődését. Mindig arra kell törekednetek, hogy ezt a szálát el ne engedjétek, hogy tudjatok állandó kapcsolatot fenntartani az égi tanítóitokkal, akik nagyon örülnek annak, hogy képesek vagytok arra, hogy velük legyetek abban az értelemben, hogy a lelketeket képesek vagytok tartósan is rájuk irányítani.

Számotokra az a legfontosabb, hogy a lelketekben mindig csak a jóra törekedjétek és ne engedjétek meg az ellentétnek, hogy elvegye tőletek azt a kincset, amit megszereztek.

A lélek az állandóan arra törekszik, hogy fejlődni tudjon, csak az emberi okoskodás gátolja meg abban, hogy az meg is történjen. A ti esetekben is azért fontos, hogy senkivel se legyetek nagyon szoros emberi kapcsolatban, mert akkor nagyon nagy az esélye annak, hogy a külső hatásra a döntéseiteket más irányba változtassátok. Számotokra nagyon fontos, hogy ne engedjétek másokat a lelketek közelébe, hogy befolyásolni tudjon benneteket.

33. Küzdelem **2008.05.16.**

Az emberi gondolkodás nem mindig egyeztethető össze azzal, amit mi égiek szeretnénk nektek és veletek elérni. Itt van most a jelen esetekben az, hogy nem azt teszitek, amit igazán kellene, hogy tegyetek, hanem magatok találtatok magatoknak olyan elfoglaltságot, ami nem egyeztethető össze a mi gondolkodásunkkal. Itt ugyanis nem az Isteni szeretet az, ami vezérel benneteket az utóbbi időszakban, hanem a ti kényelmetek az, ami megakadályoz benneteket

abban, hogy valami mást is tegyetek a földi életetekben a saját megélhetéseteket hajszolva.

Tudniillik az emberek hamar elfelejtik azt, amit a lelkük diktál a számukra, hogy sok mindent másként kellene csinálni mint eddig tették azt. Ti is csak nagyon rövid ideig tudtátok megtartani azt, hogy a lelketek fejlődését tudatosan is elősegítsétek. Mindig találtok magatoknak olyan elfoglaltságot, ami megakadályoz benneteket abban, hogy a lelketekre figyeljetek és hagyjátok, hogy az Isten irányítson benneteket.

Bizony az ember ilyen, akármennyire is akarja, hogy jót cselekedjen jön az ellentét és bizonyos trükkökkel elvonja a figyelmét attól, amit neki cselekednie kellene. Ekkor kell az embernek nagyon ébernek lennie ahhoz, hogy ezt idejében felismerje, mert ellenkező esetben teljesen elkerüli a figyelmét az a feladat, amit neki meg kell csinálnia ahhoz, hogy a feladataiban tovább tudjon lépni. Mert a feladatok azok egymásra épülnek és nem hiányozhat egyetlen elem sem abból a feladatsorból, ami a későbbiekben megakadályozhatja a sikeres feladat megoldását.

Pontosan azért kell mindenkinek mindenféle feladatot sikeresen elvégeznie, hogy ne legyen olyan esemény ami miatt akadályokba ütközik a következő eseménysorban. Mindig az ember az aki mindenféle akadályokat állít maga elé, mert nem eléggé figyelmes és így az ellentét bármikor beférkőzhet az ember gondolataiba és akkor az irányítást átveszi és ezzel egyidejűleg meg is akadályozza abban a feladatban, amit neki el kellene végeznie. Ilyenkor az ellentét bizonyos trükkökkel olyan szavahihető módon behálózza az emberi gondolatot, hogy az ember észre sem veszi, hogy már más ernyője alá húzódott.

Mindig nagyon figyelmesnek és ébernek kell lennetek, nem halogathatok olyan feladatokat, amit csak abban az időben kell elvégeznetek, amikor annak az ideje van, mert addig nem haladhattok más feladatban sem, mert tudjátok, hogy a téglákat is egymásután kell rakni az építkezésnél és csak úgy lesz sikeres az, az építkezés, ha egymásután haladtok és nem cseréletek fel a sorrendet.

34. A feladatom folytatása **2008.05.30.**

Mindig arra gondolj minden alkalommal amikor leülsz írni a gépeden, hogy valóban azt akarod-e vagy csak azért teszed, mert már régen foglalkoztál az írásod gyakorlásával. Jelen esetben valóban nagyon felkészültél arra, hogy teljes erővel és energiáddal folytassad a megkezdett munkádat, mármint a gépeléssel járó feladataidat.

Az ember nagyon sokszor azt teszi amit éppen nem is akar, de ebben az esetben már régebben azon gondolkoztál, hogy elkezded a mindennapos komoly gépelési feladataidat. Most láttad az időt eljönni arra nézve, hogy elkezd, illetve folytassad a megkezdett munkáidat. Mindig visszatál az ember a feladatához, mert az addig várja, amíg azt be nem fejezi az ember. Így vannak ezzel mások is, hogy sokszor félre teszik azt, amit éppen csinálniuk kellene, de egy későbbi időben az Isteni kegyelem ismét visszatereli a figyelmét abba az irányba, hogy folytassa azt, amit félbehagyott.

Semmit sem hagyhat az ember félbe minden feladatot be kell fejeznie, csak az a kérdés, hogy mennyi idő telik el, amíg a feladatot sikeresen elvégezik. Mindig ad az Isten újabb és újabb lehetőségeket az embereknek, hogy legyen idejük addig azon töprengeni, hogy hogyan is végezzék sikeresen az életük feladatát.

Csak az a legnagyobb baj az emberek körében, hogy nagyon sokszor fel sem figyelnek semmiféle intő jelre, hogy valamit is másképpen csináljanak, hanem inkább a vesztükbe rohannak a megoldandó feladat helyett. Így csak kín és keserves élet várja azokat, akik hasonlóan cselekednek, mert nem lehet azt a téglát kihagyni az építkezésből, ami éppen most következik a helyére illesztésének.

35. Készülődés az elrontott hibák kijavítására 2008.06.12.

Tudjátok ti is nagyon jól, hogy nem csak egyetlen életben kell megvalósítani azt, amit előző életeitekben elrontottatok, hanem az Isten állandóan ad újabb lehetőséget, újabb testet öltést, hogy megszabaduljatok attól a hibáitoktól, amit előzőleg elkövettetek és abban a földi testben nem javítottátok ki.

Gondoljatok arra, hogy mennyi olyan lehetőséget kaptatok már az életeitek során, amiben a hibáitok kijavítása lett volna a legfőbb feladataitok és ehelyett még csak rontottatok a helyzeteteken, mert nem azzal foglalkoztatok, hanem hibát hibára halmozva, megterhelve hagyjátok el a földi világot, hogy ismét megpihenjete és folytassátok az életeiteket és azokban a hibák kijavítását.

A hibák kijavítása nem a saját erőtekből történik, mert saját magatok képtelenek lennétek megtenni, hanem ha az Istenre figyelve élitek a mindennapi életeiteket, akkor Ő segít nektek ebben a feladatban. Csak az a baj, hogy a földi emberek ahogyan elhagyják az égi otthonukat elfelejtik azt, amit nekik a földi életük során cselekedniük kell.

Ehelyett minden mást csinálnak, de a saját életfeladataikat azt nem végzik el, néha még csak tudomást sem szereznek róla. Van amikor elkezdik, de nagyon

hamar abba is hagyják, mert akkor már komolyan kellene az életükre figyelni, hogy az a feladat sikeres legyen. Ilyenkor már eszükbe sem jut az, hogy ők valamit is félbehagytak, hanem csak mennek a saját maguk akarata szerint, úgy ahogyan azt ők látják jónak, az ő elgondolásuk szerint.

Itt már nem lehet nekik segíteni, hiába a nagy égi sereg, aki körülötte tevékenykedik, de nem figyelnek rájuk, mert ők más irányba akarják a figyelmüket irányítani, ami nekik nem tetszik. Ilyenkor szokott az bekövetkezni, hogy a földi élet elhagyása után döbben rá a lélek, hogy mennyire helytelenül élte le a földi életét. Előtte sorakoznak az el nem végzett feladatai, amire az Istentől kegyelemből kapta a földi életét.

Ekkor a lélek ismét elkezdi készülni a következő földi életére, hogy azt sikeresen tudja elvégezni. Az el nem végzett feladatai ott sorakoznak előtte és állandóan emlékeztetik arra, hogy valamit nem helyesen cselekedett. Ekkor a lélek nagyon nagy elhatározással és Isteni segítséggel ismét neki indul a következő földi életére, hogy meg tudjon szabadulni attól a kínzó érzésektől, ami őt folyamatosan gyötöri, hogy a lelkében békében és nyugalomban tudjon lenni.

Az Isteni kegyelem őt ismét útjára indítja és még nagyobb szeretettel és erővel látja el őt, hogy meg tudjon maradni a jóban, hogy ne kerüljön hasonló helyzetbe mint előzőleg.

Ekkor már a lélek kezd ébredezni és felfigyel az életében a jóra, az Isteni kegyelem adta lehetőségekre és akkor nagyobb az esélye annak, hogy a feladatait sikeresen tudja megoldani. Itt már az Isteni kegyelem még több égi segítőt rendel mellé, hogy valóban megtudjon állni a lábán. Vagyis ne kerüljön olyan helyzetbe amiből nem tud sikeresen kikerülni.

Az Isten fokozott figyelemmel kíséri a földi életét, hogy folyamatosan kitudja javítani a hibáit, hogy ne halmozza fel, amikor visszatér az égi otthonába.

Az Isteni kegyelem határtalan és nem azt nézi, hogy az a lélek az előző életében helytelenül cselekedett, hanem azt akarja, hogy mihamarabb visszakerüljön az ő Teremtőjéhez olyan formában, hogy minden földi feladatát az Isten akarata szerint cselekedjen meg. Mindig ad az Isten újabb lehetőségeket, csak az emberek legyenek figyelmesebbek és akkor hamarabb felismerik azt, amit nekik kell elvégezniük.

Mindig lesz az emberek körében olyan másik ember, aki segít annak aki arra rászorul, mert az Isteni tervben az is benne van, hogy a gyengék mellé mindig rendel erősebb, segítő lelkeket, akik nem hagyják, hogy a társuk lemaradjon, vagyis folyton a segítségére siet annak aki arra rászorul. Mindez nem feltűnő

módon történik a földi életben, hanem ez természetes, mert vagy valamelyik családtag vagy szülő az, aki ezeket a feladatokat felvállalja leszületése előtt.

Így ez a folyamat a földi életben már nem is olyan jellegűnek látszik, mintha az segítség lenne, hanem az a családban, baráti körben egy természetes jelenséggé válik. Az Isten mindenkit olyan formában tud meg érinteni, amilyenre éppen az a személy nyitott. Hiába a nagy felkészülés az égi otthonban, hogy mennyire jól fogja végezni a földi feladatait, amit előre lát a lélek odafönn, de amikor a fizikai testét felveszi akkor már minden kitörlődik az emlékezetéből, így csupán az Istenre való hagyatkozás az, ami elvezeti őt a saját feladatához.

Nagyon nehéz a földi életben a tájékozódás a leszületett lélek részére, mert egyáltalán a környezete nem azt mutatja, amit az égi otthonban látott, vagyis minden csak durva másolata annak, amit fönn látott. Így a leszületett ember csak a környezetéből tud egyelőre tanulni, mert más lehetősége nincs a számára. És ha a környezete, családja telve van rossz tulajdonságokkal, akkor bizony nagyon nehezen tud abból jót kihozni magából. Itt a lélek már szenved, mert nem tudja a jót megcselekedni, mert mint gyermek csak a rossz példát látja maga előtt. Ha mégis másként akar cselekedni, akkor bizony a szülőkben az erős durva akarat fog győzedelmeskedni.

Sokszor a lélek ilyenkor már nem is tudja a feladatát elkezdni, mert a közeg ahová leszületett durva, erős akaratú és a szülők is olyanná akarják formálni a gyermeküket, amilyenek ők. Vagyis az erőszak, az Istentelen élet az, ami tovább formálja az életét. Szeretnek nyoma sincs a környezetében, így a lélek egészen el is távolodik az ő saját életfeladatától, amit lehozott magával, hogy kijavítson.

De az Isteni kegyelem az sohasem késlekedik, és egy következő lehetőségnél a földi életében lehetősége nyílik arra, hogy felismerje azt, amit neki el kell végeznie. Ilyenkor az Isteni kegyelem egy másfajta életminőségbe helyezi őt, amiben lehetősége nyílik arra, hogy felismerje az Isten gondoskodó szeretetét.

Ettől fogva már az Isten irányítja az ő életét és ő boldog, hogy megtalálta a Teremtőjét és vele együtt végzik a továbbiakban a nehéz földi feladatokat. De ez nem olyan könnyen következik be, mint ahogyan ezt itt leírtuk, hanem az ember addig nagyon sokat tévelyeg az élete során, bizonyos súlyos eseményeket is meg kell élnie ahhoz, hogy felismerje benne az élete részét, hogy neki is vannak olyan feladatai amit el kell végeznie.

Ezek az események az emberi lelket egy kicsit megkeményítik, vagyis most már komolyabban kezd foglalkozni az Isten dolgaival is, ami ismét megerősíti az ő hitét, hogy valóban komolyan vegye azt. Ilyenkor már az ember tudatosan kezd

el cselekedni az Isten akarata szerint, mert akkor már tisztában van azzal, hogy az Isten nélkül nem élheti az életét.

Ettől kezdve már az ember tudatos életet kezd el élni a mindennapjaiban, mert már nem az önzés és a rosszakarat az, ami irányítja az ő életét, hanem a szeretet az ami vezéri őt a mindennapjaiban. Ilyenkor az ember már boldogabban éli a földi életét és képes arra is, hogy a lehozott feladataiból a hibáit képes legyen javítani.

De ez sem megy olyan egyszerűen, mert az emberi lélek még mindig nagyon gyenge és bizony nagyon sokszor megcselekszi a rosszat a jó helyett. De ez természetes, mert az ellentét ilyenkor nagyon nagy erőt gyakorol az Isten felé forduló emberre, mert addig az ő akarata szerint cselekedett, mármint az irányítása alatt élte és szenvedte az életét. De amikor az ember feleszmél, hogy lehet másként is élni, ahol a szeretet, a békesség, az öröm, a nyugalom a természetes, akkor a szerint szeretne tovább élni és cselekedni.

Ilyenkor kell az embernek nagyon erősnek lennie, mert az ellentét minden eszközt megragad arra, hogy az embert eltérítse a szándékától. Vagyis minden eszközt bevet, hogy a gyenge embereket megtévessze és ezzel félelemben esetleg rettegésben tartsák őt. Ezt az ellentét leginkább az embereknek a közvetlen közeli hozzátartozójukon, esetleg barátaikon keresztül próbálja megtenni, mert az emberek általában a családtagjaikra, barátaikra jobban hallgatnak, mint egy külső idegen emberre.

A közvetlen családtagok, barátok észre sem veszik, hogy ők mit akarnak a legkedvesebb embertestvérükkel, csupán csak jót akarnak neki mondván, hogy az nem jó ahogyan ő cselekszik. Mert akkor már az, az ember megpróbál a szeretet hatáskörén belül élni és cselekedni, ami a körülötte lévőket valósággal megbotránkoztatja és sokkolja. Így kerülnek nagyon sokszor családtagok, barátok ellentétbe egymással. „Az Én nevemért meggyűlölnek benneteket.”

Az emberi gyengeség következtében bizony nagyon sokan képesek akkor megváltoztatni a véleményüket az ő akaratuk szerint a földi békesség kedvéért a családtagjaikkal. Ilyenkor hiábavaló volt minden addigi igyekezete az embernek az első próbánál máris gyengének bizonyult.

De ezzel nem vezett el semmi remény, mert az Isten hosszútűró várja, hogy ismét eljőjön az a pillanat, amikor az ember vágyakozik a szeretet után, az Isten kegyelme után.

Akkor az Isten ismét lehetőséget ad az ember számára, próba elé állítja őt, hogy megerősödött-e már hitben annyira, hogy képes legyen megállni az ő Isten

hitében. És ez így megy folyamatosan az emberi életek során, minden pillanatunk egy próba, hogy megállunk-e a lábunkon, vagy éppen elesünk.

Az elesést azt nem olyan értelemben kell érteni, hogy onnan már minden elveszett és nincs tovább. Az elesés az éppen abban a feladatban, élethelyzetben történt meg. De minden kijavítható, minden pótolható egy következő feladatban. Az emberek ezt nem is úgy értelmezik, hogy elesés, csupán egy sikertelen, eredménytelen döntés következménye.

Mindig minden élethelyzet egy feladat amit az emberek nem feladatnak élnek meg, hanem a mindennapi élet nehézségeinek. De ha az ember tudatosan próbálja az életét helyes mederbe terelni, akkor azok az élethelyzetek megoldása nem is kerül olyan fáradtságos munkába, mintha azt csak felületesen cselekedné meg. Mindig az a legszomorúbb az emberek körében, hogy nem is vesznek tudomást az emberek zömében arról, hogy nekik másképpen is lehetne élni.

Az a másképpen való élés az már nem olyan könnyű, mint az addigi, mert ott már az Isten akarata szerint kell az embereknek élni a mindennapi életüket, ami bizony néha nem is olyan egyszerű, mert bizonyos mértékig, az embereknek ott már szem előtt kell tartani azt, hogy ha nem jól élem az életemet, akkor azzal magamnak fogok ártani, mert minden rossz cselekedetemről számot kell adnom az Isten előtt.

Az a számot adást azt nem úgy kell értelmezni, hogy Ő felelősségre fog vonni engem, hogy most miért cselekedtem így vagy úgy, hanem a saját lelkiismeretem fog engem zavarni, ha nem cselekedem helyesen. Bizony amikor az ember nem figyel magára akkor azok az események is megtörténnek vele, amit máskor nem cselekedne meg, amikor figyelmesebb. Ezért kell nagyon vigyázni az embereknek minden kimondott szóra vagy cselekedetre, mert soha sem tudja az ember, hogy melyek azok a pillanatok, amelyek elveszik az igazi gondolatait és helyette más gondolatokat tűzdel az ellentét a saját gondolatai közé.

Mindig arra kellene figyelni az embereknek, hogy a legalapvetőbb emberi tulajdonságait soha ne lépje túl, mert amikor már nem a saját gondolatai irányítják az embert, akkor bizony már nem tudja felügyelni a cselekedeteit sem. És akkor bizony az ellentét rögtön hasonló gondolatokat rak az emberek saját gondolati közé, hogy ne vegye észre, először csak nagyon óvatosan, később amikor az ember nem vette észre akkor már nagyobb adagokban küldi az ellentét a megtévesztő gondolatokat.

Ebben az esetben ha az ember nem veszi észre a téves információkat, amelyek nagyon hasonlatosak a saját gondolatihoz, akkor bizony már nincs esélye az

embernek egyedül kimászni ebből a veremből, amelybe szép lassan a figyelmetlensége következtében belesétált.

Ilyenkor már csak az Isteni kegyelem az, amely kíséri őt az eltévelyedéséből, ha az ember hajlandóságot mutat arra, hogy felismerje a hibáit és azokat megbánva az Isteni kegyelemért fohászodik.

Ellenkező esetben, ha az ember nem mutat megbánást, sőt jól érzi magát a saját helyén, akkor az Isteni kegyelem várta magára, míg az emberi lélekből elő nem tör a vágyakozás a jó után, a szeretet után. Csak abban az esetben lehet az emberi lelket segíteni, ha azt ő akarja, Isten tiszteletben tartja a mi szabad akaratunkat és nem is kényszerít semmi olyanra, amire mi emberek nem mutatunk hajlandóságot.

Ha felébred az ember lelkében a vágyakozás az Isten után, akkor leszáll a kegyelem az emberre és visszasegíti őt a saját feladatához. Ezután az Isteni kegyelem ellátja őt minden jóval, amire neki a feladataihoz szüksége van. Így történik minden esetben, amikor az ember eltévelyeg a saját feladatától.

Az emberi természet következtében nem az ember az, aki visszasétál a Teremtőjéhez, hanem a Kegyelem az, aki visszasegíti őt az eltévelyedett báránnyt. Minden alkalommal amikor hasonló eset történik meg a földi emberekkel akkor a Kegyelem nem várta magára, hanem azonnal szemmel látható módon megváltoztatja az emberek körülményeit. Itt lehet fizikai betegség gyógyulásáról szó, lehet bármiféle megoldatlan gondok egyszerű megoldása is.

Az Isten mindig tisztán felismerhetően jelentkezik az emberi életben, nem elszunnyadó lehetetlennek látszó körülményekbe burkolózva. Arról lehet felismeri azt az eseményt, hogy az emberi lélekbe boldogság költözik és akkor már az Isten Szent Lelke irányítja őt.

Minden alkalommal amikor hasonló helyzetbe kerültek, akkor mielőbb fohászoljatok az Isten kegyelméért, hogy mihamarabb jobbra forduljon a sorsotok, mert ha sokáig elidőztök keserűségben, szomorúságban akkor sokkal nehezebb visszatérni az eredeti utatokra, mert addigra már elfelejtitek azt.

Soha ne legyen a lelketekben keserűség, szomorúság tartósan, mert az megfertőzi az emberi tudatot és akkor annak a függvényében már sokkal nehezebb felismeri az igazi Jézusi tanításokat. Mindig legyetek nagyon éberek és figyeljétek magatokra és másokra, hogy tudjatok egymásnak segíteni, ha hasonló helyzetbe kerültek.

De ez csak abban az esetben lehetséges, ha az emberek tisztelik egymást és elfogadják egymás tanítását, vagyis nem elutasító módon viselkednek egymással, hanem figyelemmel, hogy azt figyelni az ember, hogy mit küld az Isten az ő számára embertársain keresztül. Ha így viselkedtek egymással, akkor sokkal több kincset lesztek képesek begyűjteni, mert az Isten nagyon sokféleképpen küld tanítást az emberek részére.

Ha ezeket figyelmen kívül hagyjátok akkor bizony nagyon silány lesz a helyzetetek, mert nem biztos, hogy minden kincset betudtatok gyűjteni, amit az Isten elrejtett a számotokra.

Legyetek nagyon figyelmesek, mert néha csak egy szó az, amiből ki kell valamit következtetnetek a következő feladataitokhoz. Ha figyelmesek vagytok akkor fel is fogjátok azt ismerni, mert a lelketek az várja, hogy a következő feladatát elkezdhesse. Nem ti irányítjátok magatokat, hanem az Isteni kegyelem által a hozzátok rendelt égi segítőtitek azok, akik inspirálnak benneteket bizonyos feladatok elvégzésére.

36. Az emberi gyengeség következménye 2008.06.26.

Mindig nagyon figyelmesen kellene a mindennapjaitokat élni ahhoz, hogy minden lehetőséget felismerjétek, amit az Isten elrejt a számotokra a hétköznapi élet nehézségeiben. Mert a nem megoldott feladatokat azt csak úgy tudjátok megélni, ha egy másik alkalommal az Isteni kegyelem lehetőséget ad a feladat elvégzésére, de lehet, hogy ez csak sokkal később fog bekövetkezni és addig a lélek áll és vár, mert a feladatát a hiányzó „tégla” miatt nem tudja folytatni. Nem lehet össze-vissza kapkodni, egyik feladatból a másikba. Csak egymásután rendezetten lehet megélni azokat a feladatokat, amit az Isten előkészített a számotokra.

A lelked az kész a feladatod elvégzésére, de te önmagad még nem vagy kész arra, amit valóban cselekedned kellene. Nem arról van szó, hogy egyáltalán nem tudod, hogy mit is csinálj, hanem a lelkedben lévő érzések azok még kavarnak és nem tisztult le benned, hogy mi is az ami valóban reád vár, hogy felismerjed.

Nem valami külső dologra kell gondolnod, hanem a lelkedben lévő érzéseidre figyeljél inkább jobban. Mindig jelezni fog a számodra, csak legyél éber és akkor felismered azt, amit már régen el kellett volna kezdened. De ne essél emiatt kétségbe, mert nem olyan eseményről van szó, amit kívülről is fel tudnál ismerni, itt csak a belső meggyőződés és felismerés vezethet el téged ahhoz a feladatodhoz, amire vár a lelked, hogy tevékenyen tudjad élni az életedet.

A lélek az folyamatosan várja és figyeli az emberek gondolatait, hogy mikor lesznek képesek arra, hogy a lelkiismeretükre, vagyis az Isten gondoskodó szeretetére figyeljenek. Az a legfontosabb minden ember életében, hogy nem csak arra kellene, hogy a figyelmét fordítsa, ami az ő számára fontos, hanem a lélek elindulása és működése az embereknek a mindennapi életükben. Ez nem egy plusz vagy valami más, amit az embereknek csinálniuk kellene, csupán a lelkükben a szeretet megnyilvánulásának kellene érződnie, ami megvilágítaná az emberek amúgy is szomorú életét a földön.

Az emberi életek azok a földön nem valami komoly megtervezett dolgok következményei miatt nem kerülnek olyan helyzetbe, hogy felismerhetőbb lehessenek azok a feladatok, amelyek nagyon nehezen kerülnek felismerésre, mert az emberi gondolkodás az nem az égi tanítást helyezi előtérbe, hanem a földi élet gondjai veszik el a figyelmét és az akaraterejét is.

Mindig vannak előjelei az emberek életében minden feladatnak, csak az emberi gyengeség következtében azok nem kerülnek előtérbe. Sőt néha egyáltalán tudomást sem vesznek róla az emberek.

Az emberi gyengeség az nagyon hamar eltéríti az embereket a saját feladataiktól, mert a te esetedben is elég hosszú időnek kellett eltelnie ahhoz, hogy valóban felismerd azt, amit éppen most csinálsz. Mindig keres kiutat az ember, hogy elkerülje a nehézségeket az ő életében. Te is csak lassan kezdted el azt, amit még a nyáron az előadást követően kezdted el írni, de a hétköznapi élet feladatai elterelték a figyelmedet a feladat folytatásáról. Így csak most néhány hónap késéssel tudjuk neked átadni azt, amit már régen szerettünk volna.

A mai napon a lelked késztetést érzett arra, hogy valóban folytasd azt az írást, amit neked kell elvégezned. Itt most nem az a baj, hogy később kezdted el, hanem a te számodra nem előnyös az, amit elmulasztottál eddig. A lehetőség az mindig adott, csak figyelni kell az embereknek, hogy felismerjék azt, hogy nekik most valamit csinálniuk kellene. A te esetedben már régen meg kellett volna történni ezeknek az írások befejezésének, hogy tovább tudjál lépni más fontos feladatba.

A jelenlegi feladatod az most az, hogy a lelkedben a békesség és nyugalom meg ne rendüljön, hanem teljes nyugalomban tudjad írni azt, amit mi égi segítőid küldünk a számotokra.

Nem más az a feladat amit a továbbiakban lefogunk íratni veled, mint az, amit annak az előadásnak az apropóján a lelkedben megéltél és a továbbiakban pedig azokat lefogjuk neked adni, ami ezeket az eseményeket az emberi lelkekben felismerhetővé teszik.

Mindig csak arra összpontosíts a lelkedben, hogy a nyugalom az megmaradjon, hogy az írás tisztasága ne szennyeződjön, be másféle információkkal. A lelkedben pedig az a lényeges, hogy mindig a tiszta szeretet forrásából táplálkozzál. Az ami megzavarja a nyugalmadat, az nem az Isteni gondviselés által kerül a gondolataid közé. Mindig csak a legnyugodtabb idő alkalmas arra, hogy ezeket az írásokat fogadni tudjad, mert ezek után nagyon fontos feladatokat kell átvenned és tovább adnod az írások által.

Mindig csak a békességes gondolatok lehetnek a te elmédben, mert ha mások is vannak, akkor azok megfertőzik a tiszta égi tanítást. Arra gondolj, hogy mennyire vagy képes ezeknek az elvárásoknak megfelelni akkor, amikor leülsz írni. Ezekkel a gondolatokkal nem megijeszteni akarunk téged, hanem a feladat fontosságára akarjuk a figyelmedet ráirányítani. Mindig csak a békességes időszak az, ami engedi számunkra a kapcsolatfelvételt a te lelkeddel, hogy tovább tudjuk adni azokat a nagyon fontos információkat, amelyeket a lelked megélt azon az előadáson.

37. A lélek megtapasztalása a feladatai során 2008.06.30.

Az emberi lélek nagyon sok olyan eseményen esik át, amit nem tud a saját maga alkotta gondolataival megmagyarázni, mert a lehetőségei azok korlátozottak abban az értelemben, hogy csak azt tudja a lélek megvalósítani, amit addig az élete során megtapasztalt. A megtapasztalás az nem mindig fizikai értelemben értendő, hanem a léleknek vannak bizonyos területei amik nagyon érzékenyen élnek meg a földi élet eseményeit.

A megélés az nem fizikai értelemben értendő, hanem a léleknek a belső érzései azok, amelyek átalakulnak bizonyos esetek és események után. Ilyen átalakuláson estetek át ti is azon az előadáson, amelyen részt vettetek. (J.J.Hurtak az Énok kulcsai c. előadás.) A lelketek az teljesen átítatódott azzal az érzéssel, ami akkor ott bennetek lejátszódott. Vagyis nem csak lejátszódott, hanem fizikai szinten is megéltétek azt a nagyon is felemelő érzést, amit nagyon kevesen képesek megélni a fizikai testükben.

A lélek az nagyon várja az ilyen és ehhez hasonló eseményeket, mert ezáltal képes arra, hogy tovább lépjen a feladatában, amit lehozott, hogy elvégezzen. Mindig csak addig képes az emberi lélek a feladatát elvégezni, ameddig az ember hajlandó elfogadni olyan inspirációkat, amelyek segítik őt a tovább lépésben.

Ebben az esetben pontosan az történt meg veletek, hogy csupán egy távoli ismerősötőtől kaptál egy telefon hívást, hogy egy előadásra akart téged meghívni.

Vagyis csupán csak a léleknek a figyelmességén múltott, hogy felfigyeltél arra a fontos részletre, hogy ráhagyatkoztál a lelkedben lévő útmutatásra.

Az ember nagyon sokszor észre sem veszi az ilyen és ehhez hasonló jelzéseket, amelyeket neki el kellene végeznie. A ti számotokra (te és a férjed) ez az előadás nagyon fontos lépcső volt, mert e nélkül a további feladataitok is akadályokba ütközött volna. Mindig csak egymás után következnek a feladatok és nem lehet egyiket a másik elé hozni, mert az Isteni tervben minden pontosan egymásra épülve lehet csak elvégezni. Így van ez minden fizikai testben élő embernél.

A ti számotokra ez az előadás hozta meg a változást az életetekben, mert csak ezek az események megélése által váltatok képessé arra a feladatra, amit a későbbiekben végeznetek kell. Mindig van segítség a számotokra, nem vagytok elhagyatottak, ha néha azt is érzitek magatokon, a fizikai élet nehézségei miatt. A lelketekben pedig nagyon szépen fejlődtek, teszitek a hétköznapi élet feladatait és közben pedig azt hiszitek, hogy semmit sem tesztek, de vannak bizonyos feladatai az embernek, amit meg kell neki tennie a földi élet mindennapi munkálataihoz, hogy a lehető legjobbat tudja az ember minden szempontból kihozni magából. Soha ne legyetek elkeseredettek, hogy nem tudtok a fizikai szinten olyan eseményeket felmutatni, ami kézzel foghatóan is megmutatja, hogy a lelketekben ti már az Isteni utat járjátok.

Azok az események is nagyon fontosak az életetekben, amit a mindennapi élet során végeztetek el. Ez lehet csak jelentéktelennek látszó feladat is, de annak a lelki értéke lehet, hogy nagyobb, mint amit ti gondoltok.

A fizikai világ az egy nagyon összetett eseményeket tartalmazó sorozat, amit nem lehet csak úgy félvállról venni, hogy nem végzi az ember el lelkiismeretesen, mert minden egyes földi mozzanat az életetek során egy feladat parányi része lehet, ami nagyon fontos a következő feladatsornál.

Mindig arra gondoljatok, hogy semmi sem véletlen az életetek során, bármi is történik is veletek, az fontos a ti számotokra. Minden egyes elem, amit a földi életetekben megéltek az egy morzsája annak, amit majd egyben fogtok látni, akkor amikor elhagyjátok véglegesen a földi életeteket.

Az élet, amit minden nap meg kell, hogy éljeteztek, az nagyon is hasonló ahhoz, amit minden embernek meg kell, hogy cselekedjen az életében. Vagyis a szeretet megélése, és annak a mindennapi életben való kamatoztatása. Soha semmi sem történik veletek véletlenül, az Isteni kegyelem mindig csak azt hozza elétek, amit nektek meg kell, hogy éljeteztek, hogy a lelketek az tudjon fejlődni. A fejlődés az nem abból áll, hogy saját magatok eldöntitek, hogy ti most valamit elkezdtek tanulni, hogy fejlesszétek az elméteket. Lehet, hogy a hasznotokra fog

válni valamikor, de a lényeg az, az hogy ne saját magatok akarjátok a lelketeket fejleszteni különböző praktikákkal, hanem bízzátok azt az Istenre.

Hagyjátok, hogy a lelketeket Ő irányítsa és akkor mindig csak azt fogjátok megcselekedni, amit Ő akar, hogy a lelketeket Magához emelje. Ez nem mindig sikerül, mert az emberi okoskodás által az Isten nagyon nehezen tudja az emberi lelkeket elérni és irányítani, mert az embereket elvakítsa a fizikai életben rejlő nem Istennek tetsző események. Gondolunk itt arra, hogy nagyon sokan inkább azt teszik előtérbe az életükbe, ami nem a lelküket engedi, hogy fejlődjön, hanem inkább az élet örömeit hajszolják.

Nagyon sokszor egyáltalán nem is gondolnak arra, hogy egyszer itt kell hagyniuk mindazt, amit eddig örömmel végeztek. Nem örömteli lesz akkor azoknak az életük a mennyei otthonba, mert a megszerzett kincseik nélkül érkeznek meg. Továbbá a fájdalmaik fogják őket gyötörni, hogy látni fogják, hogy mások milyen boldogok, akik a földi életükben nem azt az életvitelt élték, mint ők, mert azok az égi kincseket magukkal tudták vinni.

„Ne gyűjtsetek földi kincseket, mert azt a moly és rozsdá fogja megemészteni, hanem inkább gyűjtsetek égi kincseket, amelyeket nem rágja moly és nem marja rozsdá.”

„Ahol kincsed ott a szíved is.”

A léleknek nem mindegy, hogy mennyire tudja az életben megélni azokat az eseményeket, amelyeket neki a feladatához össze kell, hogy gyűjtsön, mert minden alkalommal csak egy kicsit képes odébb lépni egy feladatban, de akkor már készülhet a következő eseményre, ha azt sikeresen tudta befejezni. Nem minden alkalommal képes az ember úgy élni az életét, hogy mindig sikeresen tudja azt felmutatni, mert az emberek nagyon nehezen tudnak figyelni az Istenre, vagyis a bennük megszólaló belső hangra, vagy érzésre, vagyis a lelkiismeretükre.

Nagyon sokszor már az emberi lélek teljesen eltávolodott attól az Isteni útmutatástól, amit neki el kellene végeznie a földi élete során. Ebből sokszor csak nagyon nehezen tud valamit az ember felismerni, mert a figyelmét nem az Istenre irányítja, hanem minden egyéb elkápráztatja őt az élete során. Ebből alakulnak ki az életek során az a sok kellemetlen esemény, amit az emberek nem szívesen végeznek el, mert az fájdalmas az ő részükre.

Mindig arra gondoljatok, amikor olyan élethelyzet kerül elébetek, amivel nem tudtok mit kezdeni, vagyis nem látjátok az értelmét sem, akkor arra gondoljatok, hogy valamikor valamelyik előző életetekben ezeket az eseményeket helytelenül éltétek meg, vagyis nem az Isteni akaratnak megfelelően hoztátok meg a döntéseiteket.

A ti életetekre vetítve pedig a lényege az a fenti előadásnak, hogy nem csak abban az értelemben lettetek egy pár, hogy a feladataitokat együtt végzitek el, hanem a lelki otthonba készülve is együtt lesztek, mert nagyon hasonlóan élitek az életeteket. Csak akkor képes a földi ember ezt megélni fizikai testben, ha már eljut odáig a társával kapcsolatban, hogy neki nem csak a fizikai szinten akar társa lenni, hanem a lelki feladatokat is közösen akarják elvégezni. Ez nagyon ritka a földi életben, hogy két ember együtt egymásért élve, haladnak az Isteni útmutatás szerint a földi életükben a fizikai feladataikban és a szellemi feladataikban is.

Ilyen esetben szoktak azok bekövetkezni, hogy nem csak a fizikai élet terheit osztják meg egymás között, hanem a lelki feladataikat is közösen végzik el. Itt gondolunk arra, hogy nem csak neked adatott meg a gyógyítás kegyelme, hanem a párodnak is, valamint a feladatok felosztása is közös, mert a lelketek is egygévált az életetek során.

Isten áldása reátok!

38. A közösségi összejövétel témájára 2008.07.18.

Minden közösségi összejövétel témája arról tanúskodik a számotokra, hogy az milyen témakört ölel fel. Mert nem csak az a célja egy összejövételnek, hogy megbeszélitek a mindennapi élet gondjait, hanem a ti égi segítőtitek azok abban segítenek nektek, hogy megtaláljátok a magatok számára azokat az értékes kincseket egy feladatnak mondott eseményben, hogy abból a lelketek tudjon olyan érdemben fontos eseményeket összegyűjteni, ami segíti őt abban, hogy a többi feladatát sikeresen oldja meg.

Nem lehet az embereknek a földön úgy élniük, hogy egyáltalán nem figyelnek arra, hogy velük mi történik. Gondolunk itt arra, hogy minden embernek vannak fájó pontjai az életében, amire nem szívesen tekint vissza, vagy pedig olyan események, amelyeket csak maga tudja megoldani, azt hiszi.

Nem kell nektek kedves földi testvéreim arra gondolnotok, hogy most mi olyan tanítást adunk nektek, amit még nem ismertek. Minden alkalommal amikor találkoztok ti közösségi emberek, akkor csak azt hiszitek, hogy a ti saját gondolataitokat mondjátok el. Tévedés. Mi égi segítőtitek állandóan ott vagyunk veletek és segítünk nektek az éppen aktuális fizikai életben lévő feladataitokban.

Itt nem arra gondolunk, hogy mi mindent elkövetünk, hogy a mi akaratunk szerint cselekedjete, de ha a lelketekben képesek vagytok arra, hogy ránk figyeljete, akkor mi küldjük a segítséget a számotokra, akár írásban, vagy

egymáson keresztül a beszélgetések folyamán, vagy csak éppen olyan témát választotok az összejövetelekre, amire mi inspirálunk benneteket.

Ez a közösségi összejövétel témája azért volt fontos a számotokra, hogy lássátok tisztán azt, hogy milyenek is vagytok így együtt, amikor a gondolataitokban nem tudtok közös nevezőre jutni egy feladatban. Mi abban próbáltunk nektek segíteni, hogy egészen ki éleztük a helyzetet, mármint békés alapokra helyezve, de mindenki láthatta, hogy egy egész komoly „vita” kerekedett közöttetek az adott igerész boncolgatása közben.

Egyikőtök sem figyelt fel arra, hogy ez, az igerész mennyiben egyeztethető össze azzal, amit ti gondoltatok bizonyos esetekben. Nem az lett volna a legfontosabb ebben az igerészben, hogy egymás problémáit magatok oldjátok meg, hanem annak kellett volna figyelni erre, akinek a lelkében ezek az igerészek nincsenek a helyén, mert nem lehet egyszerre két urat szolgálni.

Mindenkinek ad az Isten segítséget vagyis lehetőséget, hogy a hibáit kijavítsa, ha felismeri és elkezd a helyes utat járni. Mindig mindenki csak addig képes az Isteni utat járni, amíg a lelkében a megértés, a megbánás, a felismerés helyet kap. Ennek hiányában hiába minden égi segítség, ha az emberek nem akarnak változtatni a saját maguk alkotta gondolkodásukon, akkor az Isteni segítség sem tud eljutni hozzájuk, mert nem engedik közel magukhoz, azokat a gondolatokat, amelyek segítségükre lennének és így a saját gondolataik fogva tartják őket.

Minden alkalommal amikor csak „úgy” beszélgettek egymással, akkor is próbálunk benneteket olyan téma felé irányítani, amire éppen szükségetek van. Nem csak akkor amikor azt ti is felismeritek, mert annyira kézenfekvő témák jönnek elő, mint most is történt veletek. Mi azért vagyunk veletek, hogy segítsünk nektek mindenben, de ha ti erre nem vagytok vevők (itt nem egy emberről van szó) akkor azt nem tudjuk sikeresen megoldani, mert az összhang nem olyan közöttetek, hogy azt mi áttudjuk adni nektek, amire éppen szükségetek van.

Azért nagyon fontos, hogy legyetek mindig békességesek és szeretetteljesek egymással, mert ha a kapocs meglazul közöttetek, akkor sikertelen minden igyekezetünk. A békesség az alapja minden emberi kapcsolatnak, mert ha az nincs akkor egyáltalán nem lehet Jézusi közösségről beszélni sem. Ti most mindannyian olyan állapotban vagytok egymással, hogy lehetséges a békés kapcsolat, mert olyan a kapcsolat közöttetek, hogy átlehet adni olyan gondolatokat a számotokra, ami segít benneteket a tovább lépésben.

Legyetek nagyon éberek és figyeljetek egymásra, mert csak egymáson keresztül tudunk nektek segíteni, mert a saját szűrőjét mindenki csak maga tisztogatja és

bizony van rajta olyan oda nem illő anyag, ami elzárja azt a felismerést, amire neki nagyon nagy szüksége van a feladataiban.

Higgyétek el kedves földi testvéreim, hogy mi csak segíteni szeretnénk nektek, hogy a feladataitokat sikeresen tudjátok megoldani. Nem mindig elegendő az, hogy ti valamit már megtanultatok és azt tudjátok is nagyon jól, de csak a ti gondolkodásmódotok szerint, mert az emberek a földön folyton tanulnak és változnak, ez a fejlődés. Nem lehet leragadni egy helyen, mert akkor a lélek nem tud tovább lépni a fejlődésben. Mindig arra gondoljatok, hogy most ez így jó ahogyan most gondolom, de lehet, hogy holnap már küld az Isten egy jobbat, amit Ő lát jónak az én számomra, hogy fejlődni tudjak.

A leglényegesebb a feladataitok során az, hogy sohasem legyetek túl elbizakodottak a gondolkodásotokban, mert az nem vezet sehová. Ott csak áll a lélek, nincs fejlődés, mert elzárja az utat az újabb felismeréstől. A földi élet egy hosszú felismerés sorozatból áll, mert kezdetben mi csak fokozatosan küldjük a tanításokat, míg később már az embereknek kell azokat felismerni, hogy hogyan tudják azt megszerezni, hogy a sajátjuk legyen.

Amit a múltban gondoltál, az lehet, hogy akkor jó volt, de az már ma lehet, hogy érvényét veszítette, és holnap már egészen más értéke lesz annak amit régen igaznak, jónak hittél. Ez a fejlődés. Ha leragadsz egy olyan gondolatnál, (amitől nem akarsz megszabadulni, vagyis nem akarod megváltoztatni a gondolatodat) ami megakadályoz abban, hogy tovább lépj, akkor a többi feladataidat sem leszel képes elvégezni a földi életed során, mert a feladatok azok egymásra épülnek.

Ezért figyeljetek nagyon magatokra, a bennetek megszólaló hangra és a környezetetekre, hogy a kettő szinkronban áll-e egymással. Mert ha a kettő különbözik egymástól akkor ott valami nincs rendben az emberi gondolkodásban. Higgyétek el nem azért vagytok közösségben, hogy csak együtt legyetek, ennek nagyon fontos szellemi értéke van, mert egymáson keresztül küldjük a számotokra a tanítást. Legyetek nagyon figyelmesek, mert ha a saját gondolataitok kötik le a figyelmeteket, akkor nem veszitek észre azt sem, hogy az Isten most mit küldött a számotokra segítségként.

Emlékezzél a saját példádra, hogy neked is embertársaidon keresztül küldtük az információt, hogy kezdjél el írni. Nagyon sokáig figyelembe sem vetted a közösségi testvéred szavait, amit csak „úgy” elejtett. Sok időnek kellett eltelni ahhoz, hogy a könyved írását képes legyél elkezdni. Ezért legyetek nagyon figyelmesek, mert ha ezeket az intő szavakat elmulasztjátok, akkor a feladataitokat nem tudjátok sikeresen befejezni a földi életek végére.

Testvéreim legyetek nagyon éberek és figyeljetek egymásra, mert nem csak abból lehet tanulni, amit könyvekből tanultok, hanem azt egymás között megbeszélve és egymásra figyelve szeretetteljesen lesztek képesek igazán felhasználni a későbbiek során.

Mindig küld az Isten a számotokra olyan tanítást, bármilyen formában, bárhonnán, amiből képesek lesztek tanulni, de legyetek nagyon figyelmesek, ne legyetek megátalkodottak a gondolkodásmódotokban, mert az megakadályoz benneteket a fejlődésben.

39. Tanulásunk a földi élet során 2008.07.26.

Mindig arra gondolj, amikor azt érzed, hogy le kell ülnöd a gép elé, hogy az írásodat folytasd, hogy mennyire vagy olyan lelki állapotban, úgy mint most, mert most a lelked teljesen át van itatódva szeretettel, a meditáció után. Mi mindig éreztessük veled, ha azt akarjuk, hogy legyél olyan állapotban, hogy áttudjuk adni azt, amit szeretnénk nektek tanításként, hogy hasznosítani tudjátok.

A lelked az arra inspirál, hogy készüljél fel, hogy használható legyél, mint fizikai értelemben, hogy ne foglald le magadat egyéb dolgokkal. A lelkedben ég a vágy a szolgálatra, hogy másoknak tudjál segíteni ezekkel az írásokkal, mert benned mindig a mások iránt érzett szeretet és segítség az, ami segít téged a feladatodban.

Sohasem az a cél áll előtted, hogy valamit azért csinálj, hogy magadat szórakoztasd, hanem a benned élő Jézus irányít arra, hogy másoknak legyél a támasza, segítsége. El sem tudod képzelni, hogy mennyi embernek nyújtasz vigaszt és lelkesedést arra, hogy keresse az Istennel való kapcsolatát, mert azokban az írásokban, amelyeket te írsz és gyűjtesz és szeretett testvéreid elé teszed, hogy válogassanak belőle a világhálón, az felbecsülhetetlen érték a ti számotokra.

Mi égi segítőtitek nagyon örülünk annak, hogy ezt a nemes és szép feladatot magadra vállaltad, mert ezzel nagyon sok embernek tudsz segíteni, hogy az alapoktól felismerje a Krisztusi Utat. Mindig azt akarjuk veletek megértetni földi testvéreink, hogy nem mindig a legnagyobb az, az írás amit ti annak gondoltok, mert az egyszerű, még nem jártas emberek is képesek ezekből az írásokból elindulni keresni az Istent, mert olyan figyelemfelkeltő, és egyszerű gondolatokat tartalmaz, ami lehet, hogy mások számára értéktelen.

Te pontosan azért jártál annyi helyre az elmúlt években, hogy ezzel tapasztalatokat és ebből kifolyólag olyan tanításokat is magadévá tettél, amit mások értéktelennek tartottak, mert hogy nem beszél szó szerint Jézusról. De egyes embereket nem lehet közvetlenül az Isten szavaival, vagyis az evangélium szavaival elérni, mert tiltakozik a lelkük, mert még arra nem értek meg, így csak a szeretetről lehet velük beszélni.

Azért kellett neked annyiféle emberek tanítását meghallgatnod és leszűrni belőle azt, amit a te lelked abból igazságként fel tudott dolgozni. Mindezek benned leraktározódtak azért, hogy amikor majd annak eljön az ideje te ezeket a tanításokat felismerjed és írások formájában tovább is adjad a világhálón is.

Mert jelenleg ez az egyetlen óriási lehetőség az emberek számára, hogy nagyon sok ember hozzájusson az Isteni tanításokhoz, hogy felismerjék az Utat. Így az embereknek nagyon sok választási lehetősége adatik meg, hogy az otthonában ülve tudjon keresni a világhálón a saját maga részére olyan lehetőségeket, amelyeket az Isten tálcán kínálja fel az emberiségnek.

Mi égi segítőitek is azon dolgozunk, ha ránk figyeltek, hogy rávezessünk benneteket olyan helyekre, ami a ti számotokra fontos egy feladat megoldásához. Te saját magad is rádöbbenél sokszor, hogy azt sem tudod, hogy hogyan találtad meg azt az oldalt, ami számodra nagyon nagy segítséget hozott.

Figyeljete magatokra kedves földi testvéreink, hogy tudjunk nektek segíteni, hogy a lehozott feladataitokat sikeresen tudjátok megoldani. Mert soha semmi sem véletlen, ami veletek történik, mert mindig csak azt hozzuk elétek, amire szükségetek van, ez történik személyenként, de közösségi szinten is. Ezért legyetek nagyon toleránsak egymással, mert mindig van akinek nagyon fontos egy feladat megoldásához az a „bizonyos tétel” ami a másik embertestvére számára jelentéktelen és értéktelen.

Mi égi segítőitek látjuk, hogy kinek miben kell erősödni, miben kell javítania, és mi az amit feltétlenül fel kellene ismernie, hogy tovább tudjon lépni egy feladatban. Mert ha nem ismeri fel, akkor az a feladat addig várat magára, amíg újra egy lehetőségnél fel nem ismeri, hogy neki ebben vagy abban a magatartásában, gondolkodásában változtatni kell.

Itt szoktak bekövetkezni azok a megátalkodottságok, amikor a földi ember nem akar változtatni az ő berögzült gondolkodásán, mert azt egyszer már magának érezte. De itt van a fejlődés, hogy amit régen helyesnek ítélt, az lehet, hogy ma már nem áll meg az igazság mérlegén, mert azóta a lélek már fejlődött, sok tapasztalatot gyűjtött, és elérkezett odáig, hogy ismét meg kell változtatni azt, amit régen jónak ítélt.

Gondoljátok csak el, hogy ti is milyen változáson mentetek keresztül mindannyian akik olvassátok ezeket az írásokat, hogy amikor csak halovány ismereteitek voltak Jézusról és az Ő tanításáról, hogy most hogyan tekintetek vissza arra az időszakokra. Ha akkor nem indultok el a fejlődés útján, akkor még most is ott tartanátok, ahonnan elindultatok. Sajnos vannak olyan emberek a földön, akik egyszer amit megtanultak, magukévá tettek, akár helyes, akár nem abból nem hajlandóak engedni, mert számukra az maradt meg az igazságnak.

Ezek a nagyon nagy tévedések, mert a lélek állandóan fejlődik és ha egy-egy témában nem tud továbblépni az emberi erős akarat miatt, akkor képtelen folytatni az életfeladatát, amit lehozott a születésével, hogy ebben az életében kijavítja azokat a hibáit, amit esetleg az előző életeiben rontott el. Mi csak annyiban tudunk nektek segíteni, hogy a figyelmeteket rá irányítjuk bizonyos helyzetekben, de a döntés az a tiétek. El is fogadhatjátok és el is utasíthatjátok, mert mi a ti szabad akaratotokat tiszteletben tartjuk.

Nagyon sokszor történik a földi élet során olyan esemény amire nem találjátok a választ a ti gondolkodásotok szerint, de az sem felesleges, mert minden, mindennel összefügg. A földi testben az ember nem képes arra, hogy felismerje a dolgok kapcsolódásait, és így azt sem, hogy neki éppen most mi az amit meg kell, hogy változtasson a saját gondolkodásában.

Azért fontos, hogy figyeljetek ránk, mert ami elébetek kerül, annak az a célja, hogy ráfigyeljetek, mert ha ezt elmulasztátok, akkor csak egy újabb lehetőségnél lesz rá módotok azt a feladatot helyrehozni. Addig viszont nem lehet tovább lépni a másik feladatba, mert a téglák azok egymásra pakolva adják meg az épülő ház alapjait. Nem lehet össze-vissza hajigálni az építkezésen a téglákat sem. Ugyanúgy az emberi életek során a feladatait is egymásután kell, hogy elvégezze.

Mindig arra gondoljatok, amikor közösségi összejövetelen is vagytok, vagy csak úgy beszélgettek egymással, hogy ez most miért is történt meg velem. Mindig fel lehet ismerni mindenkinek ha nyitott, hogy neki mit is kell ebből a beszélgetésből leszűrnie, mi az a szó vagy cselekedet, ami neki mint hiányzó téglát itt jelen van és beépíthet a gondolkodásába.

Soha ne úgy közelítsétek meg a beszélgetésekben zajló eseményeket, hogy nekem ez nem érdekes, nem nekem szól, de bezzeg a másik testvéremnek tudom, hogy mit kellene csinálnia, mit kellene megváltoztatnia a magatartásán.

Néha azok, akik nagyon gögösek és magabiztosak, azok csak a másokra való mutogatással hárítják el maguktól a feladataikat, s közben nekik kellene jobban ráfigyelni arra a szituációra. A békesség fenntartása érdekében néha csak

távolról érintitek azokat a feladatokat, amelyeket fel kellene mindenkinek ismernie, ha azt akarja, hogy tudjon tovább lépni a feladatában.

Ne az legyen előttem, hogy nekem nem kell semmit sem javítanom, hanem csak kívülről szemlélhetitek az eseményeket. Mindig közösségi szinten továbbítjuk először az eseményeket, majd pedig az emberi léleknek a gondolkodása folyamán próbáljuk a saját magára vonatkozó részeket sugallni. Mindig így szoktuk lebonyolítani a feladatokat, amiket ki kell javítani a földi embereknek.

Továbbra is szeretnénk nektek olyan testvéri szeretettel továbbítani a segítségünket, hogy az a ti hasznokra váljék.

40. A szeretet megélése a családban 2008.08.30.

A szeretet megélése nem abból áll, hogy az ember szereti a közvetlen családtagjait, aki vele együtt él, vagy csak úgy élnek, mintha együtt lennének, de mint lakás szempontjából már nem együtt élnek.

A szeretet az abban kellene, hogy megnyilvánuljon az emberek között a családban, hogy mindenkor csak azt vegyék figyelembe a családban élők, hogy mi az, amivel a másik embertestvérüknek (szüleinek, gyerekeinek, házastársának) azt akarja cselekedni, amit ő is szívesen csinálna. Nem csak kívülről kellene a családnak nézni egymást, hogy ő mit és hogyan cselekszik meg, hanem arra is kellene gondolni, hogy ezek az események mire tanítanak engem.

Az egy egészen más dolog, hogy az amit a családtagunk cselekedett, hogy helyes vagy sem, mert azt nem nekem kell megítélnem, sőt nincs is hatásköre egyik embernek a másikat megítélni, hogy helyesen cselekedett-e. Az majd csak akkor fog felszínre kerülni, amikor az, az esemény a gyümölcseit beérleli. Mivel az ember egy állandó változó világban él, így a lehetőségek is állandóan változnak, ezzel együtt az emberi gondolkodás is állandóan változik.

Minden alkalommal amikor olyan eseménnyel találkoztok a földi életetek során, amikor azt hiszitek, hogy nincs tovább minden elveszett, reménytelen stb. akkor próbáljátok magatokat az Istenre bízni, hogy Ő nem rak rátok nagyobb terhet, mint amit el tudtok viselni. De ezek az események és minden olyan amivel találkoztok a mindennapi életetek során, hogy nem tudjátok azt megoldani, vagy nem tudtok azonosulni azokkal az eseményekkel amelyek éppen egyik családtagotok által kerültetek elébetek, akkor arra gondoljatok, hogy soha nincs

véletlen, nincs semmi, ami benneteket olyan helyzetbe sodorna, ami a ti lelki fejlődéséteket ne segítené elő.

Minden esemény az életetekben egy feladat, amit meg kell oldani. Sokszor nem is arra gondoltok, hogy ez egy feladat, hanem inkább egy tehernek élitek meg azt az élethelyzetet, amit éppen nem szívesen csináltok, vagy csak éppen kívülről akarjátok azt szemlélni, hogy nektek ebből nem kell semmit sem leszűrni. Ilyen nincs, minden élethelyzet egy feladat része, amit az embereknek a gondolkodásukban kell először is megoldani, hogy eltudjanak fogadni olyan helyzeteket, ami egy másik családtagjuk feladatai közé sorolható, de mint családtag érint mást is. Ez egy közös életfeladat, amit a leszületés előtt hozzák az emberek (családtagok) magukkal, hogy majd abban a közegben ahol él, ott ezt a feladatát helyesen tudja megoldani.

Minden esetben először mindig arra gondoljatok, hogy az, az élethelyzet, amiben benne vagytok, az a számotokra mit mutat meg? Mi az amit nem tudtok elfogadni a másik emberben, vagyis a család bármely tagjának cselekedeteiben? Mindig először is arra gondoljatok, amikor valamilyen nehéz teher rakódik rátok, hogy ez miért is történt meg velem? Mi annak az oka, hogy az eddig békés család egyszerre csak mint ellenségként, vagy közömbös idegenként szerepel a családnak nevezett közösségben?

Ezek mind arra tanítják a családi közösséget, hogy mindenki, aki a feladatát sikeresen el akarja végezni, annak csak a szeretet hatáskörén belül lehet cselekedni, mert ellenkező esetben már az ellentétes gondolatok töltik meg az emberek lelkét, ami bizony nem vezet helyes önismeretre.

Sohasem arra gondoljatok, hogy az a nagyon is nehéz élethelyzet az nem tanítja az embereket. Sőt pontosan azok az események hozzák elő az emberi szívekből azokat a tulajdonságokat, amelyekkel tovább tud lépni a következő feladatába, ha azt eredményesen végezte el.

Az, hogy eredményesen végezte-e el azt a feladatot, az abból látszik meg, hogy az emberi szívekben békesség és nyugalom uralkodik-e vagy csak felszínesen oldották meg a feladatot, szőnyeg alá söpréssel, hogy ne kelljen ezzel foglalkozni.

Pedig a nem megoldott feladatok azok, mindig visszatérnek, addig amíg azok nem lesznek szeretetben, békességben megoldva. Vagyis ha valaki csak azért nem tesz semmit egy ügy érdekében, hogy majd megoldódik valahogyan, de őt ez nem érdekli, akkor sem tud ettől a témától véglegesen megszabadulni, mert a feladatok egymásra épülnek és addig, amíg valamilyen nehéznek látszó helyzetet szeretetben nem oldanak meg, addig az visszatér különböző formákban. Ha nem ugyanabban a helyzetben, akkor az Isteni kegyelem ad egy hasonló feladatot egy másik családtagnál, hogy az a személy a feladatát

sikeresen megtudja oldani, ha már az előzőt elmulasztotta. Az Isten kegyelme határtalan, mivel addig segíti az embereket, amíg azok hajlandóságot mutatnak a változásra, hogy befejezzék azt a feladatukat, amit elkezdtek.

Minden alkalommal, amikor hasonló helyzetbe kerültök, akkor próbáljatok azokon az eseményeken elgondolkozni, hogy mi az, amit nekem ebből tanulnom kell? Miért küldte nekem az Isten ezt a helyzetet? Miért nem tudom ezt könnyedén elviselni? Vagy, hogyan kellene nekem viselkednem, hogy ezeket helyesen „lássam”. Minden ilyen és ehhez hasonló helyzetet próbáljatok átgondolni, és főleg az Istenre hagyatkozva, az Ő általa küldött sugallatokra figyelni és megvalósítani.

Higgyétek el, hogy az Isten küldi a segítséget a számotokra, de nektek is Őreá kellene figyelnetek és akkor nem lenne a lelketekben harag és ellenséges érzések embertársaitok felé.

Gondoljátok el, hogy neki sem könnyű (családtagjaitoknak), mert neki is a feladatát kell elvégezni, és bizony sokszor a családtagok akadályozzák egymást a feladataikban.

Az, hogy helyesen döntött-e a családtagunk, annak a gyümölcseit ő fogja megtapasztalni, de nem dönthetünk senki helyett sem, sőt még erőteljes befolyásolás sem helyes, mert nem tudjuk, neki éppen ezt az élethelyzetet miért kell megélnie? Lehet, hogy az előző életében, vagy ebben az életében egy helytelen döntés következményeként került ez a feladatsor elébe.

Higgyük el, hogy nincs véletlen az életünkben, minden az Isten akaratából és az Ő engedélyével történik meg a mindennapjainkban. „Isten még a ti hajszálaitokat is számon tartja”.

Legyen a lelketekben békesség és irányítson benneteket az a belső meggyőződés, hogy van gondviselőtök. Az Isten az, aki vezeti és irányítja az életeteket, ha hagyjátok magatokat.

41. A tanulás fontossága a gyakorlatban

2008.10.23.

A szeretet az ember lelkét olyan irányba tereli, ami nem engedi meg a számára azokat a rest gondolatokat, amelyek nem az Isten akaratának megfelelőek. Az emberek gyakran azt gondolják, hogy nekik az Isten azt akarja, amit éppen ő cselekszik, de ez nagyon sok esetben csak önámítás, becsapás mert az Isten mindig határozottan érezteti azt, hogy mit akar általa és vele megcselekedni. Csak az ember nagyon sokszor azt figyelmen kívül hagyja, mert az, az ő számára lemondással járna, így azután már saját maga akaratát cselekszi meg, abban a tudatban, hogy az Isten ezt várja el tőle.

Testvéreim legyetek nagyon figyelmesek arra a gondolatsorra, amit a lelketek diktál a számotokra, mert nem lehet a földi életet úgy végig élni, hogy az ember csak a fizikai élet gondjaival foglalkozik és nem tesz semmit annak érdekében, hogy a lelke is épüljön, fejlődjön.

Mindig csak annyira képes a lélek a fejlődésre, amennyire a fizikai világ terhei közepette képes azt megtanulni, amit neki el kell végeznie a testbeöltözése előtti vállalt feladatából. Nem mindig van lehetősége a léleknek arra, hogy tudjon tanulni, mert az emberi gondolkodás elviszi azokat a feladatokat a látóköréből, amiket neki el kellene végeznie, hogy sikeresen tudja befejezni a földi életét.

Az emberek nagyon sokszor csak azt hajlandóak elvégezni, amik neki tetszenek, vagyis amiben ő jól érzi magát. A nem tetsző élethelyzeteket elkerüli, vagy egyáltalán tudomást sem vesz róla, mondván neki ehhez nincs semmi köze sem. Pedig az emberek csak azáltal tudnak továbblépni az élet lépcsőjén, amiben a feladatukat helyesen oldották meg. Vagyis nem azt a feladatot amit ő fabrikál magának, hanem azokat amit mindenki a leszületésével lehozott javításra.

A lélek a javítást abban éli meg, amiben mi emberek nem igazán érezzük jól magunkat, mert azok a lélek gyengeségei, vagyis amit javítani szeretne ebben a földi életében. Mindig küld az Isten segítséget az embereknek különböző élethelyzetek formájában, hogy abban tudja a gyengeségeit, hibáit kijavítani.

De az emberek gyengeségeik és figyelmetlenségeik következtében nagyon sokszor észre sem veszik azokat a kincseket, amit az Isten az ő számukra küldött abban az élethelyzetben. Az lehet rendkívüli esemény, betegség, baleset vagy bármilyen élethelyzet, amit a földi ember szeretne mindenképpen elkerülni.

Az elkerülés az csak egy időleges állapot, mert az Isten kegyelme által ismét szembekerül azzal az élethelyzettel, amit előzőleg vagy nem vett észre, vagy pedig nem akart vele komolyabban foglalkozni. Mindig a látókörébe kerül addig az feladat amit el kell, hogy végezzen a lélek, mert csak úgy lesz sikeres a földi élete.

Sohasem kerül a földi ember olyan eseménnyel szembe, amire neki nincs szüksége a lelki fejlődése érdekében. Még azt az élethelyzetet is az Isten az ő javára fordítja, amit éppen ő fabrikált magának, mert a feladat megkerülésével ismeretre tesz szert, csak éppen késlelteti a feladatsort ezzel a kis kiruccanásával. Az Isteni kegyelem folyamatosan tereli az embert addig, amíg az rá nem talál és fel nem ismeri a feladatát.

Akármennyire is el akar az ember kerülni bizonyos helyzeteket, az csak időleges, mert előbb vagy utóbb mindenképpen meg kell azt cselekednie, amit igyekszik messziről elkerülni. Lesz olyan időszak az életében, amikor egyáltalán nem lesz lehetősége, hogy elkerülje, hanem szenvedőjévé válik annak a helyzetnek.

Mi emberek ezeket a sorsokat bizony nagyon nehezen viseljük, mert fájdalmasak a számunkra, de a lélek ezáltal fejlődik, tanul.

Mindenképpen azt szeretném nektek elmondani, hogy csak akkor tegyetek meg mindent annak érdekében, hogy valamit elkerüljete tudatosan, ha a lelketekben azt érzitek, hogy nektek más irányba kell haladnotok. Akkor bizony határozottan azt fogjátok érezni, hogy nektek más a feladatotok. Mert Isten mindig határozottan érezteti az emberrel, (ha nyitott és figyelmes) hogy merre is menjen az élet útján.

Kívánom nektek, hogy legyen szép a földi életetek és megelégedve érkezzetek meg az égi otthonotokba.

42. Békesség az emberek erénye **2008.12.10.**

Minden alkalommal amikor elakarod kezdeni a gépelésedet előtte a lelkedben végezz önvizsgálatot, hogy mennyire vagy olyan lelki állapotban, hogy a feladatodat eltudjad végezni. Mindezt csak azért kérjük tőled, mert már elég régen írtál ebben a formában. A figyelmedet és a feladatodat más irányban kellett terelned, mert neked nem csak a médiumi írásokra kell a hangsúlyt helyezned, hanem a honlapod működésével kapcsolatos teendőket is napra készen kell, hogy végezzed. Mert el sem tudod képzelni, hogy így mennyi embernek tudsz segíteni ezekkel az írásokkal, amiket tőlünk égi segítőidtől átveszel és azokkal az írásokkal és egyéb anyagokkal, amelyeket gyűjtögetsz és saját magad készítesz embertársaid megsegítésére.

Az emberi lelkek nagyon nagy szükségét lelik minden ilyen és ehhez hasonló írásoknak, amelyek felkínálásra kerülnek, hogy mint lehetőségként felismerjék

az emberek az Isten tanításait. Ugyanúgy, mint a régi időkben, amikor Jézus születését várták, akkor is voltak előhírnökök az emberek részére olyan földi tanítók személyében, akik tisztán és világosan előterjesztették Jézus születését és tanításait.

A mai idők sem más, mint akkor, mert most is nagyon sokan kapnak olyan feladatot földi emberek, hogy segítsenek abban, hogy minél több helyre eljusson Jézus tanítása, még akkor is, ha ez bizonyos nehézségekbe ütközik. A jelen helyzet sem más mint akkor, mert itt is elszabadult az ellentét ereje és ezáltal már nem az Istenhit mutat az emberek számára utat, hanem az ellentét csalja csapdába a megtévedt embereket.

Mindig küld az Isten segítséget azok számára, akik igazán hisznek az Isten megváltó szerepében, mert neki kell ismét „megváltani” az emberiséget ebből a földi pokolnak nevezett helyről. Az Isten kegyelme folyamatosan árad az emberek felé, de nem tudják felismerni, mert nincs bennük annyi jóakarát sem, hogy képesek legyenek felülkerekedni a jelenlegi helyzetükön.

A te szereped is ebben úgy mutatkozik meg, hogy folyamatosan a nap minden percében az írásaid által az embereket hívod az Isten ajtaja elé, hogy kopogtassanak be rajta, mert a lehetőség az készen áll, csak az embereknek kellene felismeri jelenlegi szomorú helyzetüket ahhoz, hogy a kegyelem leszálljon közéjük.

Te minden esetben csak azt tudod tenni az emberekért, hogy azt amit eddig is csináltál, azt tovább folytatod és a szorgalmad az ne csökkenjen, mert csak így képes az emberi lélek arra, hogy felismerje, hogy van más kiút is ebből a világból nem csak a szomorúság és elkeseredettség, hanem a remény, hogy lehet másként is élni. Minden esetben amikor a lelkedben egy kicsit elgyengülsz, mint mindenki másnál előfordul, akkor te csak arra gondolj, hogy a folyamatos munkád, amit állandóan végzel az nem hiábavaló, mert annak a gyümölcse be fog érni. Lehet, hogy nem azonnal, de nem lesz hiábavaló a munkád, mert a te számodra csak az legyen a cél, hogy haladj előre a megkezdett utadon, hogy az, amit küldünk a számodra, azt továbbítsad az emberek felé.

A békesség az nagyon fontos az emberek számára, mert azáltal lesz a lelkük nyugalomban, ha képesek lesznek felülkerekedni, a külső hatások okozta sérüléseken. Mindig csak az ember képes arra, hogy a lelkét a békesség sugarai hassák át, azáltal ha figyelmét az Istenre fordítja. Nagyon sokszor csak azon múlik a segítség elmaradása, hogy nem képes az ember kilépni abból a kátyúból amibe éppen beleesett.

Ebben az esetben pedig az Isten sem képes a kegyelem kiáradása által az emberi szívet elérni, ha az emberek elfordulnak Tőle.

Legyen békesség az emberi szívekben, hogy mindazok az írások amiket küldünk, hogy azok megtudják érinteni az emberi lelkeket, és áltálal eltudjanak indulni az úton és a folyamatos tanulás által meg is tudjanak maradni azon.

Békesség nektek kedves földi testvéreink, akik a föld nehéz súlyát viselitek, legyetek kitartóak és ne gyengüljön meg a lelketekben az a hit, amit eddig összegyűjtöttetek az életek során.

43. Békesség az emberi szívekben 2008.12.30.

A legjobb az, az ember számára, ha nem azt nézi, hogy neki mit kellene csinálnia a mindennapi életében, hogy az megfeleljen annak az elvárásnak, amit az Isten küld a számára. Az a helyes cselekedet, amikor az ember nem tartja számon a cselekedeteit, hogy most jót tette-e vagy sem hanem hiszi azt, hogy ez most jó.

De ezt csak abban az esetben képes a földi ember helyesen megcselekedni, ha a kapcsolata állandó az Istennel. Vagyis nem maga alkotja meg a feladatait, hanem a lelkében él a szeretet és ő annak engedelmeskedve végzi a mindennapi élet feladatait, munkáit. Mindent a gyümölcseről lehet felismerni. Minden ami történik a földi emberrel az életében, az mind azt tükrözi vissza, ami az ő lelkében él. Hiába próbálja a földi ember fényezni magát, az csak kifelé tudja megtenni, ideig – óráig, de a lélek az belülről csak azt tudja a felszínre hozni, ami a valóságot mutatja meg a földi ember lelkéből, az életéből.

Ebből is látni fogjátok a földön mennyi olyan ember él körülöttetek, akiről azt hiszitek, hogy a legjobb úton jár, mert kifelé azt mutatja meg magából, de a lelkében egészen más tulajdonságok vannak, amit az emberek egymáson sokszor észre sem vesznek, mert mást mutat magából, mint ami valójában a lelkében él. Nem elegendő az, ha mindenki csak azt tudja a másikról, hogy ő mit csinál az életében, mert nem biztos, hogy az a valóságot fogja visszatükrözni a lelkéből. Fontos, hogy az emberek legyenek őszinték egymáshoz, úgy a családi élet közösségben, mint a jézusi tanuló közösségekben,

Minden alkalommal csak azt tudjátok magatokból kiadni, ami a lelketekben él. Ebből is látható, hogy nem lehet másként élni a földön, csak igazságban és nem képmutatásban, mert a cselekedet az vissza sugározza azokat a nem igazságos cselekedeteket, amit az ember csak akkor ismer fel, ha valóban az igazságban él. Ha csak a maga által alkotott igazságban éli az életét, akkor csak az fog visszatükröződni a földi ember életén, munkáján és minden cselekedetén. Hiába tudja az ember azt, az írásokból, hogy hogyan kell élni a jézusi tanítás szerinti

életet, ha nem tesz annak érdekében semmit sem, ha nincs mögötte szeretetteljes cselekedet, akkor az egész földi élete siralmas, mert üres. Nincs megtöltve azzal a szeretettel, amit Jézus tanított és meg is cselekedett földi élete során.

Ezért kérünk benneteket kedves földi testvéreink, hogy próbáljátok az életeteket átnézni, átértékelni, hogy mennyire állna az meg az Isten mérlegén, ha most azt mondaná nektek, hogy a földi életetek csak eddig tartott. Itt az elszámolás ideje. Mit tudnátok felmutatni a szavaitokon kívül, amit nagyon jól tudtok. Csak nagyon sokszor üresek, nincs mögötte Isteni szeretet által végzett cselekedet. Próbáljátok magatokat egy kicsit más szemüvegen keresztül nézni, ne a saját, homályos kissé megtöredezett üvegen keresztül, mert azon keresztül csak a saját akaratotok általi képet fogjátok látni, ami nem egyezik meg azzal, amit az Isten elvár a gyermekeitől, amiért lehetőséget adott nekik a földre születéssel a hibáik kijavítására.

Békés, szeretetteljes Újlesztendőt kívánunk nektek kedves földi testvéreink, akik veletek együtt örülünk minden jó cselekedeteiteknek. Ámen

44. Az Isten kegyelme a mindenapjainkban 2009.01.08.

A mindennapi életünket mi magunk emberek osszuk be és így csak rajtunk múlik az életünk alakulása is. Nem lehet az életünk alakulásáért másokat felelőssé tennünk, mert azok az események csak eszközök az életünkben, amik segítségünkre vannak abban az adott feladatainkban. Nekünk embereknek kell az életünkben felmerülő eseményeket úgy kezelni, hogy ezek azért vannak, mert a bennünk lévő rossz tulajdonságaink által még a másik emberben keressük a hibát, és nem a saját magunkét akarjuk kijavítani, hanem az embertársainkat akarjuk megjavítani.

Mindig csak olyan események történnek a földön, ami az adott embercsoport javát szolgálja a lelki fejlődése során. Ez nagyon sokszor nem egyezik meg a földi ember gondolkodásával, így ő azt már el is veti, mert az neki nem kedves. Pedig az ember csak olyan eseményekkel találkozik a földi élete során, amiben neki javítani kellene a magatartásában, ez mindenkinél más formában jelenik meg. Isten csak olyan feladatot ad a számunkra, amivel nekünk dolgunk van. Ha mi azt nem úgy látjuk, akkor a hiba bennünk van, mert nem ismertük fel, abban a helyzetben reánk vonatkozó feladatunkat.

Minden alkalom arra szolgál az életünkben, hogy legyünk éberek és figyeljünk arra, hogy milyen hatások érnek bennünket, mik azok az események az

életünkben, amelyeket igyekezünk elkerülni. Minden olyan esemény amelyet elkerülünk valamilyen ok miatt, az a mi hibánk, mert ha nem kerüljük el, akkor abban a lelkünk tovább fejlődött volna.

A lélek számára minden lehetőség adott, hogy fejlődni tudjon, de az ember az, aki nem engedi a gyengeségei miatt, mert elhárítsa magától azokat a lehetőségeket, amelyeket az Isten felkínált a számára.

A mindennapi életben adódó nehézségek azért vannak az emberek életében, hogy azok mint eszközök szerepelnek, hogy ezzel a lehetőséggel a benne lévő tulajdonsággal az ember képes megszabadulni attól a belső tehertől amit cipel. De ez csak akkor lehetséges, ha az ember alázatos és elfogadja az Istentől azokat az eseményeket amelyeket az Isten mint nehézséget küld a számára, hogy ebben tudjon javítani.

Minden élethelyzet egy feladat része, amire nagyon oda kellene figyelni mindenkinek, mert a következő feladat erre épül. Ha kimarad, akkor a lélek addig vár, amíg egy újabb lehetőség adódik a számára. Ezzel az ember csak lassítja az életében ledolgozandó feladatokat, sokszor teljesen meg is semmisíti, mert nem hajlandó elfogadni az Istentől kapott kegyelmet.

Testvéreim arra kérlek benneteket, hogy ezeket az írásokat olvassátok el és többször gondolkodjatok el rajta, hogy van-e olyan esemény az életetekben, amiben tudtok még javítani. Szerettem jeléül fogadjátok tőlem ezt az írást úgy, hogy csak segíteni szerettem volna nektek ezzel az írással.

45. Gondolatok a mindennapjaimban felvetődő eseményekről 2009.01.15.

Nagyon fontos az életedben, hogy ne legyenek olyan események, amelyek nyugtalanságot idéznek elő a lelkedben. Minden esemény azért nyugtalanít, mert nem tudsz rajta túllépni, vagyis nem tudod elengedni azokat a gondolatokat, amelyek időnként zavart okoznak a lelki békédben. Mindig csak arra gondolj, hogy ezek az események csak te érted vannak, neked kell belőlük olyan információt leszární, ami segít abban, hogy tovább tudjad a mindennapjaidat élni békében és nyugalomban.

A jelenlegi helyzet is azt indokolja meg a te részedre, hogy bizonyos emberek gondolatait nem tudod a helyére tenni az életedben. Ezek azok az események, amelyek tanulságul fognak szolgálni a számodra a későbbiek folyamán. Nem mindig abban a pillanatban fogod meglátni az eredményét azoknak a feladatoknak, amelyekkel éppen most találkozol. Ezek mind csak eszközök az

életedben, azért hogy a későbbiekben ebben neked nagyon nagy segítségedre legyenek a jelenlegi nehéz napjaid, amit nem tudsz feldolgozni és pillanatnyilag a helyére tenni az életedben.

Ez nem baj, de majd rá fogsz jönni arra, hogy mindennek értéke van az életben. Ha jelenleg nem is ezt látod, de majd eljön az ideje annak is, hogy ezt felismerd. Mindig arra gondoldj amikor olyan nehéznek látszó eseményekkel találkozol, hogy az majd a te javadat fogja szolgálni. Jelenleg neked csak teherként jelentkezik az, az esemény de rá fogsz jönni, hogy minden esemény egy fontos feladat része, ami ezután fog bekövetkezni az életedben. Nem mindig olyan formában jelentkezik, hogy azt rögtön felismered, de eljön annak is az ideje, hogy hálás leszel a sorsnak azért, hogy ezt az eseményt megtapasztaltad már jóval előbb, mint amikor az a feladatsor az életedben eléd kerül.

Bízzál az Isten kegyelmében, hogy sohasem történik veled olyan esemény, ami nem segíti elő a lelki fejlődésedet. Az amikor te valamit rossznak látsz az életedben, akkor arra gondoldj, hogy miért rossz az neked, mi az amit nem tudsz abból felismerni, ami elősegíti a lelki fejlődésedet. Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal teli életben bizony nagyon sok olyan esemény is megtörténik a földi emberrel, ami számára teljesen érthetetlen, nem tudja, hogy most ezzel ő mit kezdjen, mi az amiért ezzel neki dolga van, vagy miért kell ezt neki végigcsinálnia. Ilyen gondolatok esetén kérd az Isten segítségét, hogy világosítsa meg a tudatodat, hogy ki tudjál lábalni ezekből a nehéznek tűnő hétköznapi eseményekből.

A jelenlegi helyzeted is olyan esemény, ami csak később fog mint feladatként az életedben megjelenni, hogy azt akkor megoldjad. Az „elő” feladatok mindig sokkal hamarabb szoktak megjelenni az emberek életében, mint az, amihez az szükséges lesz, amit nem tudnak az emberek feldolgozni az életükben, ha nem ismerik az előzményt.

Bízz Isten jóságában és a reménység soha ne hagyjon el, hogy soha sem történik meg veled, olyan esemény, aminek nincs értéke az életed során.

Mi égi segítőtitek is láttuk rajtatok azt a rémületet, hogy egyáltalán nem tudtok mit kezdeni azzal az eseménnyel, amellyel éppen szembekerültetek. Folyamatosan foglalkoztat benneteket, hogy hogyan is kellene megoldani, de nem találtok rá választ a gondolataitok között. Mindig csak a miértet keressétek, de arra nem is gondoltok, hogy ez nem a „miérttel” kapcsolatos, hanem más jellegű célja van az életetek során.

Jó lenne ha nem ezzel foglalkoznál, hanem a mindennapi élet feladatait végeznéd szorgalmasan, mert mindig másfelé tereli ez a gondolat a figyelmedet. A számodra jelenleg nagyon fontos feladat, hogy naponta végezd a feladatodat a

fórum és a weboldaladdal kapcsolatban, hogy az odalátogató embereknek tudjál a segítségre lenni a lelki fejlődésükben. Minden azért van, hogy az emberek tudjanak elindulni az úton, majd újabb ismereteket szerevezve tanulni és ezáltal fejlődni.

Azért hoztuk létre általad ezeket a lehetőségeket, hogy mindenki számára képes legyen olyan információkat felkínálni, amelyekkel elősegítéd nagyon sok ember lelki fejlődését. Itt megtalálhatja magának mindenki amit keres, amire a lelkének szüksége van, a fejlődési fokától függően. Ez a lehetőség nagyon sok embernek ad megnyugvást a lelkének, mert olyan írásokat talál benne, amire éppen a lelkének nagyon nagy szüksége van.

Mi égi segítők pedig mindent megteszünk azért, hogy azokat tereljük oda, akinek a lelke éppen telve van fájdalommal, elkeseredéssel, hogy lelki vigaszt találjon az olvasása közben. El sem tudod képzelni, hogy mennyi embernek sikerült a lelkét felüdítened, és megvigasztalnod az elkeseredetteket.

Pontosan azért van ez a lehetőség, amit te felvállaltál, hogy ebben a formában segítesz az embereknek, hogy az Isten felé vezető utat megmutatod a számukra, és tovább is táplálsz a weblapon és a fórumon lévő tanításokkal. Ehhez nagyon sok időre és energiára lesz szükséged, mert ez csak folyamatosan bővülni fog, mert ez csak akkor tölti be a célját, ha állandóan foglalkozol vele, és bővíted a benne lévő tanításokat.

Kívánunk neked ehhez erőt és kitartást, bízzál magadban, mi a segítségedre vagyunk. Ámen.

46. Mindennapi élet munkái, amelyeket az égiek irányítanak 2009.01.22.

Az Isten angyalai azok állandóan a földi emberek segítségére vannak rendelve, hogy segítsék a földön élő emberek mindennapi életét. De ez csak akkor lehetséges, ha az emberek elfogadják azt, és a szerint is élik a földi életüket, mert ha csak a saját akaratuk szerint, akkor az égi sugallatot nem hajlandóak elfogadni, és befogadni azt, mert nem az ő gondolatait tartalmazzák.

Mindig gondoljatok arra, amikor Jézus a földi életében csak úgy volt képes az embereket tanítani, amikor Ő is ugyan olyan emberként élt a földön, mint a többi abban a korban élő egyszerű ember. Sohasem azt hangoztatta, hogy Ő honnan jött és milyen képességei vannak és milyen tanítása van, hanem egyszerűen élte a példamutató földi életét a mindennapjaiban. A földi embereknek ezzel megmutatta, hogy hogyan kell élni egy egyszerű Isten útját járó embernek, hogy eljuthasson a Teremtőjéhez.

Ebben a földi életben minden benne volt, a születése, a családi élete, a munkája, a tanítása, az emberekhez való viszonya, halála. Ezekben a cselekedeteiben Ő azt megmutatta, amit később az evangéliumokban le is írtak a tanítványok.

Így ezzel az útókor embereinek megmutatta a visszafelé vezető legrövidebb és legegyszerűbben élhető földi életet, amit a jelenkor embereinek sem szabad szem elől téveszteni, mert ha nem e szerint akarja az ember a visszafelé vezető utat megtenni, akkor nem az Ő általa tanított és megmutatott utat választotta, hanem talált magának valami más utat, amit saját maga készített, hogy azon fog visszatérni, de hová? Ez a kérdés.

Testvéreim legyetek nagyon nyitottak és figyeljetek egymásra, mert nagyon közel az idő, amikor már nem lesz lehetőségetek arra, hogy változtassatok a ti téves gondolkodásaitokon, mert az aratás közel és az ég angyalai állandóan készen állnak arra, hogy ezt a munkájukat elkezdjék.

Mi égi segítőitek is állandóan azon dolgozunk, hogy azoknál akiknél még esélyt látunk a változásra, azokat ösztönözzük arra, hogy találja meg az Isten által mutatott utat és induljon el, és mi akkor már irányítjuk, ha nyitott és nem keményszívű, megátalkodott ember, hanem befogadó, és engedelmes szívű.

Szeretnénk benneteket arra kérni, hogy ezeket az írásokat ne veszélynek éljétek meg, hanem inkább figyelmeztetésnek az ég angyalai részéről, hogy legyen időtök a leszületésetek által hozott feladataitokat befejezni.

Testvéri szeretettel a ti égi segítőitek által, akik veletek vagyunk az Isten kegyelméből. Ámen.

47. Békeség 2009.02.05.

Az emberi szív minden alkalommal amikor összetörik, akkor nem lehet másképpen csak a léleknek olyan gyógyírt adni, ami segíti őt a tovább haladásban. Itt most ebben a pillanatban nem a te helyzetedről van szó, hanem általában az emberekről szól, amit csak akkor tudnak igazán felmérni, ha megcselekszik az életükben azt a jót, amit az Isten elvár minden embertől.

Ez nem más mint a tisztelet és a szeretet embertársaink iránt, hogy legyen mindenkiben annyi erő, hogy azt megtegye, mert e nélkül nagyon sivár lesz az emberek élete.

Az élet csupán egy rövid idő az emberek életére nézve, mert amit a mindennapjaiban élnek meg, az nem nevezhető mindig „életnek”, mert nincs

meg benne az, az éltető erő, ami segíti az embert a feladataiban. Itt az emberek az életet nevezik a földi értelemben vett időt életnek, holott az Élet az nem egy idő, hanem az Isten maga az élet. Itt ezen lehet vitatkozni, eszmét cserélni, de a lényegesen nem fog változtatni az ember, mert minden az Isten kezében van, amit az ember a magáénak tekint.

Mindig amikor nem vagytok tisztában a saját magatok érzéseivel, akkor próbáljatok elgondolkozni azon, hogy mennyire éleitek a mindennapjaitokban meg a Krisztusi szeretet által megmutatott földi életet. Ez az iránymutató a földön élő emberek számára. Ha őszintén belenéz az ember a lelkiismeretén keresztül az életébe, akkor észre fogja venni azt, hogy mi az, amit nem helyesen cselekedett az élete feladatában, de csak akkor van erre lehetősége, ha nem hallgattatja el a lelkében megszólaló belső hangot, amit az Isten akar az emberrel közölni. Ha az akarat erősebb az emberek lelkében, akkor esélyük sincs arra nézve, hogy felismerjék a saját téves gondolkodásukat.

Mi égi segítőtök azon dolgozunk, hogy ne legyen az emberek között olyan vita, békétlenség, ami megnehezíti a további feladatok sorsát. Minden alkalommal amikor leírod ezeket a sorokat mindig azt hiszed, hogy ez neked szól és elkezdesz azon gondolkodni. A te számodra adandó írásokat személyesen csak a te részedre adjuk, azt mi jelezzük a számodra.

Te az égi tanítóid számára egy közlő csatorna vagy, ami segít nekünk abban, hogy a közlendőinket el tudjuk juttatni a földi emberek számára. A te szereped ebben annyi, hogy mindig legyél nyugodt és békés lelkületű ember, hogy a feladatodat el tudjad végezni.

Áldott legyen az, aki ezeket az írásokat olvassa és meg is találja benne azt, ami a számára szükséges.

Ámen.

48. A figyelem 2009.03.01.

Mindig arra ügyeljétek, hogy ne halogassatok egyetlen eseményt sem az életetekben, hogy majd ekkor vagy akkor elvégezitek azt. Amikor készletet éreztek valamire, akkor azt akkor kell elvégezni, mert mi akkor tudunk nektek segíteni a sikeres megoldásban, mert annak akkor van az ideje.

Törekedjétek arra, hogy ne csak a másik ember problémáit tartsátok a szemeitek előtt, hanem a tiétekkel is törődjétek, mert nektek pontosan abban kell megküzdnetek, amiben másoknak nem kell figyelmet sem fordítani olyan eseményekre. Nagyon vigyázzatok, mert nagyon nehezen észrevehető módon

következnek a megoldandó feladataitok és bizony sokszor tudomást sem vesztek róla, mert nektek a figyelmeteket egészen más köti le.

Az emberi gyengeség következtében nagyon sokszor észre sem veszitek, hogy mit is kellett volna most tennem, hogy a jelen esetben az a feladat sikeresen és gördülékenyen oldódott volna meg. Ehelyett csak legyintetek egyet és mentek tovább. Semmibe veszitek azt a fáradságot, amit mi teszünk azért, hogy a figyelmeteket egy kicsit is a jóra irányítsuk. Nagyon nehezen lehet az emberi lelket olyan minőségben irányítani, hogy az valóban az Istenre figyelve élje a mindennapi élet feladatait.

Ehelyett mindenféle olyan eseményekre hajlamosak az emberek amivel nekik nem kellene törődniük sem, nem hogy a figyelmüket az, az esemény kösse le teljes mértékben. Így kerülnek az emberek olyan helyzetekbe, hogy egyáltalán nem is figyelnek az Istenre, hanem csak élik a megszokott földi életüket tele keserőséggel és szomorúsággal. Ennek bizony nem kellene bekövetkeznie ha az emberek az Istenre figyelve élnék az életüket és hagynák, hogy a bennük megszólaló Jézus irányítaná őket a lelkiismeretükön keresztül.

Ilyen esetekben amikor az ember a figyelmét az Istenre irányítsa, vagyis hagyja hogy a lelkiismeretén keresztül eltudja őt érni az Isteni kegyelem és akkor az élete is könnyebbé fog válni, mármint könnyebben tudja megoldani azokat a feladatokat, amik addig megoldhatatlannak tűntek, vagy nagyon nehéznek.

Így a földi ember csak addig képes a feladatát sikeresen megoldani, amíg hajlandó elfogadni azt a segítséget, amit mi küldünk a számára az ég angyalai által. Ebben az esetben minden simán és gördülékenyen megy az életében és boldognak és kiegyensúlyozottnak érzi magát addig, amíg hagyja, hogy az Isteni kegyelem elárássa őt az Ő meleg szeretetével.

49. Jézus útját követve 2009.04.05.

Az emberek a mindennapi életben arra törekednek leginkább, hogy ne legyenek olyan helyzetben, hogy őket az embertársaik megkérdőjelezzék. Vagyis nagyon sokszor, sokan abba a hibába esnek, hogy nem akarják tudatosan felvállalni az életükben Jézust, a megváltót.

A mindennapi élet nehézségei és rohanásai közben egyre kevésbé jut idejük arra, hogy a lelkükben lévő nehéz érzéseket feloldják a szeretetben. Számukra a szeretet ereje pénzben kifejezett dolog, amit bármikor meg lehet tenni, nincs hozzákötve semmiféle eseményhez. Számukra az élet azt jelenti, hogy nekik

csak azt kell tenni amit látnak, vagyis csak a fizikai élet által nyújtott lehetőségeket veszik számításba, azzal törődnek legtöbbit, arra használják fel a földi életük legnagyobb részét.

Arra, hogy a lelkükben változást idézzenek elő, arra nincs idejük, de még csak kedvük sem, mert az a számukra nem vonzó, nem lényeges, sőt nagyon sokan kimondottan haragos tekintettel néznek arra, az emberre is, aki próbál segíteni azoknak, akik a közelükben vannak. Az ilyen emberek előbb vagy utóbb gúny tárgyává is válnak a környezetükben az ő magatartásuk következtében. Mert azok az emberek, akik megértették az Örömhír üzenetét Jézust, azok nem fognak olyan cselekedeteket elkövetni, hogy azokkal tudatosan bosszantsák vagy félelemben tartsák a körülöttük lévő embereket is.

Mindig arról lehet felismerni azokat az embereket, akik Jézust követik, hogy azoknak a lelke telve van olyan tulajdonságokkal, amelyeket nem lehet megvenni, vagy átadni, azt csak mindenki a saját lelkében képes megteremteni, a lelki békéjét, mert ott már az ember nem egyedül él és cselekszik, hanem Jézus az, aki a mindennapi életében segíti a feladatában, munkájában.

Azért nagyon fontos, hogy az emberek lelke telve legyen békességgel és örömmel, mert akkor már neki nincs szüksége olyan eszközökre az életében, amivel csak a saját részére képes teremteni jót és szépet, hanem az már a másik ember lelkében is képes szépet és jót előhozni, az ő saját maga alkotta szép és jó cselekedetei által. A példamutatás által nagyon sokan kerültek már abba a helyzetbe, hogy olyan emberek vették őt körül, akik addig elfordultak tőle. Egy idő után, azok az emberek már nem képesek ellenállni annak a szellemi erőnek, ami abból az emberből árad, aki a Jézus útját járja a mindennapi életében. Vagyis a Jézusi tanítást az már nem csak beszéli, hanem meg is éli a mindennapi életében, és ezáltal a körülötte élő emberek lelkét segíti, tisztítja anélkül, hogy ő erről tudomást szerezne.

Ugyanis az Isten útját járó embernek már természetessé válik a szeretet törvénye, hogy nem bántja meg embertársait, megbocsát annak, aki őt megbántotta, és segíti azokat, akik arra rászorulnak.

Mindezeket figyelembe véve nagyon sokszor az emberek nem veszik komolyan azokat, akik nekik segíteni szeretnének, mert egy kicsit „flúgosnak” tartják, mert már nem cselekszik a szeretet törvénye ellen, vagyis nem „üt” vissza embertársai bántó szavaira sem. Ő már azt az elvet vallja, ha „megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrel”. Ha a Jézust követő embert megbántás, az már törekszik arra, hogy ne bántsa meg a másik ember testvérét, hanem szeretettel elviseli azt, amivel őt megbántották.

A Jézust követő ember csak akkor képes ezt az életet élni, ha a saját lelkében már a szeretet törvénye gyökeret vert, hogy képes arra, hogy megtartsa azt a parancsolatot, „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”
Ámen.

50. A lélek birodalma **2009.06.07.**

A lélek az nem abban leli az örömét, hogy minden ember csak azt teszi, amit ő lát jónak, hanem a lélek az, az ő számára kijelölt utat akarja járni. Azt, hogy akarja, az még nem azt jelenti, hogy meg is tudja tenni, mert az emberi akarat az nagyon nagy befolyással van arra, hogy milyen irányban is halad az, az ember az útján, ha nem figyel fel arra, hogy neki mi is lenne a legjobb a lelki fejlődéséhez.

A lélek az csak akkor képes arra a feladatra, amit lehozott magával, ha az ember a lelke által van irányítva, de ha azt nem akarja, amit neki el kell végeznie az élete folyamán, akkor hiábavaló volt minden addigi szellemi tanulása, mert cselekedetben nem nyilvánul meg a számára, az amit nagyon szépen beszél.

A földi ember számára csak akkor kezd derengeni az életfeladata, ha ő azt tudatosan akarja felvállalni. Olyan értelemben tudatosan, hogy neki nem számít az, hogy most mi lesz a sorsa annak a feladatnak, amit neki el kell végeznie, hogy lesz-e annak eredménye vagy sem, ő azt teszi, amit a lelkében érez, hogy meg kell tennie.

Ilyenkor az ember már nem akar mást tenni, csak azt, amit ő lelkében érez, hogy meg kell cselekedni. Ilyenkor szokott bekövetkezni, hogy emberek lesznek olyan képességekkel ellátva, ami a hétköznapi emberek számára lehetetlennek látszik. Minden ilyen esemény elindítja az embereket, azon az úton, amelyet neki el kell végeznie a földi élete során.

Az elvégzés az nem abból áll, hogy minden nap a fizikai feladatait végzi el és kész, hanem a lélek akkor már komolyabb feladatokkal is ellátja a földi embert, mert, akit a Szentlélek irányít az már nem az emberek akarata szerint éli az életét, hanem hagyja, hogy a bensőjében megszólaló hangok, vagy érzések döntsék el, hogy milyen feladatokat kell neki elvégeznie.

Addig, amíg a földi ember csak a saját akarata szerint éli az életét, addig nincs meg az a kapocs, ami segíti őt a továbbfejlődésében.

Minden alkalommal, amikor az ember nem teszi a jót az életében, akkor ő nem az Isten akarata szerint éli az életét, hiába hiszi azt, hogy ő nagyon szerényen él, de a lelkében megkeményedett, és nem engedi meg azt, hogy a szeretet is megnyilvánuljon általa, mert akkor már az ő akarata nem fog érvényesülni.

Vannak akik, tudatosan ellenállnak a jónak, vagyis az Isteni útmutatásnak, mert féltik azt, hogy nekik meg kellene változtatni a saját önző akaratukat és ezzel meg lenne a számukra az a nagyon is kemény akarat bélyegezve, hogy nincs kitartásuk. De ez csak az ő akaratuk és gondolataik szerint valóság. Mások ezt nem így értékelnék, hanem belátnák azt, hogy minden emberben benne van az Isten és bármikor lehetséges a változás a részükre.

Ugyanakkor mindenkiben benne van az a változás is, hogy bármikor képes azt megváltoztatni, amit eddig gondolt, vagy képviselt. Ez mind csak akkor tud bekövetkezni, amikor az emberek már nem a fizikai élet nehézségeivel, hanem a lelkük építésével is képesek foglalkozni.

A lélek építése az nem csak abból áll, hogy az ember imádkozik, olvas esetleg előadásokra, összejövetelekre jár, hanem a lélek akkor képes igazán élni az emberben a lelki életet, amikor az hagyja, hogy a benső meggyőződését félretéve is hajlandó azt tenni, amit az Isten küld a számára embertársain is keresztül.

Az Isten csak úgy képes az ember lelkét bizonyos mértékig elérni, megérinteni, ha ő képes arra, hogy neki csak az a fontos, hogy a kapcsolata az Istennel élő legyen. Vagyis nem elegendő az embernek az, hogy csak akkor tud a lelke által irányított lenni, ha valakinek megmondják, hogy mit csináljon, vagy mit ne csináljon. Az embereknek maguknak kell rádöbbenni arra, hogy hogyan jobb nekik, mi az ami segíti őket, mi az ami akadályozza őket a lelki fejlődésükben.

A lélek fejlődése az csak abban az esetben lehetséges az emberek számára, ha nem csak azzal vannak elfoglalva, hogy mi az, ami nekik a legjobb. Hanem arra törekszik, hogy mi az amivel másokat tud segíteni, megvigasztalni, örömet okozni, esetleg elérni azt, hogy nekik is vonzóvá váljék az Isteni út. Mindezeket az emberek elfelejtik, sőt értéktelennek tartják, mert azt hiszik, hogy csak az evangélium olvasása által képesek lesznek az üdvözülésre is. Csak éppen azt felejtik el sokan, hogy Jézus az nem azt tanította az embereknek, hogy mindenképpen csak a tanítással foglalkozzanak, hanem azt is tanította nekik, hogy szolgáljatok másokat, mert a szolgálat az a legnagyobb érték, azért mert akkor már az ember nem magáért él, nem maga akarata a fontos, hanem mások élete az, ami tovább segíti őt a mindennapjaiban.

Tudvalevő, hogy mindenki csak a saját maga alkotta törvénybe fog beleütközni, nem lehet egyetlen embernek sem kikerülni azt, mert a cselekedetek által mindenki csak azt kapja, amit ő is tett másokkal. „A cselekedeteitek által fogtok üdvözülni, nem pedig a tudásotok által” mondja Jézus a tanítványainak.

Minden földi ember számára nagyon sok talentum van elrejtve bizonyos „nem szeretem” feladatokban és ha azt kihagyja az ember az életében, akkor képtelen a többi feladatát is elvégezni, mert a feladatok azok egymásra épülnek, ha

kimarad egy, akkor az addig várat magára, míg a földi ember nem kezd el másképpen gondolkodni, hogy felismerje benne az ő számára a kincset. Ha ez nem történik meg, akkor a földi élet befejezése után számot vet életéről, az el nem végzett feladatokról, és akkor látja meg, hogy mennyit mulasztott. De akkor már késő. Azt a földi életét elfecsérelte, nem az Isten akarata szerint élte, és így vétett az Isten törvénye ellen. Mindezt, ez Isten kegyelméből, kijavíthatja egy következő földi életében.

51. A tanítványok élete a mai időkben 2009.07.24.

A mai tanítványok élete sem különb, mint a régebbi időkben, mert ha nem is olyan láthatóan, de ki vannak közösítve a világi emberek köréből, akik igazán felvállalják az életükben az ő hitüket és ezzel együtt az Istent.

Ma sem lehet az embereket olyan körbe elhívni, hogy vegyenek részt esetleg egy előadáson, vagy beszélgetésen és ne csak a saját maguk alkotta törvények szerint éljenek, hanem vegyék figyelembe az ő Teremtőjüket is.

Mindez csak akkor válik értelmessé a mai emberek számára, ha nekik ebből valamiféle anyagi előnyük származik, mert ma a világot a pénz és az erőszak uralja, vagyis aki ezt létbe hívta, az ellentét, az bizony a mai napig is megkeseríti a jó szándékú, igaz emberek életét.

Azok számára, akik nem akarnak semmiféle közösséghez tartozni, azok már messziről felismerhetők arról, hogy nekik a pénz az ő istenük. Nem akarnak abból körből kiszabadulni és életüket másként élni.

A mai tanítványok élete egyre nehezebb, mert az ellentét csak szórja a magot, az ő tanítását és ezáltal az emberek elbizonytalanodnak, mert nincs minden esetben felismerésük, hogy mi is az igazság.

Az Isten pontosan azért küldött olyan embereket, akiket most nem tanítványoknak hívnak, hanem inkább a névtelenségbe burkolózva végzik azt a feladatot, amit az Isten rájuk bízott.

A mai időkben nagyon sok olyan ember van, aki ezzel segíti az Isten által küldött emberekhez azokat, akik arra rászorulnak.

Minden időben éltek olyan emberek a földön, mint Jézus születése előtt és az Ő idejében, akik csak arra voltak hívatva, hogy előkészítsék az Ő útját. A mai időszak is hasonló, mint régen volt, hogy azokat az embereket, akik hisznek az igaz tanításban, azok egy kicsit kiszolgáltatott helyzetben vannak, mert nekik az a feladatuk, hogy azt tegyék, amivel őket leszületésük előtt Jézus megbízta. Ez bizony nem nagyon tetszik az ellentét képviselőinek.

Nagyon sokféle tanítás kering a földön jelenleg, mert megadatott az emberiségnek, hogy legyen lehetőségük a felismerésre, hogy melyek azok a

tanok, amik összeegyeztethetőek a jézusi tanítással, mindenkinek a maga számára kell, hogy felismerje az igaz Istent, a benne lévő tudása által.

Az Isten a parancsolatokban felhívta az emberek figyelmét arra, hogy ne csak azt tegyék, ami nekik jó, hanem a többi emberhez is ugyanolyan jósággal viselkedjenek. „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”

52. Út, az Igazság és Élet **2009.08.24.**

Az Út, az Igazság és az Élet, a legfontosabb három szó, amely az embereket foglalkoztatja. E három szó legfontosabbja az Út, mert az maga Jézus, hogy milyen úton járok, az Igazság az pedig annak a következménye, hogy milyen utat választottam magamnak, mert annak az Igazságát fogom magamévá tenni. A harmadiknak a jelentősége mindkét esetben ugyanaz, mert ha az egyik nem megfelelő, akkor annak következményeként a többi is helytelen lesz.

Ennek függvényeképpen minden földi ember, aki ebbe a fizikai életében elindul egy Úton, annak nagyon körültekintőnek kell lennie, mert nagyon sokféle út létezik, ami ma nagyon divatos is egyben, mert sokan csak mint egy különleges hóbortnak tartják, hogy „én az úton vagyok”, és a többi ember nem is érdekel, mert az igazság nálam van. Bizony azok az emberek nagyon nagy tévedésben vannak, mert az Istent és az Ő igazságát, nem lehet úgy kezelni, hogy az csak egy emberek alkotta közösségben létezik. Isten mindenkié, és mindenki úgy hiszi az Istent, amilyen a lelki világa, vagyis amiben hisz, az úgy is éli a fizikai életét. Erről fel lehet ismerni, hogy ki-ké mit hisz és miben hisz.

Minden földi ember, aki azt hiszi magáról, hogy neki van a legjobb kapcsolata az Istennel, vagy bárki milyen nevet ad neki, annak azt kell, hogy mondjam, hogy neki csak abban van igaza, hogy az ő általa vélt igazságot látja, de nem biztos, hogy az Isten is azt úgy látja, ahogyan azt ő elképzeli és feltölti vele önmagát. Az Isteni gondolatokat nem lehet papírra vetni, azokat csak érezni lehet, azokat csak azok érzik meg, akiknek a kapcsolatuk élő. Vagyis az élő kapcsolat függvénye, hogy neki milyen is az életvitele, mert beszélni valamiről könnyű az embereknek, de amit beszél, azt a fizikai síkon is meg kell élnie cselekedetében és olyan formában, hogy az, az evangéliummal, Jézus tanításával megegyező legyen.

Minden földi ember csak annyit képes az életében megélni, amennyire a lelke fel van töltődve az Isten által küldött szeretet erővel, mert az ha csak én azt hiszem, hogy én azt jól teszem, amit teszek, akkor az még nem biztos, hogy az Isten mérlegén is megáll az Ő mércéje szerint. Mert ugye a mérce Istennél van, mi emberek csak a halovány másolatát látjuk az Isteni igazságnak, mert az

emberi látást nagyon befolyásolja minden embernek a saját maga alkotta Isten képe.

Így kedves földi társaim, csak annyit szeretnék elmondani nektek, hogy nekem csak akkor élő a kapcsolatom az Istennel, ha azt a fizikai élet terhei alatt is képes vagyok olyan szinten tartani, hogy az megegyezik azzal, amit Jézus az evangéliumban megélt, mint földi ember.

Az ha csak én felmagasztalom magamat az emberek előtt, az nem vezet sehová, az csak az egómat növeli. Így a mindennapi életemben arra törekszem, hogy Jézus tanításait tudjam megélni a mindennapjaimban.

Ez a megélés nem arról szól, hogy minden tökéletes amit csinálok, de törekszem arra, hogy képes legyek a tökéletesség felé, vagyis az Isteni úton haladni. De ezt csak akkor tudom megtenni, ha a mindennapi életemet, nem a pénz, a vagyon és egyéb gondolatai kötik le, hanem élem a szolgáló szeretetet, a másokért való élést, az önzetlen segítséget a mindennapjaimban.

Ez a szeretet nem csak arról szól, hogy én szeretek valakit hanem, hogy az Isten szeretete által leszek képes arra, hogy az embertársaimat is olyannak lássam, mint saját magamat. Vagyis ne lássam magamat nagyobbak, szebbnek, jobbnak mint más, mert akkor már nem az Isteni utat járom, mert az már nem fér bele a szeretet törvényébe, hogy „szerezd felebarátodat, mint önmagadat.”

Sajnos nagyon sok ember abba a hibába esik, hogy csak ő a legjobb, csak ő tud mindent, csak ő képes embereket tanítani. Tévedés, mert az Isten mindenkit egyformán szeret, és mindenkinek a feladatát Ő szabja meg, vagyis ha az ember saját maga alkot egy feladatot, mert az tetszik neki, és abban a hitben, hogy az Isten is ezt akarja, akkor azt a gyümölcsseiről lehet felismerni, hogy valóban jó-e az amit csinál, vagy az Istennek más tervei vannak vele.

Velem is történtek régebben hasonlóak, amikor nem akartam tudomást venni arról, hogy nekem meg kell tanulnom a számítógép kezelést és azután pedig a gépelést is. Én is kitaláltam mindent, mert nem hittem el, hogy nekem az Isten ilyen feladatot adott. Bizony egy ideig csak magam akarata szerint cselekedtem, de a sugallatok és egyéb tanításokban rá kellett jönnöm, hogy a feladatom más. Nekem az Isten akkor azt a feladatot adta, és ez után még jött, hogy az internetre tegyem fel az írásaimat, hogy mások is tanuljanak belőle. Én mint ember, az emberi akarat ezt egyáltalán nem akartam, de tereltek tovább azon az úton, ahol már nem volt kitérő, hogy ne figyeljek fel arra, amit nekem változtatnom kell az életemben, az addigi feladataimban.

És rájöttem arra, hogy az égi segítők folyamatosan terelnek, irányítanak abba az irányba, amerre éppen haladnom kell. Ha ellenállok és nem teszem meg, akkor egy idő után ismét a látókörömbe, vagyis elém kerül az a feladat, amit nem végeztem el. Tudniillik az életfeladatomat leszületésem előtt már

megkapom, és a szerint kell, kellene élni a földi életemet. Hát bizony vannak idők, amikor nem mindig sikerül úgy ahogyan azt én szeretném, mert az élethelyzetek azok más irányba terelnek, és ha én hallgatok az égi segítőimre, akkor úgy végzem a feladataimat, ahogyan azokat lehoztam magammal leszületésem előtt. Ezek lehetnek a fizikai élet feladatai és a szellemi feladataim is.

Számomra nagyon fontos e mondat amiben minden benne van. Az Út amelyen járok, az Igazság ahogyan élek, és az Élet ahová tartok, a cél (ez az iránytűm).

53. Lehetőség a változtatásra 2009.12.02.

Az, az ember, aki csak azt veszi észre ami körülötte van az nagyon szegény, mert nincs meg a rálátása az Életre, vagyis a nagy világmindenségre, mint annak, aki nyitott és nagyon sokféle tanításból képes meríteni.

Az, hogy egy ember abban a közegben él és dolgozik ahova az Isten helyezte őt, az annak az eredménye, hogy mindig arra figyel, hogy mi lehet az amivel a lelkében tovább tudna lépni. Az emberek általában elutasítják azokat az embertársaikat, akik náluk több információval rendelkeznek, mert az, az ő számukra nem ismert.

Ebbe a helyzetbe kerültél te is, hogy olyan avatatlan emberek kerültek kapcsolatba veled, akik egyáltalán nem fogadják el azt a tanítást, amit te képviselsz. Ez annak a következménye, hogy minden egyház a maga akarata szerint él és cselekszik, de nem törődik azokkal, akik másként akarnak dönteni, mert meghatározott szabályok szerint lehet csak élni abban a közegben. Aki ennek a feltételnek nem felel meg, annak nincs ott helye tovább és megbélyegzik az ördög vagy sátán, mindegy hogy hogyan mondjuk jelzővel. Ezért is történnek olyan meghatározó döntések egyes vallási tömörülésekben, hogy csak azt a tanítást szabad elfogadni és képviselni, amit ők mondanak, mert ellenkező esetben csak kívülről szemlélhetik a közösségüket.

Minden ilyen tömörülés sajnos azzal a veszéllyel jár, hogy az embereknek elveszik a döntés jogukat, vagyis meghatározzák, hogy hogyan éljenek és cselekedjenek, mert ha ettől eltérnek, akkor már őket is megkörnyékezte az ellentét ereje. Az emberek bízva azokban a vezetőkben, képesek a szabad döntés jogukat átadni olyan képviselőknek, akik azt hiszik, hogy ő általuk fognak az üdvösségre jutni. Minden olyan vallási tömörülés megkérdőjelezhető, ahol az embereknek nincs saját döntésük, joguk arra, hogy másként gondolkodjanak.

Ebben az esetben kénytelenek elfogadni azt, amit mások mondanak, hogy az, az igazság, mert ha nem akkor más eszközökkel fogják őket rábírní arra, hogy ne legyenek senkinek se a bizalmasa, nehogy valaki véletlenül is olyan külső

információhoz jusson, ami által esetleg elkezd gondolkozni és véleményt alkot az eddigi jónak ítélt közösségéről.

A vezetők ezt nagyon veszélyesnek ítélik meg, mert akkor esetleg más emberek is elkezdnek érdeklődni az új tanítások iránt, mármint nekik új.

Legtöbb ember egyszerűen elhárít magától minden új gondolatot, lehet az bármilyen forrásból, mert számára csak azt lehet elfogadni, amit nekik megmondanak, mert ellenkező esetben nem azt az egyházat, tömörülést szolgálja.

Így jártál te is most kedves földi testvérem, hogy az a tanítás, amit te képviselsz és tovább adod az embereknek, emiatt célpontja lettél egy olyan erős vallási irányzatnak, mert képtelenek elviselni azt a vereséget, ami majd vár rájuk az elkövetkező időszakokban, és ezért mindenki foggal körömmel ragaszkodik a megszokott eszméhez, hogy ki ne csússzon a kezükből a gyepelő.

Mi égi segítőid azon dolgozunk, hogy minél több olyan emberhez eljusson az a tanítás amit adunk, hogy minél több ember tudjon az üdvösségre jutni, ha megtalálja az életében azt fordulópontot, hogy befogadja az Istent a szívébe.

Azon testvéreid, akik ezt nem fogadják be, sőt elutasítják, nagyon nagy tévedésben vannak, mert nekik is ugyanolyan lehetőségük adatott, mint másoknak, hogy megtalálják az életükben azt a jelzést, hogy lehet másképpen is élni. Lehet úgy is élni, ha nem csak azt cselekszem amit más akar, hogy cselekedjek, hanem saját magam találom meg azt, ami az én lelkemet építi.

Sajnos azok a kedves földi testvéreid ezzel a lehetőséggel nem éltek, mert az ő lelkükben keményen él a fenyegetés, az elszigetelődés, ami annak a következménye, hogy nincs egyetlen olyan érvük sem, ami abban nyilvánulna meg, hogy a szeretet élük meg a közösségükben. Összejönnek, de mint idegenek úgy élnek, nincs meg a kellő öröm azokban a tömörülésekben, amelyeket ti egyházaknak hívtok, de a valódi funkcióikat nagyon kevesen töltik be, mert az uralkodási vágy erősebb a vezetőknek a lelkükben, mint a megértés és a szeretet. Minden alkalommal, amikor arra döbbsz rá, hogy téged csak elutasítanak, nem fogadnak el, ne keseredj el. azok nem csak téged utasítanak el hanem ezzel együtt azokat a lehetőségeket is amit mi küldünk a számukra. Mi égiek nagyon sokat törekszünk abban az irányba, hogy az utolsó időkben minél több embernek tudjunk segíteni.

Azért is hoztuk létre általad ezt a nagy mennyiségű írás tömeget az interneten, hogy minden idelátogató, vallástól, fejlődési foktól függetlenül megtalálja mindenki a neki küldött ajándékot, amit mi égi segítőitek küldünk nektek kedves földi testvéreink.

Az, hogy nagyon sokan nyitottak, az annak is köszönhető, hogy nagyon sok ember a lelkében érzett változásra való készíttetést, mert neki mi azt küldtük, hogy ébredjen fel. De nagyon sokan nem hallják meg ezeket a jelzéseket és továbbra is csak abban a langyos közegben tengődnek. Ennek az lesz a következménye, hogy nagyon sok ember képtelen lesz az igazi megtérésre, ami Isten szerint is az, mert most nagy divattá vált a földön ez a szóhasználat, hogy „megtérés”. Ennek a szónak a tartalmát nézve, csak akkor van jelentősége, ha azt az ember a lelkében éli meg, nem csak beszéli, hogy megtért ember.

Mindenképpen arra szeretnénk a figyelmedet felhívni, hogy soha ne legyél senkivel sem ellentétes viszonyban, mert azzal csak magadnak ártasz. Legyen benned mindig békesség és hirdesd azt a tanítást, amit eddig is tettél Jézus nevében.

Nagyon sok ember lesz ezután is a látogatója ennek a forrásnak, mert mi égi segítőtitek is azt szeretnénk, ha elfogadnák az emberek azokat a formákat, amit eddig keményen elutasítottak. Sajnos mi csak terelgetjük az embereket, de ott van a kemény akarat, ami nem engedi őket a változásra. Sőt még nem csak a változásra nem hajlandóak, hanem még azokat a földi testvéreinket is keményen támadják, akik a mi segítségünkkel végzik a földi feladataikat.

Bízzatok kedves testvéreim abban, hogy nektek az Isten megadta azt a lehetőséget, hogy már elindulhattatok azon az úton, amelyen visszataláltok Hozzá.

Szeretettel búcsúznak tőletek kedves földi testvéreink, akik az Úrban egyek vagytok velünk. Az áldás szálljon reátok és azokra a kedves testvéreitekre, akik olvassák ezeket az írásokat.

Ámen.

54. Szent Karácsony napján 2009.02.25.

Békesség nektek kedves földi testvéreink, akik az Úrban egyek vagyunk, mi égi testvéreitek, akik csak akkor tudunk nektek segíteni ha ránk figyeltek. Mi mindig készen állunk arra, hogy a segítségetekre legyünk, csak a figyelmeteket nagyon sokszor nem szegezitek ránk, hanem inkább a földi dolgok nehéz terhei alatt szenvedtek.

Most karácsony napján az emberek egy kicsit másképpen élnek, ilyenkor könnyebb elérni még azokat is, akik egyébként nem hajlandóak egyáltalán szembefordulni a maguk alkotta törvényekkel, hogy meglássák azt, hogy nem az a lényeges, hogy mennyire vagytok éhesek, vagy szomjasak, hanem az hogy mennyire tudjátok felismerni magatokban az Istent, az Ő meleg, szelíd vonásait.

Pedig ha a terheket letennétek, egyáltalán nem foglalkoznátok velük, hanem a szíveteket hagynátok, hogy az Isten Szent Lelke irányítja, akkor sok mindenben másként látnátok a mindennapjaitokat. Olykor te is csak azt veszed észre, kedves testvérem, hogy mindennap csak a megszokott dolgaidat végzed el, de semmi pluszt nem nyújtasz, semmi nincs ami fontosabb lehetne csak az, amit a Teremtőd küld a számodra.

A lélek számára a táplálék nem csak karácsony napján fontos, hanem akkor is amikor egyáltalán nem gondolsz rá, akkor kellene a legjobban odafigyelned, hogy legyenek olyan napjaid is, amikor csak azzal foglalkozol, hogy a lelked által másoknak nyújts támaszt. Nagyon sokszor csak azért teszed, mert ezt látod jónak, egyébként csak akkor nem látsz semmit jónak, amikor a lelkedben keserűség van. Ez természetes emberi tulajdonság mert, minden földi ember telve van azokkal a tulajdonságokkal, amelyek segítik őt abban, hogy a figyelme elterelődön más irányba.

A lehető legjobban tetted a mai napon, hogy felfigyeltél a lelkedben megszólaló belső hangra, arra, amit mi küldtünk neked, hogy vedd komolyabban a feladatodat. A mai nap sok mindenben más, mint egyébként a napok szoktak lenni a földön, a mai napon minden angyal, aki a földön részt vesz a munkában, annak nagyon nagy szerepe van abban, hogy az emberek jól érzik magukat, boldogok, mert ünnep van ma. Ünnep a mai nap a mi számunkra is, mert nekünk az a feladatunk, hogy minél több emberhez tudjuk eljuttatni általad azokat a tanításokat, amelyeket küldünk neked az elkövetkező időkben. Mindig legyél készen és tanulj sokat, készítsd fel a lelkedet a nagy feladatra, arra, amit mi fogunk a számodra küldeni, hogy elhintsd az emberek lelkébe azokat a magokat, amelyek felébresztik azokat, akik még mély álomban vannak, vagyis azokat akiknek a lelke nyitott, de még nem volt hajlandó elfogadni azt, hogy elindul azon az úton, ahol neki haladnia kellene. Ez az időpont az, amikor tovább nem lehet várni arra, hogy lassan ébredessenek az emberek, hanem fontos, hogy mihamarabb felismerjék az életük útját. Ez mindenkire egyformán vonatkozik, mert nem tudja senki sem, hogy az úton hol jár, és mi a feladata, és mit végzett már el abból, amit neki már el kellett volna, hogy végezzen.

Nagyon nagy tudatlanság uralkodik a földön, nincs emberi lélek, aki igazán komolyan venné a Krisztusi tanításokat. Mindenki törekszik valamire, elindul egy úton, de nem érdekli, hogy az, az út vezet-e valahová, vagy csak látszatra út. Minden földi embernek nagyon nagy szüksége lenne arra, hogy tisztán lásson, és felismerje minden tanításban az igazi Jézus által küldött tanításokat. Nagyon sokan foglalkoznak ilyen - olyan tanításokkal, akik csak azt hiszik, hogy jó amit csinálnak, de Krisztus mérlegén azok bizony nem állnak meg.

Nagyon sok a tévtanítás a földön, sok ember abban hisz, hogy neki megmondják, hogy hol van az Isten és ő akkor már nem is foglalkozik vele

tovább, mert majd elvezetik oda őt. Mindenki nagyon nagy tévedésben van, ha azt hiszi, hogy mások által fog az üdvösségre jutni. Mindenkinek a saját élet útját kell végigjárni, azt nem teheti meg más helyette. Az ha az emberek közösségekbe járnak az nagyon jó, de csak addig, amíg nem akarják az embereket tudatosan egy irányba terelni. Az természetes, hogy mindenki az Isten felé akar haladni, csak az nem mindegy, hogy az milyen eszközökkel történik meg. Mert azok, akik csak azért választanak egységet az Istennel, hogy majd mások segítségével eljut oda, ahová azt neki mondják, de tudnotok kell kedves földi testvéreink, hogy azok az utak, amelyeken tömegek haladnak, ott nem az Isten a cél, hanem az egyéni érdek, mert ha az emberek eltérnek a megszokott tanítástól, kemény eszközökkel visszatérítik oda, mert nem lehet másként imádni az Istent csak ahogyan az elő van írva. Tévedés. Az Istent mindenki úgy imádja, ahogyan azt, az ő lelkében érzi. Az Isten minden jó szándékú ember lelkében ott van és várja, hogy szólhasson hozzá, hogy elfogadja azt, amit az Isten küld neki a lelkében megszólaló érzések és hangok formájában. De amikor ilyenekről kezd valaki beszélgetni egy másik emberrel, aki a tömeglelkek csoportjába tartozik, azt már keményen elítélik, hogy az Isten nem szólhat az emberhez, az csak a sátán lehet.

Kérlek benneteket kedves földi testvéreim, hogy gondolkozzatok, az Isten adott mindenkinek értelmet és észet, hogy felismerje az adott helyzetben, hogy neki hogyan kell cselekednie. Mindenkinek akinek a lelkében él a szeretet, és elfogadja azokat a gondolatokat, amire a lelkének szüksége van, akkor szépen halad a kijelölt útján. Ha nem fogadja el, akkor csak a mások által mutatott utat járja, ami nem biztos, hogy sikeres, mert minden embernek az útja más és más. Ezzel nem azt akarjuk nektek mondani, hogy változtassatok. Mi csak arra szeretnénk a figyelmeteket felhívni, hogy gondolkozzatok és a lelketekben megszólaló hangra legyetek figyelmesek, azt figyeljétek, mert az a lelkiismeretetek hangja, Jézus hangja és ne nyomjátok el magatokban, hanem figyeljétek fel minden hívó szóra.

Soha nincs semmi véletlenül. Minden ami veletek történik, annak oka van, arra figyeljétek, annak jelentősége van az életekben a feladataitok megoldására. Ne menjetek el semmilyen esemény mellett úgy, hogy annak számotokra nincs semmiféle jelentősége. Mindennek van, csak ismerjétek fel. Ezek a mi útmutatásaink a számotokra, ebben akarunk nektek segíteni.

Nagyon fontos, hogy erre felfigyeljétek, mert nem lehet úgy élnetek, hogy nem veszitek észre az idők jeleit. Az idő már régen elkezdődött, de nem tudni, hogy mikor kell számot adnotok életek eseményeiről. Az idő az akkor fog bekövetkezni, amikor a mi Mennyei Atyánk azt jónak ítéli meg. A megmértetés az mindenki számára elkerülhetetlen, mert annak a függvényében kerül a földi ember lelke abba a dimenzióba, ahol a feladatát folytathassa.

Karácsony szent ünnepén azt kérjük tőletek, hogy legyetek nagyon éberek és tekintetek el minden megköötözöttségtől, hogy legyetek szabadok, „ hogy bármikor jön a ház Ura éberem találjon benneteket.”

A

Ámen.

55. Békességben - felkészülni a változásokra - 2009.12.27.

Talán észre sem veszitek, hogy mindennap van olyan esemény az életetekben, ami megzavarja azt a lelki békét bennetek, amire olyan nagy szükségetek van. Az, hogy törekedtek arra, hogy minden alkalommal amikor imádkoztok legyen bennetek olyan összetartó erő, ami megerősít benneteket.

A mindennapi élet nehézségei azok teszik tönkre az emberek lelkét, mert nem képesek észrevenni magukon, hogy milyen nehéz is azt a szerepet eljátszani, hogy békességben él.

A szerep az azt jelképezi, hogy minden földi ember egyszer eljut odáig, hogy nem akar már másnak ártani, mert érzi a lelkében azt a neheztelő érzést, amivel a másik embert letaszítja. Az ilyen ember hamarabb kerül az Isten országába, mint az, akit csak a gyűlölet ereje tart életben, mert nem látja végét az ő útjának. Mert ugye nincs is vége, mert a gyűlölet gyűlöletet szül és soha véget nem érő erő az, ami táplálja az emberek lelkét.

Az emberek lelke telve van olyan érzésekkel, ami nem engedi meg nekik, hogy lássák meg a jót, mert az ellentétnek pontosan az a célja, hogy az emberek ne legyenek tájékozottak, ne lássanak meg másokban olyan tulajdonságokat, ami belőlük hiányzik, mert akkor esetleg elkezdenek másként gondolkodni. Azoknak a számukra ez veszélyesnek tűnik, akik csak azt látassák az emberekkel, ami az ő szabályzataikban benne van, ettől eltérni nem engedik a híveket. Ugyanis vannak olyan vallási tömörülések, akik csak abban élik meg az Isten szeretetét, hogy élnek és dolgoznak, de nincs bennük öröm, békesség és azok a szeretetteljes tulajdonságok, amelyek azokban az emberekben benne van, aki maga gondolkodik, és nem szabják meg neki a feltételeket, hogy hogyan higgyen az Istenben, hogyan gondolkozzon, cselekedjen stb.

Így alakulnak majd át azok a nagy tömörülések is egy idő után másfajta közösségekké, a vezetőjükkel egyetemben, akik jelenleg irányítsák a világ nagy vallását. Nem kell sokat várni arra, hogy ez bekövetkezzen, mert a jelek már arra utalnak, hogy azok a vezetők lelki szemekkel látják a veszélyt, csak éppen nem akarnak róla tudomást venni és nem akarnak változtatni eddigi szabályaikon.

Arra gondolnak, hogy addig amíg nem kell nekik erőszakosan terelgetni az embereket, addig nekik nem kell beavatkozni.

A beavatkozás sem önszántukból fog bekövetkezni, hanem nagyon erős külső nyomás hatására történik az elkövetkezendő időkben változás. De ez a változás nem olyan értelemben fog megtörténni, amire az emberek várnak, hanem erőszakos cselekedetek következtében.

Mindazok az emberek, akik ezeket az eseményeket végig élik, azok látni fogják a változásokat, azoknak a lelkük abban a pillanatban rádöbben, hogy itt valami nincs rendben, valami nem úgy történt, ahogyan azt megmondták nekik. Ekkor kezdenek az emberek keresni, kutatni, ekkor kell majd mindenkinek nagyon ébernek lenni, hogy felismerje azt az élethelyzetet, ami akkor a szeme elé tárul, hogy el ne szalassza azt a lehetőséget, amit az Isten felkínál a számukra.

Az Isten mindig gondoskodik az övéiről, nem hagyja őket pásztor nélkül, nyújt a számukra menedéket, biztosít számukra friss legelőt, mint ahogyan az evangéliumban le van írva.

Itt ebben a helyzetben az egyik legfontosabb erény a bátorság lesz, hogy lesz-e az emberekben annyi erő, hogy képesek legyenek ezeket a döntéseket meghozni. Minden alkalommal, amikor veletek vagyunk kedves földi testvéreink, akkor azt vesszük észre rajtatok, hogy nagyon híján vagyok a bátorsággal, mert apróbb események is rögtön kibillentenek a megszokott békés életviteletekből. Ezekben kell nektek megerősödni, hogy képesek legyetek olyan döntéseket meghozni, ami a későbbiekben nagyon fontos lehet a számotokra. Arra kérünk benneteket, hogy soha ne mulasszatok el egyetlen lehetőséget sem, ami a lelki fejlődéséteket segítené elő, mert ezekre mind szükségetek lesz egy adott pillanatban.

Kedves földi testvéreink elérkezett az idő, amikor nagyon komolyan kell vennetek az utatokon való haladást és annak fontosságára szeretnénk felhívni a figyelmeteket.

Mindenkinek csak a saját maga útján kell végig mennie, nem lehet embertömegeknek egy kijelölt úton haladni, mert ezzel mindenkinek a saját maga által lehozott életfeladatát akadályozzák meg. Az út az csak egyféleképpen közelíthető meg, az Istennel együtt. Egyedül, igaz hit nélkül, az Isten segítségével nélkül lehetetlen. Az út többféle irányból is megközelíthető, de csak együtt az Istennel, egységben, igaz szeretetben. Mert minden tiszta, igaz ember lelke kapcsolódik az Istenhez, amit embertársaikon keresztül lehet megtapasztalni.

Végezetül annyit szeretnénk még elmondani nektek, hogy legyetek nagyon erősek a reátok nehezedeő terhek alatt ne szomorodjatok el, hívjátok segítségül Jézus Krisztust, aki azt szeretné, hogy minél több ember képes legyen ebben a földi világban az igazi megtérésre, az igazi hit befogadására és gyakorlására.

Testvéri szeretettel hoztuk nektek ezeket a tanításokat, hogy legyen időtök felkészülni azokra a változásokra, amelyekkel találkozni fogtok a feladataitok során.

Megjegyzés: A következő részt ahogyan lesz egy könyvre való mennyiség ismét közzéteszem könyv formájában.

Szeretettel: Imre Margit

2010. január.12.